

ಅಲ್ಲಿ ಘಟನೆಗಳು ಆಗಿದ್ದರೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಆದೇಶ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ರೀತಿಯ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಆಗಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೂ ಮುಂದೆ ಈ ರೀತಿ ಆಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಧನಂಜಯ ಕುಮಾರ್.—ಇದು ಆಗಬಾರದು ಎನ್ನುವುದು ಸಮ್ಮತನೀಯ. ಆದರೆ ಇದು ನಿಮ್ಮಿಂದಲೇ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ಆರೋಪ ಬಂದಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಟನೆಗಳಿಗೆ

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಿಯಮ 334ರ ಕೆಳಗೆ ವಿಷಯವನ್ನು ವಿಶಾಲ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಧನಂಜಯಕುಮಾರ್.—ಇವತ್ತು ಎಂ.ಇ.ಐ. ಮಜ್ದೂರ್ ಸಂಘ ಇದೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಂಬಲ ಇದೆ. ಇವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಹಿಂದಮುಂದೆ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದೇ ರೀತಿ ಸಿ.ಐ.ಟಿ.ಯು.ಗೆ ತಾವು ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಅದೇ ರೀತಿ ಭಾರತೀಯ ಮಜ್ದೂರ್ ಸಂಘದವರಿಗೂ ಏಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ್.—ಕಾರ್ಮಿಕರ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಏನೇನು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳ ಒಪ್ಪಿಗೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಪರವಾನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ಅದು ಜಾರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇವರ ಇಚ್ಛೆ, ಸಿ.ಐ.ಟಿ.ಯು. ಇಚ್ಛೆ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯ ಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಇವರ ಸಹಕಾರ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಕಾರ ಸದಾ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಈ ತತ್ವವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಈ ರೀತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಏನಾದರೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

LEGISLATIVE BUSINESS

Karnataka Municipalities (Amendment) Bill, 1984

Leave to Introduce

Sri A. Lakshmisagar (Minister for Law and Parliamentary Affairs, Housing and Public Grievances).—Sir, I beg to move :

“That leave be granted to introduce the Karnataka Municipalities (Amendment) Bill, 1984.”

Mr. Deputy Speaker.—The question is :

“That leave be granted to introduce the Karnataka Municipalities (Amendment) Bill, 1984.”

The motion was adopted and the leave was granted

Sri A. Lakshmisagar.—Sir, I introduce the Karnataka Municipalities (Amendment) Bill, 1984.

*Mr. Deputy Speaker.—The Bill is introduced.

Further discussion on the Karnataka Education Bill, 1984. The hon. Member Sri K. H. Ranganath to continue the Speech.

The Karnataka Education Bill 1984

(Continued Debate)

*Annexure.

ಈ ಮಸೂದೆ ಇವತ್ತೇ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಇವತ್ತೇ ಉತ್ತರವೂ ಮುಗಿದು ಕೂಡ ಪಾಸ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಇದರ ಮೇಲೆ ವಿವರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಬೇಡವೆ? ಹಾಗಾದರೆ ಬಿಲ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡುವಂಥ 3 ಸ್ಟೇಜ್‌ಗಳು ಏನಿವೆ ಅವುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಇದನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಮಾಡೋಣ. ನಾವು ಮಾತನಾಡುವುದೂ ಬೇಡ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವುದೂ ಬೇಡ.....

ಡಾ|| ವಿ. ಎಸ್. ಆಚಾರ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಇವತ್ತೇ ಈ ಬಿಲ್ ಪಾಸ್ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆಯೇ ?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು, ಇವತ್ತೇ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾವು ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು. ಏನು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇವು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರೋ ಅವುಗಳನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಿ.

ಡಾ|| ವಿ. ಎಸ್. ಆಚಾರ್ಯ.—ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಉತ್ತಮ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಹೊರತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಮಸೂದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಹಿಂದೆ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳು ಇವತ್ತು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲ.....

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಾರದೆಂದು ಒಂದು ಪರಂಪರೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂತಹವರು ಮಾತನಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. But there is no rule that we cannot speak and we feel very strongly about something. We have got to speak something about it.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಅಂಥ ಒಂದು ಪರಂಪರೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮಾತನಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ರೂಲಿಂಗಿಗೆ ನಾವು ತಲೆಬಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಇರಲಿಲ್ಲ.....

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇರಬಹುದು. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ರೂಲಿಂಗ್ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಕೂಡ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಅಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಈ ಬಗ್ಗೆ ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆ ನನಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ, ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪೇಜ್ 25ರಲ್ಲಿ ಸಬ್ ಕ್ಲಾಸ್ 4 (ಎ) (1) ರಲ್ಲಿ

“(i) development of ‘basic skills’ in literacy in the mother tongue and Kannada (Where mother tongue is not Kannada). numeracy and communication”

ಎಂದು ಇದೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಮೊದಲು ‘ಕನ್ನಡ’ ಎಂದು ಬಂಧಮೇಲೆ ಅನಂತರ ‘ಮದರ್ ಟಂಗ್’ ಎಂದು ಬಂದರೆ ಆಗ ಅದು ಸೂಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಬ್ ಕ್ಲಾಸ್ 4 (ಎ) (3) ರಲ್ಲಿ

“(iii) introduction of ‘work experience’ or socially useful productive work to provide children with the ability to help themselves, to orient them to the work processes of society and to develop right attitudes to work.”

ಸ್ವಾಮಿ ಇದು ತಮಗೂ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಕುಲ ಕಸುಬನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾಯಿದೆ ಬಂತು ಅದು ಮಾನ್ಯ ರಾಜಾಜಿಯವರು ತಮ್ಮ

ಪದವಿಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಸಂದರ್ಭ ಬಂತು. ನಾನು ತಮಗೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ತಾವು ಇಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಕ್ಲಾಸ್ ಬಹಳ ವೇಗ ಅಗಿದೆ. ತಾವು ಬಹಳ ಜಾಣರು, ಮುಂದೆ ಅನಾಹುತವಾದೀತೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡುವಾಗ ತಾವು ಅಡ್ಡಪರಿ ಕಾಣ್ಕಿ ಲ್ಲನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಜಾಸ್ಟರ್ 15ರಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಅಡ್ಡಪರಿ ಕಮಿಟಿ, ಸ್ಟ್ಯಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ, ಪ್ರೈಮರಿ, ಪ್ರೀ ಪ್ರೈಮರಿ, ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ ಇದ ರಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಅಧ್ಯಾಯ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದು ತಡವಾಗಿರಬಹುದು ಬಂತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಏನೆಂದರೆ ಅಧಿಕಾರೇತರರನ್ನು ಹಾಕುವಾಗ ತಜ್ಞರನ್ನು, ಪರಿಣಿತರನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ನಾವು ಪಂಡಿತರು ಏನೂ ಅಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುವಾಗ ನಾವು ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕ್ಲಾಸ್ 7 ಸಜ್ ಕ್ಲಾಸ್ 4 (ಬಿ) (1)ರಲ್ಲಿ

“(i) the development of linguistic skills and literary appreciation in the regional language.”

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಸೂದೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥಾದ್ದು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಭಾಷೆ ಕನ್ನಡ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ತಾವು ಕನ್ನಡ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯ ಭಾಷೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ತಾವು “ರೀಜನಲ್ ಲ್ಯಾಂಗ್ವೇಜ್” ಎಂದು ಏನು ಪದವನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದೀರಿ ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಪ್ರಸ್ತುತ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ “ರೀಜನಲ್ ಲ್ಯಾಂಗ್ವೇಜ್” ಎಂದು ಹೇಳುವ ಬದಲು “ಕನ್ನಡ ಅಥವಾ ಸ್ಟೇಟ್ ಲ್ಯಾಂಗ್ವೇಜ್” ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸೂಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವೇಗ ಅಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಬಳಸಿರುವ ಪದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಳಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಉಪಯೋಗಿ ಸಿರುವ “ರೀಜನಲ್ ಲ್ಯಾಂಗ್ವೇಜ್” ಎನ್ನುವ ಪದವನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಡಾ. ವಿ. ಎಸ್. ಅಚಾರ್ಯ.—ಬಾರ್ಡರ್ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆ ಇದೆ. ಅದ ಕ್ಲೋಸ್ಟರ್‌ವಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಎಷ್ಟು ಭಾಷೆಗಳಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬಾರ್ಡರ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಅಂದರೆ ನಿಷ್ಪಾಣಿ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಕನ್ನಡ ಸ್ಪಷ್ಟ ವಾಗಿ ಬರಲಿ, ಕಠಿಣವಾದ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಲಾಂಗ್ವೇಜ್ ಏನು ಇದೆ, ಅದನ್ನು ಬದಲಿಸಬೇಕು. ರೀಜನಲ್ ಲಾಂಗ್ವೇಜ್ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಜಾಸ್ಟರ್ ಎರಡರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ತಾವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿ ದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಮೀಷನರ್ ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :—

“The State Government shall constitute as many departments as it deems necessary to deal with various aspects of education and appoint a Director or Commissioner for each department or group of departments.”

ಇದನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವಾ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಫೀಸರ್ ಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲೆಂದರೋ ತಂದು ಹಾಕತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಸರಿಯಾದ ಜನರು ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋದರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಿಂದಲಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬಹುದು. ಹೀಗೆ ತರುವ ವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಅನುಭವ ಇರಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ ಅನುಭವ ಇರತಕ್ಕಂಥ ವರನ್ನು ತರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನವರನ್ನೇ ಹಾಕಿರುತ್ತೇನೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರು ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಬಿ.ಎಸ್‌ಸಿ.ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನವರನ್ನೇ ಹಾಕಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಕಮೀಷನರ್ ಹುದ್ದೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಐ.ಎಸ್.ಎಸ್. ಅಫೀಸರನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೂ ಕೂಡ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕೆ.ಇ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇಬ್ಬರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀವು. ಒಬ್ಬರು ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾಟರ್ಸ್ ಎಂದು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ವಕೀಷನಲ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಎಂದು ಇದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ವಾಪಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಸೇವಾ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಯುತ ಜವೂರು, ಶ್ರೀಯುತ ವಾಸುದೇವಯ್ಯ ಶ್ರೀಯುತ ದೇವೇಗೌಡರು, ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಇಲಾಖೆಯಿಂದಲೇ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥವರಾಗಿದ್ದರು. ಐ.ಎ.ಎಸ್, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಂದರೆ ಒಂದು ಬಿಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬೇರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅಂದರೆ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಭಾಷದ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಬೇಕು, ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪ ಇರಬೇಕು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಕಂಪ ಇರಬೇಕು, ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಚಯ ಇರಬೇಕು. ಅಂಥವರನ್ನು ತಾವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕಂಪಲೆಸರಿ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಮೂರನೇ ಚಾಪ್ಟರನ್ನು ಏನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದುದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರೆಂದರೆ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೇ ಬರಲಿ, ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೇ ಇರಲಿ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳೆಂದರೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮರು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಪರಬ್ರಹ್ಮರು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಅರಿತಿ. ಅವರು ಪರಬ್ರಹ್ಮರು ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಇತ್ತು. ಅವರನ್ನು ನಾವು ನೀವು ಪರಬ್ರಹ್ಮರಾಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ಆಗುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ತಾವು ಏನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೀರಿ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ತರುವ ಬದಲಾಗಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರಾಗಿರತಕ್ಕಂಥವರನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗೀಗ ಕೆಲವು ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಅದಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಇನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನಾನು ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಪಟ್ಟಪಾಡು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಡಿಗ್ರಿ ಕ್ಲಾಸ್‌ವರೆಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾದ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒಂದಿತ್ತು. ಇದು ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಅನುಭವ. ಏತಕ್ಕೋ ಕಾನೂನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ನನ್ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್.—ತಾವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಿವಿ ಕೊಟ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಸಂಸ್ಕೃತ ಎಂದರೆ ಅದು ಒಂದು ಸತ್ಯ ಭಾಷೆ, ಅದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಪಟೀಲರು ಹೇಳಿದರು. ನನಗೆ ಭಾಷೆಯೆಂದರೆ ಬಹಳ ಪ್ರೇಮ. ವ್ಯಾಮೋಹ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಕಲಿಸತಕ್ಕಂಥವರಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣ ಇಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಒಂದು ಕಷ್ಟವಾದ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ. ಈವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಆ ಈ ಕಲಿಸಬಿಟ್ಟು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ನಂಬರನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಅವಾಗ ಮೂರು ಜನರು ಇದ್ದೇವು. ಎಲ್ಲ ಸೆಕ್ಷನ್ ಹುಡುಗರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಾ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡರೆ ಶೂದ್ರಮುಂಡೇಗಂಡ ನಿನಗೇತಕ್ಕೋ ಸಂಸ್ಕೃತ ಎಂದೂ ಕೂಡ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಾನು ಅತಿಶೂದ್ರ ಎಂದು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ನ ಹಂತಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿ ನಿನಗೇತಕ್ಕೋ ಎಂದು ಬೈಯ್ದದ್ದು ಉಂಟು. ಇನ್ನೂ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇರುವುದಾದರೆ ಈ ಪ್ರಸಕ್ತ ಅನಾವಶ್ಯಕ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಹೆಚ್. ಪಟೇಲ್.—ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾದುದರ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯಬೇಕಾದುದರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ರಂಗನಾಥ್‌ರವರು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಓದುವುದರಿಂದ ಬರುವುದಾದರೆ, ಅದನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಶೂದ್ರಮುಂಡೇಗಂಡ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಓದುವುದರಿಂದ ಬರುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಖಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್.—ಆ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡತಕ್ಕಂಥವನು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದರೆ, ಆತನು ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನೇ ಓದಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಆ ರೀತಿಯ ಭಾವನೆ ಇದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳಿ ತೋರಿಸ ತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವಿರಲಿಲ್ಲ. ಏನೋ ನನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ರಂಗನಾಥ್ ಎಂದು ಇಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನನಗೆ ಜಾತಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾದ್ರ ಸಿದ್ಧ ಎಂದು ಹೆಸರೇನಾದರೂ ಇಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಗೊತ್ತಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ನಾವು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಪೀಸ್ ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಮುಂದೆ ಕೆಂಪು ಶಾಯಿಯಿಂದ ಗುರುತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಮುಖವನ್ನೇ ತೋರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಜರಾತಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವಾಗ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವರು ಯಾರಾದರು "ಎಸ್ ಸಾರ್" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು.

12 Noon

ಸ್ವಾಮಿ, ಅದೇ ಒಂದು ಕಷ್ಟದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈಗಲೂ ಇದ್ದರೆ ಈ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಾವು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯತಕ್ಕಂಥದ್ದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು. ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಮತೆ ಇರಬೇಕು. ಪ್ರೀತಿ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನವಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸತಕ್ಕಂಥ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೂ ಕೂಡ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಒಂದು ಆಸಕ್ತಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಲ್ಲಿ ಇರದೇ ಇದ್ದರೆ ತಾವು ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ನನಗೆ ನೀನು ಸಂಸ್ಕೃತ ಸೆಕೆಂಡ್ ಲಾಂಗ್‌ಮೇಜ್ ತೆಗೆದುಕೋ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೇ, ಸರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ರೇಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ವಾರ್ತೆ ಬರುತ್ತದೆ ನೋಡಿದ್ದೀರಾ? ತಾವು ಈ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಅಡ್ಡೆಜರಿ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಸ್ವಾಮಿ ನಮಗೆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಬಂದರು. ಅವರ ಹೆಸರು ಸಿದ್ಧಪ್ಪಾರಾಧ್ಯ ಎಂದು; ಅವರು ನಮಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಾಠವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಹಣೆ ಹಣೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಥ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಡ್ಡೆಜರಿ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಇಂಟಿಮೇಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಂ ಜನಾಂಗದವರು ಕೂಡ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜನಾಂಗದವರು ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಸಹ ಇದ್ದಾರೆ

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಪ್ರಕಾಶ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಂಗ ಕೂಡ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆನಂದರಾವ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮುಸ್ಲಿಂ ಜನಾಂಗದವರು. ಅವರು ಅರವಿಂದಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಸ್ವಾಮಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಕಲಿಯಬಹುದು. ಭಾಷೆ ಒಬ್ಬರೇ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಸ್ವತ್ತಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಮನಾಪೆಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಇವರು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಒಂದು ಸ್ಟಾಂಡಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮತ್ತು ಒಂದು ಅಡ್ಡೆಜರಿ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ನಾನು ನನ್ನ ಯ ದಿವಸ ಮಾತನಾಡುವಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ; ಏನೆಂದರೆ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಎಲ್.

ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಹ ನಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ. ಆದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಹಣವನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಕಡಿಮೆ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏನೆಂದರೆ, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಹಣವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಬೇರೆ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ತಾವು ಕಾ.ಜೆ. (8)ರಲ್ಲಿ ವಿಜಿಲೆನ್ಸ್ ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಏತಕ್ಕೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಕೂಡ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದು, ಅವರು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಜಿಲ್ಲಾಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ವಿಭಾಗ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಈ ವಿಜಿಲೆನ್ಸ್ ನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವಂಥ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೇ? ತಾವು ಈ ಒಂದು ವಿಜಿಲೆನ್ಸ್ ನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಮಜ್ಜೆಗೆ ಕುದಿಯುವವನಿಗೆ ಮೀಸೆ ತಿದ್ದುವುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಇದ್ದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪುದರ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ. — ಹಣ ಪೋಲಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರು ಇದ್ದರೆ ಆ ಕಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನಹರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್. — ಸ್ವಾಮಿ, ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯ ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನಹರಿಸಿದರೆ ಆ ರೀತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಜಿಲ್ಲಾಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ತಾವು ಒಂದೊಂದು ಜೀಪ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಏಜುಕೇಶನ್ ಆಫೀಸರ್‌ನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ಈ ಕಡೆ ಗಮನಹರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಸ್ವಾಮಿ, ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇದ್ದಷ್ಟು ಸುಖವಾಗಿ ನಾವು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳಿಗೊಂದು ಸಾರಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದು. ಅವರು ಟೀಬಲ್ ಮೇಲೆ ಲೀವ್ ಲೆಟರ್ ಬರೆದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೋಟನ್ನು ಗೋಡೆಯ ಮೊಳೆಗೆ ತಗಲಿಸಿ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ ಬಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ರಡಿಯಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದ ರೆಡಿಮೇಡ್ ಲೀವ್ ಲೆಟರ್ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಮಾಮೂಲಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಾಪಸ್ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಸೆಲ್ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ನಾನು ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಇದೆ. ಆ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ 14 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವರೆಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ತಾವು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದಂಥ ಒಂದು ಲೀಗಲ್ ಅಥಾರಿಟಿ ಯಾವುದೆಂದು ಡೆಫಿನೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಯಾವ ತಪ್ಪು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಈ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊರಬೇಕು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಒಂದು ಸ್ಪೀಷಲ್ ಮಾಡಿ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಕೂಡ ತಾವು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ತಾವು ಈಗ ಈ ಕಾನೂನು ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ತಾವು ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಸರಿಯಾದಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಕಡ್ಡಾಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವಂಥ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ತಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಏನೆಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಡ್ರಾಪ್‌ಔಟ್ ಆಗದೆ ಇರಲಿ, ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಉದ್ದೇಶವಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅವರ ತಂದೆತಾಯಿಯವರನ್ನು ಕೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಹ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಇದೆ. ಆದರೆ ಯಾರಿಗೂ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ವಾತಾವರಣ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸರ ಅರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಬಡ ಕುಟುಂಬದ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಮಗ

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ತನಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದರೆ ಆಗ ತಾವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಮತ್ತೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಇದುವರೆಗೂ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ಯಾವ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥದ್ದನ್ನು ತಮ್ಮ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಎಕ್ಸಾಮಿನೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಮಾಲ್ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್‌ ಎನಿದೆ, ಇದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ಎಲ್ಲರೂ ಪಾಸಿಂಗಾಗಿ ಅದು ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ; ತಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಚಾಪ್ಟರ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಕ್ಲಾಸಿಫಿಕೇಶನ್ ಅಂಡ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಆಫ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಮತ್ತು ಲೋಕಲ್ ಬಾಡಿ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಹಿಂದೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರಬಹುದು ಅದು ನನಗೆ ಕರಾರುವಕ್ಕಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಮೂರು ಭಾಗ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಒಂದು ಖಾಸಗಿಯವರು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳು; ಎರಡನೆಯದು ಲೋಕಲ್ ಬಾಡಿ authority ನಡೆಸತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳು ಮೂರನೆಯದು ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರ ಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಡೆಸಬೇಕು. ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಕೂಡ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಇದು ಎಲ್ಲಿದೆ? ಸೆಕ್ಷನ್ 31, ಸಬ್‌ಕ್ಲಾಸ್ (5) ಇದು ಸಲ್ವ ಬದಲಾವಣೆ ಯಾಗಬೇಕು.

'Where the registering authority fails within a period of three months from the date of receipt of the application to register the institution or to specify or extend the period for compliance under sub-section (3) the registration of the institution shall be deemed to have been refused.'

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು ಮಾಡಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ರೆಫ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಲಿ. ಅದನ್ನು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಇಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈ ಕಾಲಂ ಅನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡುವುದು ಇದ್ದರೆ ಮಾಡಲಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ರೆಫ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ರೆಫ್ಯೂಸ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅಕ್ಸೆಪ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ಆಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಅದು ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ನಾನು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಪೇಪರ್‌ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ವಿದಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರರ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ರೆಫ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರರ್ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅಥವಾ ರೆಫ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಒಂದು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲವಿದೆ. ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬಹುದು, ಅಥವಾ ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರ ಡಿಸ್‌ಕ್ರಿಪ್ಷನ್ ಪವರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ರೆಫ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ರಿಜಿಸ್ಟ್ರರ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ; should deemed to have been registered..... ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪೇನು?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ಕೇಳಬಹುದು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು 2 ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ಕೇಳಬಹುದು. ಶಾಲೆಗೆ ಬರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಹುದು ಖಾಸಗಿ

ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೈವೇಟಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಸಕಾರಣದಿಂದ ರೆಪ್ಪೋಸ್ ಮಾಡುವುದು ಕ್ಲೋಸ್ಟರ್.....

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ರಂಗನಾಥ್‌ರವರು ಹೇಳುವ ಕಾರಣವನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ರೆಪ್ಪೋಸ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೇ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ಆಗ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ರೆಪ್ಪೋಸ್ ಮಾಡಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ರೆಪ್ಪೋಸ್ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಇಲ್ಲವೇ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಪೇಪರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅವರು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ತರಹ ಅನುಕೂಲ ಮತ್ತು ಅನಾನುಕೂಲ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರೆಪ್ಪೋಸ್ ಮಾಡಬೇಕು. ರೆಪ್ಪೋಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅಪೀಲ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಧಿಕಾರಿ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಜುಕೇಶನಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್, ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ ಹಾಗೆಯೇ ಗೌರ್ವಿಂಗ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್, ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದಗಳು ಬಂದಿವೆ. ತಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ಕಡಾಯವಾಗಿ ಒಂದು ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ ಇರಲೇಬೇಕು ಗೌರ್ವಿಂಗ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬರ್ ಕೊಡ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವೇನೋ ಒಳ್ಳೆಯದು ಇರಬಹುದು ಅದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದೇ ? ನನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಅದರ ಶಾಖೆಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಇವೆ. ನಾನು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೊಂದರೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆ. ಕೆಲವು ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅವರದ್ದೇ ಆದ ಒಂದು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವರಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಡೊನೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ನೌಕರಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ನೀವು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬೇಯುತ್ತಿರುವುದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಒಂದಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಾನು ಬಾಂಬೆ ಏರಿಯಾದ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವ ಪರಿಪಾಠ ವಿತ್ತು. ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಾನು ಇಂತಹ ಆಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ಉದ್ಯೋಗವಾಗಿದೆ.

ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯವರು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಸೆಕೆಂಡ್ ಡಿವಿಜನ್ ಕರ್ಕೆಸ್ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಹರಾಜಿಗೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಯಾರು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಮಗನಿಗೆ ಹುದ್ದೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಬಳಸಿದರು ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿರುವುದು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಸಂಕಟ ಆಯಿತು. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇವೆ, ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತನಿಖೆ ಆಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಗೋಳು ಬಹಳ ಧಾರಣೀವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಅವರ ಕಷ್ಟವಿದೆ, ಇದು ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲೂ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲು ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ, ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು, ಫಸ್ಟ್ ಗ್ರೇಡ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲೂ ಇದೆ. ರಾಜ್ಯದ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು. ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದಗಳನ್ನು ಈ ದೆಫಿನಿಶನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಎಜುಕೇಶನಲ್ ಏಜೆನ್ಸಿ ಗವರ್ನಿಂಗ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್, ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕಾರು ಕಡೆ ಈ ಮಾತುಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಇದು ಏತಕ್ಕೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಬಹಳ ಬಲವಾಗಿರತಕ್ಕವರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹಿತಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಧಕ್ಕೆ ಮಾಡುವಂಥವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರನ್ನು ವರ್ಗಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅಥವಾ ಮತ್ತೇನಾದರೂ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ ? ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ ಆಗಬಹುದು ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಒಹಳ್ಳ ಒಳ್ಳೆಯವರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ

ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೈನಾರಿಟಿ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಶನ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮೈನಾರಿಟಿ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಶನ್ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಡೆಫಿನಿಶನ್ ಸಬ್‌ಸೆಕ್ಷನ್ 21ರಲ್ಲಿ ಪುಟ 19ರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದರೋ ಅಷ್ಟೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ತಾವು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

(21) "minority educational institution" means a private educational institution established and administered by a minority whether based on religion or language having the right to do so under clause (1) of Article 30 of the Constitution of India..... "

ಈ ಮಾತಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ತಾವು ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿರಿ. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಆರ್ಟಿಕಲ್ 29 ಮತ್ತು 30ನ್ನು ನಾನು ಓದಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದು ಬರೇ ಮೈನಾರಿಟಿ ಇದೆ ಎಂದು ಜ್ಞಾಪಕ. ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ; ಏನೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣವಾದ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಪೂರ್ಣ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವಾಗ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. Should the functions like small principality within this country. ಅಟಾ ನಾಮಸ್ ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟು, ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಗುಜರಾತಿನ ಜಡ್ ಮೆಂಟ್ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದ ಜಡ್ ಮೆಂಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಜಸ್ಸೈಸ್ ದೇವರಾಯ್ ಅವರ ಜಡ್ ಮೆಂಟನ್ನು ನಾನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಓದಿಲ್ಲ. ಕೆಲಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 29ರ ಅರ್ಥವನ್ನು 30ಕ್ಕೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆರ್ಟಿಕಲ್ 29ರಲ್ಲಿshould be established for the benefit of the minority community. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಆಗಿದೆ ಅದನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಇದು ಪ್ರಯೋಜನ ಆಗಿದ್ದು ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಬರೆಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಆಗ ಅಂಗ್ಲೋ ಇಂಡಿಯನ್ನು ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಇದ್ದವು. ಅದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಬರೆದರು. ಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ನೋಡಿರಬಹುದು. ಅವರು ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಓದಿರುತ್ತಾರೆ.should be established for the benefit of the minority community ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಅಡಿದ್ದಾರೆ; ಇವತ್ತು ಈ ಶಾಲೆಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಜಡ್ ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಕ್ಕೂ ಇವತ್ತು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆ. ಜಡ್ ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ.

"It is essential that the education of their children should be in accordance with the teachings of the religion and they hold quite honestly that such an education cannot be obtained in the ordinary school designed for the members of the public but can only be secured in schools conducted under the influence and guidance of the people well versed in the tenets of their religion....."

ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಏನು ಆಗುತ್ತದೆ ? ಅವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಏನೇನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಾಲೆಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಮೆರಿರಾಜ್ ಅವರ ಸಲಹೆ ಏನಿದೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಏನಾದರೂ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಪೇಜ್ 142 ರಲ್ಲಿ ಮೆರಿರಾಜ್ ಅವರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

'He suggested the minority institution should be identified and there must be an agency to say that this is a minority institution. Certain criteria should be laid down to identify minority institutions.'

ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆರ್ಟಿಕಲ್ 31ರ ಪ್ರಕಾರ ಏನೇನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು. ಅದಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ದುರಸ್ತಿಯೋಗಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್ — ಇಲ್ಲಿ ಯಾರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ನೌಕರರು : ಅಂಥವರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಹತೋಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಥವಾ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು : ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಏಜೆನ್ಸಿಯೇ ಆಗಲಿ ಹತೋಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಎನ್ನುವುದು ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ?

12-30 p. m.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್. — ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇವರುಗಳು ತಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಂಥ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ರಾಜ್ಯವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. They can not function like small principlalty withn this country ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹಿಡಿತ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಅಂದರೆ ಯಾರು ಯಾರು ಮೈನಾರಿಟೀಸ್ ಎಂಬುದು ಪ್ರಸ್ತಾವ ಆಗಿದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಗೊಂದಲ ಇರುವುದರಿಂದ...

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್. — ಮೊದಲು ನಾನ್-ಡಿವಿಷನೇಷನಲ್ ಎಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ತರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೆಂಟ್ ಜಾನ್ಸ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನವರಿಗೆ 60-70 ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಇದರ ನಂತರ ಈ ಕಾಲೇಜಿನವರು ಡಿವಿಷನೇಷನಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟೂಷನ್ ಎಂದು ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್. — ಜಡ್ ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 31ರ ಪ್ರಕಾರ ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೆಲವೊಂದು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆದಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ರಾಂಭಟ್. — ಜನರಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕೊಡುವಂಥ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಸಹ ಈ ಮಸೂದೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್. — ಜನರಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ತೀರ್ಪು ಶ್ರೀ ರಾಂಭಟ್ ಅವರು ಹೇಳುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಇರುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಕೃಷ್ಣನ್ ಅವರು ಪ್ರಸ್ತಾವ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಹಿಡಿತ ಇರಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಬೇಡವೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನೌಕರರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ನೇಮಕಾತಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಹಿಡಿತ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಯಾರು ಮೈನಾರಿಟೀಸ್ ಎಂಬ ಗೊಂದಲದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತಿಯನ್ ಕಮ್ಯುನಿಟಿಗೆ ಸೇರಿರುವ ಶ್ರೀ ಮೆರಿರಾಜ್ ಎಂಬವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಟೇಟ್ ಮೆಂಟ್ ನಾನು ನೋಡಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಹೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಸದ್ಯದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು, ಆದರೆ ಮುಂದೆಯಾದರೂ ಕೈಹಾಕುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರು ನಡೆಸುವಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗೊಂದಲ ಎಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಚನೆಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೆಲವು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದವು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇವುಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಗೊಂದಲ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಟುಟೋರಿಯಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :—

“tutorial institution” means an unrecognised institution established or run by not less than two persons for systematically imparting education or instruction to twenty or more persons.

ಈ ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿನ್ನ ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾವ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇಚ್ಛೆಪಟ್ಟಾಗ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿರುವ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವಂತಹ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ರಾಜ್ಯ

ಸರ್ಕಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಹತೋಟಿ ಈ ಟ್ಯುಟೋರಿಯಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೂ ಸಹ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು. ಎಲ್ಲಿ ಇವುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಬೇರೊಂದು.— ಈಗ ಯಾವ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಟ್ಯುಟೋರಿಯಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದ ಹತೋಟಿ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್.— ಕೇರಳಾದಲ್ಲಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.— ಇದು ಗಣೇಶನನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಗಣೇಶನ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನಾದರಣೆ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಕಾರಣದಿಂದ, ಅವು ಈ ರೀತಿ ಬೆಳೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಆಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್.— ಈ ಟ್ಯುಟೋರಿಯಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಇಳವಡಿಸಿರುವಂತಹ ಕಾನೂನಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಏನೆಂದರೆ, ಯಾರು ಇವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೋ, ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟಿದೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಜಾಗ ಇದೆಯೇ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಓದಲು ಲೈಬ್ರರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆಯೇ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವಂತಹ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಮಟ್ಟ ಸಾಕಷ್ಟು ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ. ಈ ಟ್ಯುಟೋರಿಯಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥ್ಯ ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಒಂದು ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಶೋಷಣೆಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಬಾರದು ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ನಾವು ಸೀಮಿತವಾದಂಥ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇವು ಲಂಗೂಲಾಗಮಿಲ್ಲದೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ನಾನಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ದಿನವೂ ಜಾಹಿರಾತು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೊಂದು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೆಲ್ಲದರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಈ ಟ್ಯುಟೋರಿಯಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಯಾರು ಯಾರು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲಗಳು ಇವೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಸೀಮಿತವಾದಂಥ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.— ನಿಮ್ಮ ಚಿಂತನೆ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಈಗ ಹಾಲಿ ಯಾರು ಯಾರು ಈ ಟ್ಯುಟೋರಿಯಲ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂತಹವರಿಗೆ

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್.— ಈಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಬಹುದು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗಾಗಿ ಕೆಲವು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಬಹುದು. ಸಂಗೀತದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ತಾವೇ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವವರೂ ಸಹ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳೇ ಮೂಲತಃ ಹೆಚ್ಚು ಇರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟು ನಂತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು ಇರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಇದನ್ನೇ ಒಂದು ವ್ಯವಹಾರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಕೆಲವು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಕೇವಲ ಸಂಬಳಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಏನನ್ನೂ ಕಲಿಸದೆ ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟು ನಂತರ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ದೇಹ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಲಾಭ ಎಷ್ಟಿದೆಯೆಂದರೆ, ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಲಾಯರ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬಹುದೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಾಠವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದನ್ನು ನನ್ನ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಒಂದು ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ....

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.— ಉದ್ದೇಶ ಚಿಂತನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸದಭಿಪ್ರಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಬೆಂಗಳೂರು ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯೆಟ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದಿರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್.— ನಾನು ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯೆಟ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದಿಲ್ಲ. ಕೋಲಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲವಿದ್ದು ಓದಿದೆ. ಬೇರೆ ಕಡೆಯೂ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿಪಕ್ಕಿಯ ಜಾತಿಯವರು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.— ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಹತ್ತಿರದ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ತಾವು ಹೊರಟಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್.— ಅಕ್ಕಿ ಖಕ್ಕಿಯವರ ಜೀವನ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಎಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲ ಇರುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಕೃಷ್ಣನ್‌ರವರು ಕೂಡ ನನಗೆ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು, ಅಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಬಂತು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೇರೆಕಡೆ ಹೋಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂತು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.— ಈ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ತಾವು ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸಬಾರದು. ನಾವು ಓದುವಾಗ ಲೈಬ್ರರಿಗೋಸ್ಕರ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಡ ಇತ್ತು. ನನಗೆ ನಿಸ್ಸೆ ತಾನೇ ಆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವಂತಹ ಅವಕಾಶ ಬಂತು. ಅದು ಫಸ್ಟ್ ಗ್ರೇಡ್ ಕಾಲೇಜು. ಸುಮಾರು 1600 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇರತಕ್ಕಂಥಾ ಕಾಲೇಜು. ಅಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಲೈಬ್ರರಿ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಲೈಬ್ರರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.— ಆಗ ಕಡಿಮೆ ಹುಡುಗರು, ಜಾಸ್ತಿ ಪುಸ್ತಕ. ಈಗ ಜಾಸ್ತಿ ಹುಡುಗರು ಕಡಿಮೆ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.— ಈಗ ಜಾಸ್ತಿ ಹುಡುಗರು, ಕಡಿಮೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಥಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥಾ ಅನಿವಾರ್ಯ ಬಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಇದೆ ಅಂದರೆ, ಶಾಲೆಯ ಅವರಣವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಥವಾ ಶಾಲೆಯ ಪರಿಸರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಕಡೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿದರೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಟ್ಯಾಷನ್ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಕೇಸ್ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಕೇಸ್ ಹಾಕುತ್ತೀರೋ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುತ್ತೀರೋ ಆದರೆ ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಬಹಳ ಸಂಕಟದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ, ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ, ವೆಟರಿನರಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸೀಟುಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಲೆಕ್ಚರರ್ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರೇ ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಆರ್ಟ್ ಮತ್ತು ಸೈನ್ಸ್ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಟ್ಯಾಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಕಾನೂನು ತಂದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದು. ನಿಮ್ಮ ಚಿಂತನೆ ದುರುಪಯೋಗಿ ಆಗಬಾರದು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಟ್ಯಾಟೋರಿಯಲ್ ನಲ್ಲಿ ದುಡಿ ಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಹುಡುಗರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಈ ಕೆಲವು ಕಲಂಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಧಾನ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Here you have stated :

“That it shall come into force on such dates as the State Government may, by notification, appoint and different dates may be appointed for different provisions of the Act”.

ಇದಕ್ಕೆ ತಾವು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ತಕ್ಷಣವೇ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅದರಿಂದ ಮಾಡಬಾರದು. ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಎಂ.ಎ., ಓದಿದ ಹುಡುಗರು ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜ್ವುಯೇಷನ್ ಮಾಡಿದಂತವರು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೇ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಎಂ.ಎಂ. ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಎಂ.ಎ., ಪದವಿ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಮೇಜರ್ ಆಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ಮೇಲೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬರೀ ಕನ್ನಡ ಕನ್ನಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಯ ವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್.— ಅದು ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.— ತಾವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್.— ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರಹದ ಮೂಲಕ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಮುದ್ದಾಗಿ ಬಂದು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಕಾನೂನು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಷ್ಟು ಸಾಕು. ಬೇರೆ ಕಡೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.— ಯಾವುದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದ್ದೀರೋ ಅದು ಇದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

“Such other class or classes of institutions, subject to such conditions AND TO SUCH EXTENT as the State Government may, by notification, specify :....”

ಇದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ.

ಇದಕ್ಕೆ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಮಾಡಿ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಏತಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ತಾವು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಫಿಲಿಯೇಷನ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದೀರಾ. ‘ಎಫ್’ ಕೆಳಗಡೆ ‘ಬಿ’ ಸಬ್‌ಕ್ಯಾಸ್ ಅಂಥಾ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಸಾಕು. ಅವುಗಳು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸರ್ವಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಸಿಲಿಬಸ್ ಕೂಡ ನಿಮ್ಮದು ಇಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಪುನರ್ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಮೈಕೇಲ್ ಬಿ. ಫರ್ನಾಂಡೀಸ್.— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಒಂದು ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.— ಅವರು ಮೊದಲು ಒಂದು ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು, ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಮೈಕೇಲ್ ಬಿ. ಫರ್ನಾಂಡೀಸ್.— ನಾನು ಅದನ್ನು ಸಂಕಟವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಕಟ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವ ಸಂಕಟ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಸಕರಿಂದ, ಮಾಜಿ ಶಾಸಕರಿಂದ, ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ, ಮಾಜಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಕಾನ್ ವೆಂಟ್ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮೂರುವರೆ ವರ್ಷದ ಹಸು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಯರ್ ಕೆ.ಜಿ.ಗೆ ಸೀಟುಕೊಡಿಸಿ ಎಂದು ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆಗಳಿಗಾಗಲೀ, ರಿಲಿಜಿಯಸ್ ಮೈನಾರಿಟಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗಾಗಲೀ ನಾನೇನು ಚಕ್ರಾಧಿಪತಿ ಯಲ್ಲ, ಆದರೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.— ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಶಾಲೆಗಳು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಮೈಕೇಲ್ ಬಿ. ಫರ್ನಾಂಡೀಸ್.— ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದವರೂ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಒಬ್ಬರು ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ಮಗನಿಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೀಟು ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿದ್ದರು. ನೀವು ಹೋಗಿ ಏತಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ನಾನು ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದೆ, ಆದರೂ ಅವರು ಸೀಟು ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಮುಖ ಪರಿಚಯ ಕೂಡ ನನಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ನಾನು ಗೋಕಾಕ್ ವರದಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿದವನು, ಶಾಲೆಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಓಡಾಡಿದ್ದೇನೆ, ಇದನ್ನು ಗುರು ತಿಸಿ ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಸೀಟು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ, ತಾವು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಏನೆಂದರೆ ನಾವು ಹೇಳತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಒಂದು, ಆದರೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಒಂದು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಬೇಕು, ಬಾಲ್ಕನ್ ವಿನ ಬಿಷಪ್ ಕಾಟನ್, ಸೇಂಟ್ ಜೋಸೆಫ್ ಇಂಥ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಹೇಗೆ ? ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಕಾನೂನುಗಳು ಬರೀ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದಿರುತ್ತವೆ, ಇದು ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಹೊರೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಹೊರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅದು ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತಿರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.— ತಮಗೂ ಅನುಭವ ಇರಬಹುದು, ಇವರಿಗೂ ಅನುಭವ ಇರಬಹುದು. ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎಲ್.ಎ.ಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಸೀಟು ಪಡೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಪತ್ರ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು, ನೀವು ಟ್ರೇಡ್ ಯೂನಿಯನ್ ಲೀಡರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಆಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಕಾರ್ಮಿಕರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೀಟು ಕೊಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.— ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಾಲೆಗಳ ಅಭಾವ ಇದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ, ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿವೆ? ಸುಲ್ತಾನಪೇಟೆ, ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಹೊಸ ಬಡವಣಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕಡೆ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳು ಇವೆ? ಒಂದುವೇಳೆ ಶಾಲೆಗಳಿದ್ದರೂ, ಸರಿಯಾದ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಲ್ಲ. ಅಟದ ಮೈದಾನಕ್ಕೆ ಜಾಗವಿಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕಾರ್ಮಿಕರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬೇಕು, ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಹ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಡಾಕ್ಟರಾಗಬಹುದು, ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಮಾನಸಿಕ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಚ್. ಪಟೇಲ್.— ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆ, ಮುಂದೆ ನೌಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶ ಇರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಶಿಸ್ತು, ಸುಭದ್ರತೆ, ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುವುದರಿಂದ ಅಂತಹ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಮೈಕೇಲ್ ಬಿ. ಫರ್ನಾಂಡೀಸ್.— ವಾಸ್ತವಿಕವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಕಾನೂನು ಮಾಡುವಾಗ, ಕಾನೂನನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿ, ಒಂದು ಮಾದರಿಯನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಏನೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಡಿಸತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಬಾರದು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲಿ ಪೆಟ್ಟು ಹಾಕಬಾರದು ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಆವೇಶ. ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಸಭೆಯವರು ಇಂತಹ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ, ಅವರು ದೈರ್ಯದಿಂದ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅಡಳಿತದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಮುಖ್ಯ. ಇದನ್ನು ವಿತರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರದ ವಸ್ತುವನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ಇದ್ದರೆ, ಇವತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರವೇ ಒಂದು ವಿಚಾರದ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ, ಆದುದರಿಂದ ಇದರ ಮೇಲೆ ತೋರಿತರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಧ್ಯಾಯ 12 ಮತ್ತು 15 ಏನಿವೆ, ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ಇಂತಹ ಶಾಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇಡತಕ್ಕದ್ದು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಟೀಕೆ ಓವರ್ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಈ ಒಂದು ಹಕ್ಕನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಈ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಇವೆ. ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತಿನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುದಾನ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಅನುದಾನ ಪಡೆಯದಿರತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳೆಂದು ಎರಡು ವಿಧ ಇದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಣುವುದು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹಕ್ಕುಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅವುಗಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟದ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಗಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಯವರಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಒಬ್ಬ ಸ್ಥಳೀಯ ಪುರಸಭೆ ಕೌನ್ಸಿಲರ್‌ವರೆಗೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳೆಂದರೆ ಮೈನಾರಿಟಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಹೊಗಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾದ್ದು ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಟೀಕೆಗಳು ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಟೀಕೆಗಳು ಮಕ್ಕಳ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಂದ ಇರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಕರಿಂದ ಇರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿಯ ನಾನ್ ಟೀಚಿಂಗ್ ಸ್ಟಾಫ್‌ನಿಂದ ಇರಬಹುದು. ಇವೆಲ್ಲರಿಂದ ಕೆಲವು ಸಲ ಟೀಕೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿ ಟೀಕೆ ಬರುವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಟೀಕೆಗಳು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಟೀಕೆಗಳು ಅರ್ಹವಾದವುಗಳೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರಬೇಕಾದರೆ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರೈವೇಟ್ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲೇ ಇರಲಿ, ಅಥವಾ ಮೈನಾರಿಟಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲೇ ಇರಲಿ,

ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ರೈಟ್ ಆಫ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಇದೆ. ಆದರೆ ರೈಟ್ ಆಫ್ ಮಿಸ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಇವತ್ತು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಒಳ್ಳೆಯದಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಸರ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಮೇಲೆ ಜಾಸ್ತಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಡೊನೇಷನ್ ಕೊಡಿ, ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಸೀಟು ಕೊಡಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಫೀಜು ಜಾಸ್ತಿ ಎಂಬುದು ನಿಜ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. The cheapest cannot

be the best necessarily. But sometimes, cheapest can be the best also. If you want the best of education, you must be willing to pay a higher fee for that. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸಂದೇಹ ಇದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಮಸೂದೆ ಎಂದು ಈ ಬಿಲ್ ಫಾಸಾದ ಮೇಲೆ, ಇದು ಹುಸೂದೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ನಂತರ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಾದರೂ ವಿರೋಧಿಸುವಂತೆ ಆದರೆ, ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೇ ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಮೈನಾರಿಟಿ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಮೆಜಾರಿಟಿ ಶಾಲೆಗಳಾದ, ಹಿಂದೂಗಳು ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಏನಿವೆ ಅವುಗಳಿಗೂ ಸಹ ತೊಂದರೆಯಾಗತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭವಿರುವುದರಿಂದ ಕ್ಯಾಸ್ (31) (5)ರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವರು ಏನ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನೇ ನಾನೂ ಸಹ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

1-00 p.m.

In Clause 31(5), it is stated :

“Where the registering authority fails within a period of three months from the date of receipt of the application to register the institution or to specify or extend the period for compliance under sub-section (3) the registration of the institution shall be deemed to have been refused.”

We have to note down the sentence “where the registering authority fails....” which means that the failure of the departmental authorities is made to appear to be a matter of efficiency here. This sets a premium on the failure. The word used is “failure.” The failure cannot be a yardstick. This has not been drafted properly. The Hon’ble Minister for Education should kindly consider this aspect. To substantiate this, I will give the example of Corporation. ನಾವು ಮನೆ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್‌ಗೆ ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿದ 2 ತಿಂಗಳ ಒಳಗಾಗಿ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಬೈಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ರೀತಿ ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಅದರೂ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿದ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಒಳಗಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ಬೈಲಾಸನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಕೂಡ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಸ್ 31(5) ರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಲೆತಾರ್ಚಿಗೂ ಅದಕ್ಷತೆಗೂ ನಾವು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಮೈನಾರಿಟಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಮೆಜಾರಿಟಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿರೋಧಿಸುವ ಸಂಭವ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ನಾನೂ ಕೂಡ ಈಗಾಗಲೇ ಇದನ್ನು ಪುಸ್ತಕ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಒಳಗಾಗಿ ಪಾಸಿಟಿವ್ ಆಗಿ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನು ಇರಬೇಕು. ಈ ಕ್ಲಾಸ್ ಸರಿ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಗುಮಾಸ್ತರು ಹಾಗೆಯೇ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ವರೆಗೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡರೆ ಅದು ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಆನರ್ಡ್ ಆಗುವ ಸಂಭವ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟ ತಕ್ಷಣವೇ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರೊಸೆಸ್ ಮತ್ತು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಕೊಡಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅರ್ಜಿದಾರರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಬೇಕು. ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ವಿರುದ್ಧ ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಇಡಲು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಒಂದು ಕ್ಲಾಸ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಈ ಕ್ಲಾಸ್ ನಾನು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಪರಂಪರಾಗೆ ಕನ್‌ವರ್ಷನ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ 3 ತಿಂಗಳ ಒಳಗಾಗಿ ನಾನು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಪರಂಪರಾಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ "it is deemed to have been given" ಅಂತ ಇತ್ತು.

ವೈಸ್ ಚೇರ್ಮನ್.—ಕೋ ಆಪರೇಟಿವ್ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲೂ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನನ್ನು ನೋಡಿ ಈ ಕ್ಲಾಸ್‌ನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಧ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ತೊಂದರೆ ಆಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೂಕ್ತ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಡಾ|| ಹೆಚ್. ಎಲ್. ತಿಮ್ಮೇಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಮೈಕೆಲ್ ಫರ್ನಾಂಡಿಸ್ ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್‌ರವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಅದಕ್ಷತೆ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಹೇಳದೇ "Registration shall be deemed to have been refused" ಅಂತ ಬರೆದರೆ ನಮಗೆ ಇದು ಅರ್ಥವಾಗಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ವಿಧಾನ ಸೌಧದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಇದ್ದರು. ಅವರು ಬಹಳ ಸೋಮಾರಿ. ತಮ್ಮ ಫೈಲ್ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಲಿಯರ್ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಅವರು ಫೈಲ್ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಬಾತ್ ರೂಂನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಒಂದು ಸಲ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರು ತನಿಖೆ ಮಾಡಲು ಬಂದಾಗ, ಅವರು ಈ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರ ಸೋಮಾರಿತನ ತಿಳಿದು ಇವರ ಬಾತ್‌ರೂಂನಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿಸಿದಾಗ ಫೈಲ್ ಗಳು ಸಿಕ್ಕಿವು. ಇಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸುಮ್ಮನೆ ಫೈಲ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ "deemed to have been refused" ಅಂತ ಆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸರಿ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದು "it deems to have been granted" ಅನ್ನುವ ಬದಲಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಡಾ|| ಫೈಲ್ ಆಗಿರುವ ಹುದು ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಕ್ಲಾಸ್ 31(5) ರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸೂಕ್ತವಾದ ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ತರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ಮೈಕೆಲ್ ಬಿ. ಫರ್ನಾಂಡಿಸ್.—ಈ ವಿಧ್ಯಾಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡಲು ಬೇರೆ ಕಾನೂನುಗಳು ಇವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಪಡೆಯಲು ಅನರ್ಹರಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್‌ಗೆ ಪರವಾನಗಿ ಕೊಡಲು ಬೇಡ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮೈನಾರಿಟಿ ವಿಧ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಮೇಜಾರಿಟಿ ವಿಧ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೂಡ ಈ ಕಾ ಸನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಕಾನೂನು ರೀತಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಚಾಲೆಂಜ್ ಮಾಡುವ ಸಂಭವ ಇದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿಶೇಷವಾದ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೂ ಕ್ಲಾಸ್ 41(3) Recruitment of staff in the minority institutions ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ಮೈನಾರಿಟಿ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯವರಿಗೇ ಬಿಟ್ಟದ್ದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ತರದ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೂಡ ರೂಲ್ ಪ್ರೇಂಮಾಡುವಾಗ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೆ ಈ ರಿಫೋರ್ಟನ್ನು ಓದುವಾಗ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವೇಗ್‌ನೆಸ್ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

In clause 3(2) (f), it is stated :

“regulate the admission including the minimum or maximum number of persons to be admitted to any course in any educational institution or class of such institutions, and the minimum age for such admission.”

The number of persons to be admitted and the age do not go together. In the next clause, i.e., 3 (2) (g) it is stated

“prescribed the conditions for eligibility or admissions to any educational institution or class or such institutions.”

In clause 3(2) (g) comes the prescribed condition for eligibility and the age is one such condition. These two clauses do not go together, they do not mix well.

Sri A. Lakshmi Sagar.—Please read sub-clause (2).

“The State Government may towards that end, (g) prescribe the conditions for eligibility or admissions to any educational institution or class of such institutions.”

You must read like this. Then only the sentence will be complete.

Sri Micheal B. Fernandez.—There is a grammatical error in sub-clause (g). It cannot be “eligibility or admissions...” I don't know whether it is “eligibility for admission” or eligibility of admission”. I don't know whether admission and eligibility are synonyms. They don't go together. If you impose any condition of age, the age clause must come down below to sub-clause (g) and it cannot remain in sub-clause (f) which decides the number of persons to be admitted to the schools. The other conditions are provided for by the next clauses. These two sub clauses (f) and (g) require to be re-drafted, also taking care of the grammatical error, in consultation with the English Scholar. But it cannot be “eligibility or admission,” because they mis-fit.

ಅಲ್‌ಸೋ ಬೇಕನ್ ಕೇರ್ ಗೈಮೆಟಿಕಲ್ ಎರರ್ 'ಫಾರ್ ಅಫ್' ನನಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಕಾವು ಪಂಡಿತರ ಸಹಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಜಾಸ್ತಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಬೇರೆ ಏನು ನಾನು ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕ್ಲಾಸ್ 236ರ ಡೆಫಿನೀಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಒಂದು ಹೊಸ ಸಮಾನೀಯ ಎಜುಕೇಷನ್‌ನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂತಹ ಎಜುಕೇಶನ್ ಕೊಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ Technical education means any course of study in Engineering technology, architecture, ceramics or any other course as the State Government may by notification specify ಈ ಒಂದು Computer Science ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನಾ ತರಹ ಕೋರ್ಸುಗಳು ಇವೆ. Key Punch operator, Data Processing, Programming ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಕೋರ್ಸುಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶೋಷಣೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲದ ಏನೇನೋ ಕೋರ್ಸುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತರಬೇತಿ ಕೊಟ್ಟು ನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜಾಪ್ವರ್ 12ರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ

ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಈ ರೀತಿ ಖಾಸಗೀ ವಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಜನರು ಇಷ್ಟಪಡದೆ ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಶಿಸ್ತಿನ ಪ್ರಮಾಣ ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಆದ ತೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಶಾಲೆಗೆ ಒಬ್ಬ ರೇ ಮಾಸ್ಟರ್ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಾನು ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದಾಗ, ನಮ್ಮ ಊರಿನ ಬೋರ್ಡ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ 5 ಕ್ಕಾ ಸ್ಥಾನಗಳಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೇ ಮಾಸ್ಟರ್‌ಗಳು ಇದ್ದರು. ಅವರು ಬಾಕ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಾಗೆಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಅದನ್ನು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಹೊರಗೆ ಹೋದವರು ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೆ ಅವರು ವಾಪಸ್ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ನನ್ನ ಬೇರೆ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ರಾಂಭಟ್. — ನಿಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೇ ಮಾಸ್ಟರ್‌ಗಳು ಇದ್ದರೂ ನಿಮಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ತೊಂದರೆಯಾದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀವು ವಿಷಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಮೈಕೆಲ್ ಬಿ. ಫರ್ನಾಂಡೀಸ್. — ನಾನು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ಆ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು, ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ನಾನು ಡ್ರಾಪ್‌ಔಟ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೇ ಇವತ್ತು ಕೂಡ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು ಶೇ. ಒಂದೂವರೆಯಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದೆ. ಹೀಗೆ ಕಡಿಮೆ ಹಣವನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಗತಿ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರವು ಹಣವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪ್ರಗತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲೂ ಹಾಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಬಜೆಟ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಕಡಿಮೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಲೆಗಳ ಆಡಳಿತ ಮಟ್ಟ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಆಗ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ನೈತಿಕ ಹಕ್ಕು ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಸರ್ಕಾರವು ಎಷ್ಟು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಕಾಣೂನನ್ನು ತಾವು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಸರಿಯಾದಂತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯದಿದ್ದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾರ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 20 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದವರನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಾರಣದ ಮೇಲೆ ಏಕದಂ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಂತಹ ಶಾಲೆಗಳೂ ಇವೆ. ಇವರುಗಳು ಸಂಘಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಅದರ ಕಡೆ ಗಮನಹರಿಸಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ರಿಟ್ ಪಿಟೀಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ದುರಾಡಳಿತ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ್ ಮತ್ತು ರಾಜಯ್ಯನವರು ಕ್ಲಾಸ್ 140ರಲ್ಲಿ ಮೈನಾರಿಟೀಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೆಂದು ಒತ್ತಿ ಬಿತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. 123ನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗೆ ಬದಲಾಗಿ 140ನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ 126ನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ಇತ್ತು. ಈ ಕಾಲಮಿನಲ್ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಎಂದರೆ ಜಾತಿಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಬರಬಹುದು, ಭಾಷೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಬರಬಹುದು. ಅವರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದು 123ನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮೈನಾರಿಟಿ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಪೊರೈಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಈ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗಳನ್ನು ಡ್ರಾಫ್ಟ್‌ಮನ್‌ರವರ ಆದೇಶದ ಮೇರೆಗೆ ತಯಾರು ಮಾಡುವಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏನು ವಿವರಣೆಗೆ ಇತ್ತು, ಅದಕ್ಕೆ ನಂತರ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಸಹ ಇದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಸಂವಿಧಾನ ಬದ್ಧವಾದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಇದರಿಂದ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ಲಾಸ್ 123 ಮತ್ತು 126 ಈಗ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕ್ಲಾಸ್

140 ಆಗಿದೆ. ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಪರಿಗಣಿಸಿದ ನಂತರವೂ ರಿಯಾಯಿತಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾಗತಕ್ಕಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ? ಇದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಇದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರವು ಇದನ್ನು ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಏತಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ, ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಇವತ್ತು ಶಾಲೆ ಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಪ್ರಾವನ್ನು ಪಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಅನುಮಾನ ಬರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಕಾನೂನು ತಂದರೆ, ಹೆದರಿಕೆಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ, ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ರೀತ್ಯಾ ಇದನ್ನು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಪುಶ್ಚಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶ ಬಂದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರಿಂದಾಗಿ They should not think that courts alone is their protector ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲಾಗಿ they should think that legislators and the Government are their friends ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪುನಃ ನಾನು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಲಿಂಗ್ವಿಸ್ಟಿಕ್ ಮೈನಾರಿಟೀಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಮೈನಾರಿಟೀಸ್ ಇನ್ ಟಿಟ್ಯೂಷನ್, ರಿಲೀಜಿಯಸ್ ಇನ್ ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಹರಿಸ ಬೇಕು. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಹೊರಗಡೆ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳು ಇವೆ. ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆ ಗಳು ಇವೆ. ಈಗ ನೀವು ತಂದಿರುವ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಇರುವ ಕನ್ನಡ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಲು ಹೊರಟರೆ ರಾಜ್ಯದ ಹೊರಗಿರುವ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳ ಗತಿ ಏನಾಗಬೇಕು ? ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಈಗ ತೆಗೆದಿರುವ ನಿಲುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಇದರಿಂದ ದುಸ್ಸರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಇರುವ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರಬಾರದು. ಲಿಂಗ್ವಿಸ್ಟಿಕ್ ಮೈನಾರಿಟಿ ಮತ್ತು ರಿಲೀಜಿಯಸ್ ಮೈನಾರಿಟಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹಕ್ಕುಗಳು ಇವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾ ಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಡ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಇಂಟಿರ್‌ಪ್ರೀಟೇಶನ್ ಆಗದೆ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಎಜುಕೇಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ದಿನಪ್ರತಿ ಲಿಟಿಗೇಶನ್‌ಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಇದರಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವು ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಈಗ ಕ್ಲಾಸ್ 140ರ ಪ್ರಕಾರ ಮೈನಾರಿಟೀಸ್‌ಗಳಿಗೆ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಯಾವುದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕಾನೂ ನನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ 2 ರೀತಿಯ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. 1) ಮೆಜಾರಿಟಿ ಇನ್ ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಗಳ ಬಗ್ಗೆ 2) ಮೈನಾರಿಟಿ ಇನ್ ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ. ಅಂದರೆ ಈ ಮೈನಾರಿಟೀಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ರಕ್ಷಣೆ ಸಿಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮೈನಾರಿಟೀಸ್‌ನವರು ಕೋರ್ಟ್ ಈಸ್ ಅವರ್ ಸ್ಟ್ರಂಗ್ ಎಂದು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕಂತೆ ಸನ್ನಿ ವೇಶ ಬರದ ಹಾಗೆ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪುನಃ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದರ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

+ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಬಿ. ಶಾಣಪ್ಪ (ಶಹಬಾದ್).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಮಗ್ರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಕೆಲವು ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧದ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಾ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಸೂದೆ ಯನ್ನು ಕೂಲಂಕುಶವಾಗಿ ಬೆರ್ಟ್ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕರ್ನಾಟಕ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಿಲ್‌ನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರು ಕಂಡಿದ್ದು ಏನೆಂದರೆ, ಈ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಏನು ಇವೆ, ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಇಡಬೇಕು ; ಅವು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೋಡಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪ್ರೈವೇಟ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡತಕ್ಕಂತಹ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ತಂದು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಸೂದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವೇ ಗ್ರೂಪಿನವರು, ಪಂಗಡಗಳವರು ಮತ್ತು ಕೋಮಿನವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜನಾಂಗದವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಮೊದಲನೇ ವಾದ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ರವರು ಜನರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೇವಲ ಪ್ರಾಫಿಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಇವರ ಮನೋಭಾವವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇವೆ. ಮೈನಾರಿಟಿ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಾತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಸೂದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಅವರುಗಳು ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಆರ್ಟಿಕಲ್ 30ರ ಪ್ರಕಾರ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ಯೂಲರ್ ಔಟ್ ಲುಕ್ ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪಂಗಡ, ಅಂತಹ ಪಂಗಡ ಎನ್ನುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬೆಳೆಯಬಾರದು. ಸೆಕ್ಯೂಲರ್ ಔಟ್ ಲುಕ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮನಾದ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಯಾರು ಯಾರು ಜಾತಿ ಪಂಥಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಂದ ದೇಶದ ಇಂಟಿಗ್ರಿಟಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಇವತ್ತು ಇದೆ. ಮೈನಾರಿಟಿ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವೊಂದು ಕ್ಲಾಸುಗಳನ್ನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದಾಗ, ಸರ್ಕಾರವು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರೆನ್ಸ್ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 49(2)ರಲ್ಲಿ The rules made under sub-section (1) may also require the institution receiving the grant to comply with any provision for the reservation of appointments or posts in favour of Scheduled Castes/Scheduled Tribes and any backward class subject to such modification, if any which the State Government may make in the application of such provision to any class or classes of such institutions ಎಂದು ಇದೆ. ಮೈನಾರಿಟಿ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನಲ್ಲಿ 18 ಪರಸೆಂಟ್ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಾಗ ಅವರು ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದೇ ಕಠಿಣವೆಂಬ ಸಂಶಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುವಂತಹ ರೂಲ್‌ಗಳನ್ನು ಅವರು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಕೆಲವು ಕಂಡೀಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಕಂಡೀಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದಾಗ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಗ್ರಾಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡ ಎನ್ನುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಬಿ. ಶಾಣಪ್ಪ.—ರೆಕಗ್‌ನೇಷನ್ ಕೊಡುವಾಗ ದೆರೆ ಮಸ್ಕು ಬಿ ಸಮ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್. ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಾನೂನಿನ ಚೌಕಟ್ಟಿನೊಳಗೆ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು. ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವು ಸರಿ ಯಾದಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಪೂರ್ಣ ಹತೋಟಿ ಇರಬೇಕು. ಇನ್ನು ಕಾನ್ವೆಂಟ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಅವುಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಇವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಸ್ತು ಬರುತ್ತದೆ. ಮೌಂಟ್ ಕಾರ್ಮೆಲಾ ಕಾನ್‌ವೆಂಟ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅವರು ಸರ್ಕಾರದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಹಾಗೂ ಅದರಂತೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಈ ಮಸೂದೆ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದು ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು.

1-30 p.m.

ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಏನು ? ತಾವು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಏನು ? ಕೆಲವು ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಮಾಡುವುದು ಏನು ? ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಆ ಮಕ್ಕಳ ಫೀಸ್‌ನ್ನು ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸರ್ಕಾರದ ಗ್ರಾಂಟ್‌ನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೇ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದ ಪರ್ಫಿಮನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ

ಆ ಹುಡುಗರ ಫೀಸ್ ಮೊತ್ತವನ್ನು ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಲೆವೆಲ್‌ಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚು ದುಡ್ಡು ವಸೂಲಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸರಿಯಾದ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಪ್ರಕಾರ ನೀವು ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಕೆಲವು ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ: ಆಗ ಅವುಗಳು ಫೀಸ್ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲನೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಆ ಕೆಲಸ ಈಗ ತಾವು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಪೇಜ್ 43ರಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :—

“(5) Where the registering authority fails within a period of three months from the date of receipt of the application to register the institution or to specify or extend the period for compliance under sub-section (3) the registration of the institution shall be deemed to have been refused.

ಆದರೆ ಇದು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದೀತು. ಏಕೆಂದರೆ ಆತನು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ 3 ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಅದರ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್‌ಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತ ಇದೆ; ಆದರೆ ಆತನು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಕರೆಸ್ಪಾಂಡೆನ್ಸ್ ಇಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು? Why should these institutions deemed to have been refused? ಈಗ ಲಾಂಛ ರೀಫಾರಂಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಅವನು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರೆ 90 ದಿವಸದೊಳಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತ ನಿಯಮ ಇದೆ. ಆದರೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, 85 ದಿವಸದವರೆಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದು 85 ದಿವಸದ ನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ ಅದೇನೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪತ್ರವನ್ನು ಚೆಕ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಈ 90 ದಿವಸ ಹೋಯಿತು, ಪುನಃ 90 ದಿವಸ ಕಾಯಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ತಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದ ಕ್ರೋಸ್ಕರ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಇದು ಆ ರೀತಿ ಆಗಬಾರದು, ಆತನು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಿಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟು 3 ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಪತ್ರ ಬರಬೇಕೆ; ಏನಾ ಕ್ಯಾನ್ಸಲೇಷನ್ ಆಗಕೂಡದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರಿಂದ ಪತ್ರ ಬರದೇಹೋದರೆ ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಆತನು ತಿಳಿಯಕೂಡದು.

ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ ಮತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಟ್ರೈಬ್ಸ್ ಅವರನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನಾಗಿ ಹೊಸದಾಗಿ ನೇಮಕಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಪೇಜ್ 53ರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :—

“(3) While recruiting the teaching and non-teaching employees, every recognised education institution shall comply with the orders issued by the State Government from time to time for reservation of posts to Scheduled Castes, Scheduled Tribes and other backward classes of citizens and the weaker sections of people”.

ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಆಗಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನವರು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಮಾಡುವಾಗ ಗ್ರಾಂಟ್ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಕಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾನೂನನ್ನೂ ಸಹ ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಫಿಕ್ಸ್ ಆಯಿತು ಎಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಟ್ಟರು ಎಂದರೆ ಆಪೊತ್ತಿನಿಂದಲೇ ಅವರು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದು, 4 ವರ್ಷ ಆದನಂತರ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದಾಗ, ಇದನ್ನು ಚೆಕ್ ಮಾಡಿದಾಗ ನಿಜಸ್ಥಿತಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ, ತಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ 100 ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇರುವ ಕಡೆ ಒಂದಿಬ್ಬರು ಎಸ್.ಸಿ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ತರಹ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇವೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನಾದರೂ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಸರ್ಕಾರದ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. Out of 102 teachers, there are only 2 SC teachers. The institution have

violated the norms. But we say here, that there should be 18 per cent reservation. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗೆ ಸೇರಿದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನೂ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಲಿಂಗಾಯತರ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಕಂಡಿಷನ್‌ನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. 8-10 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಒಬ್ಬ ಬರೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ Is there any machinery of Government to check and set right the issues.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್. — ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಇನ್ ಏಡ್, ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ Sanctioning authority should verify and if he is satisfied that particular provision is adhered to. he should sanction grant ಅಂತ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ; ಅಲ್ಲದೇ ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಸಹ ನೋಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಪಂಪಾಪತಿ. — ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಆಗುವವರೆಗೆ ಅವರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ; ಗ್ರಾಂಟ್ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಆದ ತಕ್ಷಣ ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಬಿ. ಶಾನ್ಮು. — ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದಾಗ ಚಾಕ ಚಕ್ರತೆಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗೆ ರೆಕಗ್ನಿಷನ್ ಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಡಿಷನ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಪುಲ್‌ಫಿಲ್ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಅವರಿಗೆ ರೆಕಗ್ನಿಷನ್ ಕೊಡಕೂಡದು. Because he is running institutions not for the sake of people to have education. ಯಾವ ಜನರಿಗೆ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಿಗಬೇಕೋ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಇವರು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂಥಾ ಜನರು ಬರಬೇಕು, ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಂಥಾ ಜನರು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ ಈ ಎಜುಕೇಷನ್ ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದರೆ, Education has become very easy for institutions to mint money. ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ಜನರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಅನ್ನೂ ಸಹ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಇದನ್ನು ಷೆಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಯಾರಾದರೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಚೆಕ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಜಹಾ ಇಲ್ಲವೇ ಪಾನಿಯ ಕುಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್. — ಷೆಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್‌ನ್ನೂ ಸಹ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ವೈಸ್ ಚೇರ್ಮನ್. — ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಷೆಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್. — ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಷೆಡ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್. — ಅಂತಹ ಸರ್ಕಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ. ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲ. Let us vote out the Government.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್. — ಕಾನೂನು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಲೂಸ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಇದ್ದಾಗ ಇದೆಲ್ಲಾ ನಡೆದದ್ದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್. — ಮಾನ್ಯ ರಂಗನಾಥ್‌ರವರು ಲೆಟ್ ಅಸ್ ಪೋಟ್ ಔಟ್ ದಿ ಗೌರ್ ಮೆಂಟ್ ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ತಾವು ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಏತಕ್ಕೆ ಹೀಗಾಯಿತು ಸ್ವಾಮಿ? ಅವಾಗ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇನ್ನೂ ಹೊಲಸಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್. — ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಷೆಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್ ನಡೆಸಿದರೆ ಅಸ್ತು ಅಂತ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಗುಡ್‌ಷೆಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು ನಡೆಯಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳುವವನೂ ಅಲ್ಲ. ಅವರಂತೆ ನನಗೂ ಸಹ ಸಂವಿಧಾನ ಗೊತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್. — ತಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಹಿಂದೆ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಈ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಬೇಕು ಎಂದಾಗ ನಮಗೆ ಅವಾಗ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು

ಬೆಂಬಲವೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ವಿರೋಧಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ತಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಮ್ಯೂನಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿಯವರು ತಮಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು ಈ ಪೊತ್ತು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ತಾವು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ನಾವು ಯಾರಿಂದಲೂ ಕೂಡ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಜನ ಅಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್.— ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಿಕವಾಗಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥ್‌ರವರ ಅನಿಸಿಕೆ ಪ್ರಕಾರ ಸರಿಯಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕೆ ಇದ್ದೀರಿ ; ಅವರಿಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ತಮ್ಮ ಕಡೆ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ; ಆದರೆ ನೀವು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.— ಈ ಕಡೆ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಬನ್ನಿ ಎಂದಾಕ್ಷಣ ಅವರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸರ್ಕಾರ ಏತಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ತೆಗೆದುಬಿಡಿ, ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಪಂಪಾಪತಿ.— ಈ ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದಮೇಲೆ ನೀವು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.— ಜನತೆಯ ಮುಂದೆ ಹೋಗೋಣ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್.— ಸ್ವಾಮಿ, ಇದು ಮಸೂದೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾಯಿತು. 80ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ಇವರ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಶ್ರೀ ಶಂಕರರಾಯರು ತಂದೆ ತಂದೇ ಎಂದು ಮೂರು ವರ್ಷ ಕಳೆದರು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.— ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವಂಥ ನಾಗರಹಾವು ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಅವರು ತಂದೆ ತಂದೆ ಎಂದರೆ, ಇವರು ತಂದೇಬಿಟ್ಟರು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್.— ಯಾವ ಕಾನೂನು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕಂಥ ಬದಲಾವಣೆ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವಂತಿರಬೇಕು. ಗೊತ್ತುಗುರಿ ಇರುವಂಥ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಮೂಲಭೂತವಾದ ತತ್ವ. ಅದನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಾವೇ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನೆನೆಗುದಿಗೆ ಬಿದ್ದಂಥ ಕಾನೂನಿಗೆ ರಕ್ತ, ಮೂಳೆ ಹಾಗೂ ಮಾಂಸ ಸೇರಿಸಿ ಕಾನೂನು ತರಲಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಕಾಲದ ಕಂದಾಚಾರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏನು ಎನ್ನುವುದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಹಾಯಕವಾಗಿಲಿ, ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿಲಿ ಎನ್ನುವುದೇ ಇದರ ಆಳವಾದ ತಿರುಳು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.— ಇದರಲ್ಲಿ ತಿರುಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ; ಶಿರುಳು ಇದ್ದರೆ ಕೈ ಹಾಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಸಿಗುತ್ತೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಬಿ. ಶಾನ್ಮು.— ಜಿಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತು ಮತ್ತು ಮಂಡಲ ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ 18 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು ; ಆದರೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅದೇ ರೀತಿಯ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.— ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಬರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ; ನಮ್ಮ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಾಗ ಬಂದರೆ ಸಾಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.— ಇವರು ಸರ್ಕಾರ ರಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಮೈಕೇಲಾ ಫರ್ನಾಂಡೀಸ್.— ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲೆಬಸ್ ಇದೆಯಲ್ಲ, ಅದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಉರುಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎನ್ನುವ ಪಾಠವನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಬಿ. ಶಾನ್ಮು.— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನನ್ನ ವಿಚಾರ ಇಷ್ಟೆ. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಮತ್ತು ಗಿರಿಜನರಿಗೆ 18 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಿಷನರಿ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಗ್ರಾಂಟು ಕೊಡುವಾಗ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ದಿನಬೆಳಗಾದರೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಸ್ ಮಿಸ್ಸೆಸ್ ಮೆಂಟ್ ಆಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯ ಆಸ್ತಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ; ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.— ಸ್ವಾಮಿ, ರಾಜಾಜನಗರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವರ್ಧಕ ಸಂಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಎಸ್.ಸಿ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆ ತಿಂಗಳಿಂದ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಟ್ಟು, ಈಗ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಅವರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡದೇ ಇರುವುದರಿಂದ 30ನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿವಸ ಟರ್ಮಿನ್‌ಟಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಈ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ, ಪರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಬಿ. ಶಾನಪ್ಪ.— ಇಂಥ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರೆಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಾನೂನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ; ಅದರ ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಆಗಿ ನಡೆಯುವುದೇನು? ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಹೊಸ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ; ಬೇಸಿಗೆ ರಜೆ ಮುಗಿದು ಮತ್ತೆ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವಂಥ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಗ್ಯಾಜು ಯಿಟಿ, ಪ್ರಾ ವಿಡೆಂಟಾ ಫಂಡ್ ಮತ್ತಿತರ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮಗಳಿದ್ದರೂ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯವರು ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ; ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.— ಪಿ.ಎ.ಸಿ. ಕಮಿಟಿ ಇರುವಹಾಗೆ ಇದಕ್ಕೂ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಈ ಸದನದ ಸಮಿತಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಬಿ. ಶಾನಪ್ಪ.— ಒಂದು ಸದನದ ಸಮಿತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಇವೆ, ಎಷ್ಟು ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇದ್ದಾರೆ. ಯಾವರೀತಿ ನೇಮಕಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಬೇಕು. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಗೋಳಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಯಾವರೀತಿ ಪರತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೀರೋ ಅದನ್ನು ಅವರು ಪಾಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಮ್ಯಾನೇಜ್ ಮೆಂಟಿನವರು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಫೋರ್ಚರ್ಸ್ ಸೈನ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಕೊಟ್ಟ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಏಡೆಡ್ ಇನ್ ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ನವರು ಟೀಚರ್ಸ್ ಗೆ ಚೆಕ್ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಪೇಮೆಂಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡದ ಹೊರತು ಎಕ್ಸ್ ಪ್ಲಾಯ್ ಟೇಷನ್ ನನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಗರ.— ಈಗ ಚೆಕ್ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿಯೇ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಅವರು ಹೇಳುವುದು ನಿಜ. ನಾನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಹಿಂದೆ 10, 15 ಜನ ಮಹಿಳಾ ಟೀಚರ್ಸ್ ಬಂದು ನನಗೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ತೊಂದರೆ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಬರೆದುಕೊಡಿ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ತಯಾರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಅವರು ಬರೆದುಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಇನ್ ಸ್ಪೆಕ್ಷನ್ನಿಗೆ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ ಸ್ಪೆಕ್ಷನ್ನಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರು ಸ್ಟೇಟ್ ಮೆಂಟ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರಬೇಕು, ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರೆ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಚೆಕ್ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಹ ಅನಂತರ ಅವರಿಂದ ಹಣವನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರಂತೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಾವು ಇದರಲ್ಲಿತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.— ಇದಕ್ಕೆ ನಾನೊಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುವುದೇನೆಂದರೆ, ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಒಂದು ಸದನದ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಂಪಾಪತಿ.— ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಧನಗಳು ಇವೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಫೋಲೀಸಿನವರು ಇಲ್ಲವೇ; ಬೇರೆ ವಿಧಾನಗಳು ಇಲ್ಲವೇ; ಅದರ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಿರಿ, ನೀವು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.— ಪಿ.ಎ.ಸಿ.ಪ್ರಿಯಂಸಿ, ಸೋಶಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಕಮಿಟಿಗಳು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇದಕ್ಕೂ ಸಹ ಒಂದು ಖಾಯಂ ಆದ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಬಾರದು? ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಗರ.— ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕ ಆಪಾದನೆಗಳ ಪರವಾಗಿ ಸಮಜಾಯಿಸಿ, ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಪಂಪಾಪತಿ.— ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾದ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ, ಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ನೂರು ಜನರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ.— ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಒಂದು ಖಾಯಂ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಅದರ ಮುಂದೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. 3-4 ಸಾವಿರ ರೂ. ಗಳ ಲಂಚ ಸಹ ಕೊಟ್ಟು ಕೇವಲ 200, 300 ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವರು ಸಹ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರು ಸಾವಿರಾರು ಜನ ಇರುವುದನ್ನು ನಾನು ಬೇಕಾದರೆ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಡಾ|| ಎಚ್. ಎಲ್. ತಿಮ್ಮೇಗೌಡ.— ಚೆಕ್ ಮುಖಾಂತರ ಸಂಬಳ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ತೊಂದರೆ ಸ್ವಾಮಿ ? ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ.— ಈಗ ಚೆಕ್ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿಯೇ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ರುಜು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಅನಂತರ ಅವರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಹಣವೆಂದು ವಾಪಸ್ಸು ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ, ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ವಾಗ್ವಾದ ಮಾಡಿದರು, ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂಬ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಪೋಲೀಸಿನವರನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ವಿಜಿಲೆನ್ಸ್‌ನವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಿಡಿದವು ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ನಂತರ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಿ ಪುರಾವೆಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಕೇಸ್ ಹಾಕಿದರೂ ಸಹ ಅದು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಅದುದರಿಂದ ಯಾರು ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗುತ್ತಾರೆ, ಅಂಥವರು ಸಾಕ್ಷಿ, ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.— ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಸಾಕ್ಷಿ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಬದರೀನಾರಾಯಣ್‌ರವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು ; ಇದು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥ್‌ರವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು ; ಆಗಲೂ ಸಹ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ ನಾನು ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂನ ಕೆಲವು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಹಣ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಬದರೀನಾರಾಯಣ್‌ರವರ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬೋಗಿ ಪುಠಾ ಸಮೇತವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟೆ. ಆಗ ಬದರೀನಾರಾಯಣ್‌ರವರೂ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು, ಈ ಹಣ ಮಕ್ಕಳು ಪುಠಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇವರೂ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು ; ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಿದೆ.

ಚೇರನ್.— ಇದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವೇನೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಹೇಳಿ....

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ.— ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ಸದನದ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆ ಬಹಳ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ನಾನು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಅರ್ಜಿ ಬರೆದು ತಂದು ಕೊಟ್ಟರು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಎನ್‌ಕ್ವೈರಿ ಆಯಿತು, ಅನಂತರ ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ 4-5 ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು ; ಆ ಅರ್ಜಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಯಿತು, ಏನಾಯಿತು ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ಎಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.— ಅಂಥಾದ್ದು ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳಿ ; ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.— ಯಶವಂತಪುರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲ್ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಇವತ್ತಿಗೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಡಿ ರೆಕ್ಯೂಜ್ ಮಾಡಿದರು. ಏತಕ್ಕೆ ಡಿ ರೆಕ್ಯೂಜ್ ಮಾಡಿದರು ಎಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ. ಅನಂತರ ಏನು ಮಾಡಿದರು ಗೊತ್ತೇ ಸ್ವಾಮಿ, ಬೇರೆಯವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿಕೊಂಡು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಲೆಡ್ಸ್‌ಲಿ ಕ್ಯಾಸ್ಪಿನವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ 20 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಸಹ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಕೃತ್ರಿಮವಾದ ಅವ್ಯವಹಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಇದು ಮಾನ್ಯ ಚೇರನ್‌ರವರಾದ ಶ್ರೀ ರಾಂದೇವ್‌ರವರ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಯಶವಂತಪುರದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಪ್ಪ.— ಸಾಕಷ್ಟು ಪುರಾವೆಗಳು ಸಾಕ್ಷಿಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಧನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾದ ತೊಂದರೆಯಾದಲ್ಲಿ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ನೀಡಿದ ಸಲ

ದೆಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸೂಕ್ತವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

2 p.m.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಬಿ. ಶಾಸಪ್ಪ.—ಇದನ್ನು ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಹೊಸ ಜನರೇಷನನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವಂಥ ಈ ಟೀಚರ್ಸ್ ಏನಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿರಲಿ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಓದಿಸದಿದ್ದರೂ ಪಗಾರ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಪಗಾರ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೂಡ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಸಲೀಸಾಗಿ ಪ್ರಮೋಷನ್ ವಗೈರೆ ಒರುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಿಗದಿಯಾದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಪಾಸ್ ಆಗಬೇಕು, ಅಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಪಾಸ್ ಆಗದೇಹೋದರೆ ಅವರನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ದರೂ ಚುಟಕಿ ಹಾಕದೇ ಹೋದರೆ ಇದು ಸರಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ.—ಅದೇತ ಮಂಡಲಿಯವರು ಹೇಳಿದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮಹುವೆಯಾಗುತ್ತೇನೆ ಅಂದರೆ, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ತಕ್ಷಣ ಬಡ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಬಿ. ಶಾಸಪ್ಪ.—ತಾವು ಲೆಜಿಸ್ಲೇಟಿವ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ ಆ ಖಾಸಗಿ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವಂಥ ಅವ್ಯವಹಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆದಂಥ ಅನ್ವಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲು ಸದನದ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಆಗಬೇಕು. ಆ ಕಮಿಟಿ ಆಯಾವರ್ಷ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಂಥ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಏನಿವೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ರಿಕಾರ್ಡ್‌ನ್ನು ಚೆಕ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಚೆಕ್ ಮಾಡಿ ಆ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

(Mr. Deputy Speaker in the Chair)

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ಇದೆ, ಎಸ್ಸಿ ಮೇಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ಇದೆ, ಮತ್ತು ಎಸ್. ಸಿ. ಅಂಡ್ ಎಸ್. ಟಿ. ಕಮಿಟಿ ಕೂಡ ಇದೆ. ಈ ಸದನದ ಕಮಿಟಿಗಳು ಒಂದು ವರ್ಷ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನಾಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಇದಕ್ಕೇ ಬೇರೆ ಒಂದು ಸದನದ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡೋಣ. ಸದನದ ಕಮಿಟಿ ಖಾಯಂ ಆಗಿರಲಿ It would be a very good thing also. ಈ ಕಮಿಟಿ ಖಾಯಂ ಆಗಿದ್ದರೆ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಸದನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಆಗ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಈಗಿರುವ ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಈ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ; ತಕ್ಷಣ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರವೇ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದು.....

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿ ಮೆಂಬರ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಇಂಡೈರಕ್ಟಾಗಿ ಇದರ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಸದನದ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ, ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲ, ಅದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಅಲ್ಲ. ಸದನದ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ ಸ್ವಾಮಿ.

ಡಾ| ವಿ. ಎಸ್. ಅಚಾರ್ಯ.—ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ಇದೆ. ಅದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಬಿಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಂಡರ್ ಟೀಕಿಂಗ್ ಶೇಕಿಂಗ್ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬೇರೆ ಸದನದ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಬಿ. ಶಾಸಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಫೆಸಿಲಿಟೀಸ್ ಇರಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಥ್‌ಗೆ ಮೆಡಿಕಲ್ ಆಫೀಸರ್ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾವಿಜನ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಂಪ್ಲಿ ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ಮೆಡಿಕಲ್ ಆಫೀಸರ್ ಎಂದು ಪ್ರಾವಿಜನ್ ಹಾಕುವಾಗ ಕಂಪಲೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ, ರೆಕಗ್ನಿಷನ್ ಕೊಡುವಾಗ ಅಥವಾ

ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಮಾಡುವಾಗ ಮೆಡಿಕಲ್ ಆಫೀಸರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ ರೆಕಗ್ನಿಷನ್ ಅಥವಾ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಕಂಪಲೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಅಥವಾ ಒಂದು ಕಾಸ್ ಹಾಕಿ, ವೆಕ್ಯುಲಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಫೆಸಿಲಿಟೀಸ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ಅಥವಾ ರೆಕ್ಯೂಟ-ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದನಂತರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮಿಲರ್ ಅಂಡ್ ರಿಪ್ರೆಸೆಂಟೇಟಿವ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ರೊಕ್ಯು ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕಂಥದ್ದನ್ನು private institutions ನವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಅದು ಯಾರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೋ ಅವರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಪ್ಯಾಬಿಷನ್ ಆಫ್ ಮಿಲರ್ ಅಂಡ್ ರಿಪ್ರೆಸೆಂಟೇಟಿವ್ಸ್ ಕೊಡ ಅದೇ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ರಿಪ್ರೆಸೆಂಟೇಟಿವ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಿಲ್ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, Again they will come for getting money ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ನವರು ತಮ್ಮ ರೊಕ್ಯುದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ; ಅವರು ತಮ್ಮ ಫಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಕಾಸ್ 92(3) (ಎ) ನಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ,

“A teacher or other employee may be placed under suspension by the Managing Committee”

ಡಿಸಿಪ್ಲಿನರಿ ಆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಈಗಾಗಲೇ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಕೇಸುಗಳಿವೆ. ಈ ಕಾಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವನೇ ಟೀಚರ್ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ಟಾಫ್ ಆಗಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವರ್ಯೋಲಿ ಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಅಂದರೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತೆ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿಗೆ (ಡಿ)ಯಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅಂದರೆ,

“No such suspension shall remain in force for more than six months”

ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿನ ಹಾಗೇ ಇದೆ. 6 ತಿಂಗಳ ಒಳಗೆ ಸಸ್ಪೆನ್‌ಷನ್‌ನಲ್ಲಿಡಬಹುದು, ನಂತರ ಒಂದು ದಿನ ಕೂಡ ಇಡಬಾರದು ಎಂದು ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಅಂದರೆ,

“Provided that if an enquiry is not completed within the period of six months, the Secretary shall report the matter to the competent authority which may permit extension of the period of suspension beyond six months if it is satisfied that the enquiry could not be so completed due to the circumstances beyond the control of the Governing Council”

Again you are giving a chance to them to extend the period of six months. Already it is a big period.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು :—ಸಸ್ಪೆನ್‌ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಡಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಇಲ್ಲ, ‘may be’ ಎಂದು ಇದೆ.

ಡಾ|| ವಿ. ಎಸ್. ಅಚಾರ್ಯ:—‘May-be’ means ‘shall be’ according to the legal terms.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:—ತಾವು ಆಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಳಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಬಿ. ಶಾನಪ್ಪ:—6 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯದೇ ಹೋದರೆ, “Mysore Private Educational Institutions (Discipline, Conduct & Control) Act, 1973....” ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ, According to this there is no provision that somebody should be kept under suspension ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ 6 ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಸಸ್ಪೆನ್‌ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಡಬಹುದು, ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವರ್ಷ ಇಡಬಹುದು There is no time limit to it.... ನಾನು ಇದೇ ಸದನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ಏನೆಂದರೆ, There should be some time limit. There are instances where Government officials have been kept under suspension for two, three or even four years. No enquiry was conducted and nothing

has been done. 3-4-5-6 ವರ್ಷ ಆಗಿದ್ದಾಗ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ರಿಲೀಕ್ವೆಷನ್ ಕೊಟ್ಟರೆ, 6 ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಕೂಡ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಪರ್ಮಿಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಂಟ್ರಿ ನಡೆಸುವ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂದಾಗ Then ball will be in the Court of the private institutions. ಒಂದೆ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಉಪವಾಸ ಕುಳಿ ತಿದ್ದುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ, ಇದು ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಅಲಿಗೇಷನ್ ಮಾಡಿದರೆ, ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಮಾಡಿದರೆ 6 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಟ್ರಿ ಆಗಬೇಕು. He should be dismissed with the permission of the Government. ಅವನಿಗೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವಂಥ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಫೈನಲ್ ಸ್: ಎಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸಬ್‌ಸಿಸ್ಟೆನ್ಸ್ ಅಲೋಯೆನ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಒಂದು ಮನವಿ ನನಗೂ ಬಂದಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಸಫರ್ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ತೊಂದರೆಗೆ ಈಡಾಗುತ್ತಿರತಕ್ಕಂತಹವರು ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕ್ರಮವನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಯಾರನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಾಗ ತೆಗೆಯಬಹುದು. ಇದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ತೊಂದರೆ ಏನಿದೆ ಎಂದರೆ, ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿರತಕ್ಕಂತಹ ಉಪಧ್ಯಾಯರು ಏನು ಇದ್ದಾರೆ, ಹಾಗೂ ನಾನು ಟೀಚಿಂಗ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಏನು ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯವರು ಯಾವಾಗ ಮನಸ್ಸು ಬರುತ್ತದೋ ಅವಾಗ ಅವರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆಯಬಹುದು. ಅಂತಹ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಚುರಲ್ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಹೇಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ? ಇದರಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರೂ ಕೂಡ ಸಂಸ್ಥೆ ಗಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹವರನ್ನು ತೆಗೆಯಬಹುದೆಂದು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಇದರಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡಿದಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತಹವರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರು ಮಾಡುವಂತಹ ಕೆಲಸಕ್ಕೇನೂ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದ ಹೊರತುಪಡಿಸಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ತಾವು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ತಾರತಮ್ಯ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬಾರದು. ಆ ನಂತರ ಸೆಕ್ಷನ್ 144ರಲ್ಲಿ

“State Government may by notification and also after previous publication make rules to carry out the purposes of this Act.”

ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಕಾನೂನು ಪಾಸಾದ ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ದಯಮಾಡಿ, ತಯಾರು ಮಾಡಿದಂತಹ ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರಿಶಾಹಿಗಳು ತಯಾರು ಮಾಡಿದಂತಹ ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡದೇ ಅದರ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರಬೇಕು.

ಮತ್ತೆ ಸಬ್‌ಕ್ಯಾಂಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯವನ್ನು ಸದನದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ವಾನೇ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಹೋದಾಗ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಮಕ್ಕಳು ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಟೀಚಿಂಗ್ ಗಳನ್ನು ಶೇಕಡ 18ರಷ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಇದು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಲೆಕ್ಚರರ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ರಿಕ್ವಿಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ-ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಸಬ್‌ಕ್ಯಾಂಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ, provided he should hold microbiology, Urdu, Sanskrit..... ಇದು ಮೀಸಲಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಗೊಳ್ಳುವಂತಹ ಸಬ್‌ಕ್ಯಾಂಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ. ಇದನ್ನು ನೋಡುವಾಗ, ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವನು ಬೆಳೆದು ಬಂದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಮೈಕ್ರೋಬಯಾಲಜಿ, ಉರ್ದು ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಪದವಿಧರನಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಇದನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ಜಾಕಾಬಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಬ್‌ಕ್ಯಾಂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಬ್‌ಕ್ಯಾಂ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ? ನೋಟಿಫೈ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎರಡು ಸಲ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೂರು ಸಲ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ

ಎಸ್.ಸಿ. ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟ್ಸ್ ಬರಲ್ಲಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಜನರಲ್ ಮೆರಿಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಆ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಹಾಗೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಇಂತಹ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳ ಒಪ್ಪು ಮತಹ ಸಚಿವರುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಏಕಾನಾಮಿಕ್ ಇದೆ. ಚರಿತ್ರೆ, ಜಾಗೃತಿ, ಈ ರೀತಿಯ ನೂರಾರು ಸಚಿವರುಗಳು ಇವೆ, ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಮಸೂದೆ ಪಾಸ್ ಆಗುವಾಗ, ಇದನ್ನು ತಾವು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು. ನಾನು ಹೇಳಿದ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಆಸೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ನನ್ನ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

+ ಶ್ರೀ ಪಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್ (ಉಲ್ಲಾಳ):— ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಸೂದೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಮಗ್ರವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ಅಶ್ವಾಸನೀತಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಇವತ್ತು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಸೂದೆ ರಾಜೀಕರ್ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಕಾಂಪರ್‌ಹೆನ್ಸಿವ್ ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಯಂತ್ರಣ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ತರಲಿಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಆಬ್ಜೆಕ್ಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೀಜನ್ಸ್ ಅನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಇತಿಮಿತಿಕೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು. ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ನಲ್ಲಿ

“It is considered necessary to provide for the planned development of education institutions.”

ಅಂಥ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಅರ್ಥ ಏನೆಂದರೆ, ಈಗ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಅರ್ಥ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯೋಜನಾಬದ್ಧವಾಗಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ತಮವಾದ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. Inculcate healthy education in practice. ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಿಲ್‌ನ ಕೆಲವು ಕಲಮುಗಳನ್ನು ಓದಿದರೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ರೆಕ್ವಿಫೈ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ Maintenance and improvement in the standards of education. ಸೆಳೆದ 10-15 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಹಳ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಯಂತ್ರಣ ಬೇಕು. ಯೋಜನೆ ಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳುವಂತಹದ್ದನ್ನು ರೆಕೆಗ್ನೈಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ Cultivating scientific and secular outlook through education. ಎನ್ನುವ ಮತ್ತೊಂದು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಇವರು ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಆಬ್ಜೆಕ್ಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೀಜನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಸೈಂಟಿಫಿಕ್, ಹಾಗೂ ಸ್ಕಾಲರ್, ಔಟ್‌ಲೂಕ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಅನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಯಾವ ಒಂದು ಕಲಮುಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸದನದ ಒಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಈಗ ಇರುವಂತಹ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ತರಹ ಸರ್ಕಾರ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರುವಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಅಷ್ಟೆ, ಅಂತ ಹೇಳಬಹುದು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ಸ್ಕಾಲರ್ ಹಾಗೂ ಸೈಂಟಿಫಿಕ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವಂತಹ ಯಾವುದೇ ಕಲಮುಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎನತ್ತು ಈಗ ಹೇಗಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಸ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕೆಲವು ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಇವತ್ತು ನಿಜವಾಗಿ ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆಗಬೇಕೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದುವರಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡರ್ನ್ ಸೊಸೈಟಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ಸಂದೇಶಗಳು, ಹೊಸ ಕ್ರಮಗಳು ಅಥವಾ ಹೊಸ ಉದ್ದೇಶಗಳು, ಹೊಸ ಯೋಜನೆ

ಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ ಜೋಡಿಸುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಎಜುಕೇಷನ್ ಮೇಲೆ, ಎಜುಕೇಷನ್ ಕಾಮನ್ ಆಗದಿದ್ದರೆ, ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಆಗದಿದ್ದರೆ, ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಆಗದಿದ್ದರೆ, ಮಾಡರ್ನ್ ಸೊಸೈಟಿ ಕಟ್ಟಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಮಾಸ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬೇಕು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದರೆ, ಕ್ಲಾಸ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಹೋಗಿ ಮಾಸ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಆಗಬೇಕಾದರೆ radical change of concept ಬರಬೇಕು ; radical change of ideas ಬರಬೇಕು ; ಆ ideas ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಕಲಿಸಿ ಕೊಡುವವರಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಅದು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.— ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಲ್ಲವೂ ಮೆಖಾಲ್ ಕನ್ಸೆಪ್ಟ್ ಮೇಲೆ ನಡೆದಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಹೊಸ ಬದಲಾವಣೆ ಎಲ್ಲಿದೆ ? ಡಾ| ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ರವರ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮೇಲೆ ಚರಿತ್ರೆ ಬರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೆಖಾಲೆಯವರನ್ನು ಇಂಪ್ರೋವ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.— ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ 70 ಕೋಟಿ ಜನರಲ್ಲಿ 10 ಕೋಟಿ ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ ; ಇನ್ನು 60 ಕೋಟಿ ಜನರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಿಶುವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆದರೂ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ಎಜುಕೇಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಸೈಕಲಾಜಿಕಲ್ ಪದ್ಧತಿ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಮೈಥಲಾಜಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಸೋಷಿಯಾಲಾಜಿಕಲ್ ಐಡಿಯಾಸ್ ಸೈಕಲಾಜಿ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇವತ್ತು ಸೋಷಿಯಾಲಜಿ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಶಾಲೆ ನಡೆಸುವುದು, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮಗಳಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆ ಐಡಿಯಾಗಳೆಲ್ಲ ಹಿಂದಿನದೇ. ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕಲಿಸುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿದ್ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಕಲಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವಂಥದ್ದು ಇಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥ್ ರವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿ. ಯಾವುದೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಪಾಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜವಾದಿ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 30 40ರಷ್ಟು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೂ ಅಲ್ಲಿ 10-12 ವರ್ಷ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಲಿಯತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಮುಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪಾಸಾಗುವ ಆಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ಪಾಸಾದರೆ ಸಾಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ಡಿಗ್ರಿ ಪಡೆದವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಸಿಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೂ, ನಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಸೊಸೈಟಿ ಎದುರಿಸತಕ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಇದುವರೆಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಅಡ್ಡಿ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಳೆದ 35 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದೋಷಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಅವರ ಕಮಿಟಿಯವರು ಕೊಠಾರಿ ಕಮಿಟಿಯವರು ತಮ್ಮ ರೆಕಮೆಂಡೇಷನ್ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಸ್ಕ್ರಿಕ್ ಆಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದರೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ ? ಇದು ಏತಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಅಡ್ಡಿ ಕೊಡುವುದು ಪ್ರೆವೆಂಟ್ ಏಜೆನ್ಸಿ. ಪ್ರೆವೆಂಟ್ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳು, ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ವಾಣಿಜ್ಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಬರಲಿ. ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬರಬಾರದು. ಈ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಜವಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರಿ ಯಾದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಇದೆ ಎಂದರೆ, ಪ್ರೆವೆಂಟ್ ಏಜೆನ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಗಾಂಡ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಕೆಲವು ಕಾನ್ಸೆಂಟ್ ಶಾಲೆಗಳು, ಮೆಷಿನರಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳು, ಬಹಳ ಹೈ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದೇ ಈ ಪ್ರೆವೆಂಟ್ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳು. ಪ್ರೆವೆಂಟ್ ಏಜೆನ್ಸಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಇಷ್ಟಾದರೂ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಉಂಟು : ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರೆವೆಂಟ್ ಏಜೆನ್ಸಿ ಮೂಲಕ ನೂರಾರು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ ; ಅಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಇಲ್ಲ. ಅವು ಬರೀ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಸುವ ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿವೆ. ಅದಕ್ಕಿಲ್ಲ ನಾವು ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆಂದರೆ ಶೋಚನೀಯವಾಗುತ್ತದೆ, ನಮ

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಲೆಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬೇಕು ; ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಕಳೆದ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಕನ್ಸಾಲಿಡೇಟೆಡ್ ಆಗಿ ಈ ಒಂದು ಮಸೂದೆಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಓದುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

“With reference to section 23 (old), prescribing manner of recruitment of teaching and non-teaching staff cannot be binding on minority institution, as that would be infringing their right to select and appoint the staff of their own choice.

The special provision for SCs rights cannot be applicable to the minority institutions for the same reason.

ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಮೈನಾರಿಟಿ ಎಂದು ಇದೆ. ಮೈನಾರಿಟಿ ಬಗ್ಗೆ ಆಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.

“Regarding composition of Managing Committee, powers and functions of the Secretary, the President and the members of the Managing Committee, the mode of removal of the Secretary referred to under Sec. 33 cannot be infringing their right to the administer their own institutions.

The minority institutions have a right to grant-in aid from the Government ; while conditions for eligibility for grant-in-aid to minority institutions are welcome, but these conditions can never be such as to force the institutions for forgo their basic rights.

ಬೇಸಿಕ್ ರೈಟ್ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಆಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಮೈನಾರಿಟಿ ರೈಟ್ಸ್ ಏನಿದೆ ಅದು ಮಾತ್ರ ಬದಲಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ರಿಲೀಜಿಯಸ್ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬೈಬಿಲ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷರ್‌ಗಳನ್ನು ಇಡಬಹುದು, ಆದ್ದರಿಂದ, ಬೇಸಿಕ್ ರೈಟ್ಸ್ ಅಂದರೆ ಎಂತಹದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಆಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

“Hence the Competent Authority cannot compel the management of such institutions in matters relating to the appointment dismissal, reinstatement of employees as a condition for grant-in-aid.

ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಖುಷಿ ಬಂದಹಾಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಇಡಬಹುದು ; ಖುಷಿ ಬಂದಾಗ ಡಿಸ್ ಮಿಸ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ಖುಷಿ ಇವತ್ತು ಎಜುಕೇಷನ್ ಫೀಲ್ಡ್ ನಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಎಲೆಟ್ ಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ, ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದು, ಏನು ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳೆರಳಿ ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅವು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಎನ್ನುವಂಥ ವಿದ್ಯಾ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದು ಇವುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

2-30 p.m.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.— ತಾವು ಬೇಗ ಮುಗಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.— ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಬೇಕು. ನಾನೊಬ್ಬನೇ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಿಂದ ಮಾತನಾಡುವವನು, ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಸಮಯ ಕೊಡಿ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.— 5 ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.— ಕೊಠಾರಿ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಓದು ತ್ರೇನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಓದುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು.

"In the complex process of educational planning and implementation, the State Government occupy a central and key position...."

ಈ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು 35 ವರ್ಷದಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ನಡೆಸದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ

"They have to accept, for instance, full responsibility for all school education...."

ಕಂಪಲ್ರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಆಗಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪೆನಾಲ್ಟಿ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಹಿಂದೆ ಕಂಪಲ್ರಿ ಎಜುಕೇಷನ್‌ಗೆ ಕಾನೂನು ಇರಲಿಲ್ಲವೆ? ಕಂಪಲ್ರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಎಂದರೆ ಸರ್ಕಾರವೇ ಅದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

"....but it is advantageous for them to discharge it in collaboration with local authorities.

The growing educational needs of a modernising society can only be met by the State and it would be a mistake to show any over-dependence on private enterprise which is basically uncertain. As the State has now rightly assumed full responsibility to provide all the needed educational facilities, private enterprise can only have a limited and minor role. From the point of view of quality these institutions fall into broad groups, small groups, weak and even undesirable ones. The latter group is dominated by sectarian considerations and effect the recruitment of teachers as well as their educational atmosphere. Several of them are run not for purposes of education or social service, but for exploitation and patronage and are like commercial undertakings. The conditions of service of teachers working under several of these organisations are far from satisfactory. They have little security of tenure and pensionary benefits etc., It must be admitted that by and large these schools make a rather negative contribution to the educational life and they pose major problems in schools".

ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರ ಬರಲಿ, ಯಾವುದೇ ಬಿಲ್ ತರಲಿ, ಯಾವುದೇ ಪಕ್ಷವೇ ಇರಲಿ ಕಳೆದ 35 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳು ಮನೋಪಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಡಿ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಧೈರ್ಯಮಾಡಿ ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಲಬಸ್ ಬಗ್ಗೆ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇತರ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ. ಅದು ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಮೈನಾರಿಟೀಸ್‌ಗೆ ಕೆಲವು ಹಕ್ಕುಗಳಿಲ್ಲವೆ? ಮೈನಾರಿಟೀಸ್‌ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಡವೇ? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ 140ರಲ್ಲಿ ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದು ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಕಾಲಂ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರಬಹುದು. ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ 29, 30, 31ನೇ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಮೈನಾರಿಟೀಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಕ್ರಿಮಿನೇಟ್ ಇರಿ ಬಾರದು ಎಂಬುದು. ಆ ರೀತಿ ಡಿಸ್ಕ್ರಿಮಿನೇಟ್ ಹಿಂದೆಯೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಮುಂದೆಯೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗಾಗಲೀ, ಮತೀಯ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗಾಗಲೀ ಡಿಸ್ಕ್ರಿಮಿನೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಡಿಸ್ಕ್ರಿಮಿನೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಯಾವ ಕಲಂನಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಅಂಶ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೆವರೂ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಮೇಯ ಉದ್ಭವವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪ್ರಾಪರ್ಷ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ

ಭಯ ಕೆಲವರಿಗೆ ಇದೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಇರುವವರಿಗೆ ಬಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಟೀಕ್ ಓವರ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಭಯ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿರು ನಮ್ಮ ಊರಿನವರು. ಅವರು ಹಿಂದೆ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಪ್ರೆಮರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ನಂತರ ಮಾನ್ಯ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿರು ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಅವರ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಿ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಲ್ಲ, ಇದರ ಹಿಂದೆ ತಯಾರಿ ನಡೆದಿದೆಯೇ ? ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ಇದೆಯೇ ? ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಆಗ ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಅದ್ದರಿಂದ ಹೇಳಿದೆ ಎಂದು. ಈಗ ಈ ಪ್ರೆಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭಾಸವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವಾಗ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಬೇಲಿಹಾಕಿದ್ದರು. ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬಹುದು, ಆಗ ಇದು ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ, ಅದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಲಿ-ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಭಯ ಇದೆ. ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ವ್ಯಾಲ್ಯೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮ ಇದೆ. ಹಿಂದೆ ಬ್ಯಾಂಕ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದಾಗ ಸ್ಟ್ರೋಕೋರ್ಬರ್ಗ್ ಹೋಗಿ ಹೆಚ್ ನ ರೇಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಅದೇರೀತಿ ಇಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಒಂದು ವೇಳೆ ಟೀಕ್ ಓವರ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಬಹುದು. ಅವರ ಜಾತಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಯಾಗದಂತೆ, ಅವರ ಭಾಷೆಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮರಾಠಿ ಮಾತನಾಡುವ ಜನರಿರುವ ಕಡೆ ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಅಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿ ಶಾಲೆ ತೆರೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ನಾನು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಆಗಿದ್ದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದೇನೆ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ religious faith ಕಲಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ, ಬೇರೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾಗಲೀ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಉಂಟು. ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೂ ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಡಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ಅಡಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಪ್ರೆಮೇಶ್ ವಿಜಯೇವರರು ಈ ಬಿಲ್ ರಾಡಿಕಲ್ ಆಗಿಲ್ಲ; ಹಿಂದಿನ ಎನಕ್ಸ್ ಮೆಂಟರಿಂಗ್ತಲೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರವರು ತಂದು ಮೈನಾರಿಟೀಸ್ ರೈಟ್ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮೊಟಕಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಜಾತ್ಯಾತೀತವಾದುದು ವಿದ್ಯಾಭಾಸ, ಇವತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಜಾತಿ, ಮತ ಬೇಧವಿಲ್ಲದೇ ಎಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆದು ಒಟ್ಟಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭಾಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಜಾತ್ಯಾತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರವೆಂದು ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖವಾಗಿದೆ. ಈ ಜಾತ್ಯಾತೀತತೆಗೂ ಜಿರಿತ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅರ್ಥಗಳು ಇವೆ. ಹಿಂದೆ ನಾವು ಮಿಡಲ್ ಏಜ್‌ನನ್ನು ಡಾರ್ಕ್ ಏಜ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆ ಒಂದು ಡಾರ್ಕ್ ಏಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಿರಿತ್ಯೆಯನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಣಿತದಲ್ಲಾಗಲೀ, ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ ಜಿರಿತ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ ಯಾವುದೇ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಾಗಿಲ್ಲ. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತೀಯತೆ ಅಜ್ಞತವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾದ್ರಸ್ ಏಜ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಈ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಜಾತ್ಯಾತೀತ ವಿದ್ಯಾಭಾಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿರುವಾಗ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ತರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಇನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಅಬೆಕ್ಷನ್ ಗಳು ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಇವತ್ತು ಟೀಚರ್ಸ್ ನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಹಾಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಪ್ರೆಮರಿ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ, ಸೆಕೆಂಡರಿ ಲೆವೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಟ್ರೈನ್ಡ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರು ಲಾ ಸರೀಕ್ಸ್ ಮಾಡಿದರೂ, ಅವರೆಲ್ಲಾ ಲಾಯಡ್‌ಗಳು ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬಾರ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಲಾ ಟೀಚರ್ ಆಗಲು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಇರಬೇಕು. ನಾನು ಕೂಡಾ ಟೀಚಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಚುಲರ್ ಟ್ರೈನಿ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಟೀಚಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಗಮನಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಇವತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಸರ್ವಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಯಾವ ಡೆಮಾಕ್ರಸಿಯಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಮಗೆ ಬೇಕು, ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಮಗೆ ಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಸಮಾಜದ ಒಂದು ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಾಧಕವಾಗುವ ರೀತಿಯ

ಒಂದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರುವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಇವು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಇದರ ಕೆಲವು ನ್ಯೂನತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಪಾತ್ರ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೇನೇಜಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ 3 ಜನ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ಟರ್‌ರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನು ಇಬ್ಬರು ಅಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಾಂತರ ಜನ ಟೀಚರ್ಸ್ ಇವತ್ತು ಇದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಅವರ ಪಾತ್ರ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಅವರ ಪಾತ್ರ ಏನು? ಇವತ್ತು ಈ ಬಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಮತ್ತು ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ಟರ್‌ಗಳ ಸಂಬಂಧ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವ ಇಂಟೆನ್ಸ್ ಬರಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವರು ಕಾರ್ಯತತ್ಪರರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ವಾಣಿಜ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ರೆಗಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಂಘಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಇರುವ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಸಂಘ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನು ಟರ್ಮಿನೇಟ್ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕ್ಷುಲ್ಲಕಕಾರಣ ಕೊಟ್ಟು ಟರ್ಮಿನೇಟ್ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಒಂದು ಕಡೆ ಜಾರ್ಜ್‌ಟೌನ್ ಹಾಕುವ ಬಗ್ಗೆ, ನಂತರ ಎನ್‌ಕ್ವಯರಿ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ನಂತರ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತು 20-25 ವರ್ಷಗಳ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದವನಿಗೆ 15 ದಿವಸಗಳ ಅಥವಾ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನೀನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗು ಎನ್ನುವಂತಹ ಕ್ರಾಸ್ ಏನಿದೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಟರ್ಮಿನೇಷನ್ ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದವನ್ನು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತರುವುದು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಏಕೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಯೂನಿಯನ್ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು? ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತನ್ನಿ. ಇವತ್ತು ಪ್ರೈವೇಟ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕೊನೆಗೂ ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮೊದಲಿಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಪ್ರೈವೇಟ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 90ರಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ; ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಆತ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಲು ತಯಾರಿ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನು 8ನೇ, 9ನೇ, 10ನೇ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣ ಇರುವ ಸಿಲಬಸ್‌ನ್ನು ಅಳವಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಆತನಿಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಜೊತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬೆರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹಾ ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಕೆಲವು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಫಿಸಿಕ್ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದೇರೀತಿ ಅವರು ಇವರೂ ಕೂಡ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇರೀತಿ ವೆಕ್ಯುಲಿ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಪ್ರತಿದಿನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕಾಫಿ ಮಾಡಬಾರದು, ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಯುವಾಗ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಕೊಠಡಿಯ ಹಿಂದೆಮುಂದೆ ಆಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ಓಡಾಡಬಾರದು, ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಪೆನಾಲ್ಟಿ ಮುಂತಾದವನ್ನು ತಾವು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ತಾವು ಈ ಮನೋಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಯಾವುದೂ ಕೂಡ ಕಾರ್ಯತಃ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ನೀವು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಕೂಡ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಸಹಕಾರವನ್ನು ನೀಡಿದರೆ ಯೂನಿಯನ್ ನ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಒಂದು ಪದ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ. ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಅವನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಓದಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ. ಕಾಲೇಜಿಗೆ 5-10 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹೋದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ತಮಗೆ Private education is completely prohibited ಎಂದು ಒಂದು ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಟ್ಯೂಷನ್ ಯಾವರೀತಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಔಟ್ ಸೈಡ್ ದಿ ಪ್ರಿಮಿಸಸ್ ಎಂದು. ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಪಾಠ ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಔಟ್‌ಸೈಡ್ ದಿ ಪ್ರಿಮಿಸಸ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಟೀಚರ್ಸ್ ಭೇಟಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಭೇಟಿ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಕಳೆದಸಾರಿ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವಾಗಲೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಮತ್ತು ಈ ಸಾರಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೀವು ಇಲಾಖೆಯ

ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ನೂರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕದ್ದು ಬರೆದರೆ ಅದೊಂದು ರಿಸರ್ಚ್. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರನ್ನೇಕರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಅದೇನೆಂದರೆ ಇವತ್ತು ರಿಸರ್ಚ್ ನಮ್ಮ ವೇತದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಅಭ್ಯುದಯದ ಬಗ್ಗೆ ರಿಸರ್ಚ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು : ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ದೀನದಲಿತರು ಇರತಕ್ಕ ಅಶೋಕವುರವೆಂದು ಇವೆ ; ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರು ಥಿಸೀಸ್ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ ? ಈ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ 10 ಥಿಸೀಸ್ ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕವನ ಅಂತರಾಳವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು, ಅವನು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದರಿದ್ರನಾಗಿದ್ದಾನೆ ? ದೀನದಲಿತನಾಗಿ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲು ಕಾರಣವೇನೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ 10 ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆದಿದೆಯೆ ? ಅವನು ಮೇಲೆ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವರೀತಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆದಿದೆಯೆ ? ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡ ಕೆಲವರು ಬೃಹತ್ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ, ದೊಡ್ಡ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪಡೆದವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ರೀತಿ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಉದ್ಧಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಥಿಸೀಸ್ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಅಂದರೆ, ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಜೀವಂತ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆದಿದ್ದರೆ, ಯಾವರೀತಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹದ್ದು ಯಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ ? ಇವತ್ತು ಎನ್.ಪಿ.ಆರ್.ಪಿ.ಇದ್ದ, ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವರೀತಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಗ್ರಾಮಜೀವನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಜೀವನದ ಪರಿಸರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹವರು ಗ್ರಾಮೀಣ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ? ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬರು ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರು ಇದ್ದರು, ಅವರು ಈಗ ತೀರಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಒಬ್ಬರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಬಗ್ಗೆ ಅಮೇರಿಕಾದಿಂದ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 10 ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿದ್ದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಅಳವಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ತಜ್ಞರನ್ನು ನೇಮಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈಗ ಅಮೇರಿಕಾದಿಂದ ಬಂದಂತಹ ತಜ್ಞರು ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳ ರೀತಿನೀತಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳ ಕ್ರಮ ಹಾಗೂ ಈಗ ನಾವೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು 10 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿ ಇದು ನಿರುಪಯುಕ್ತವೆಂದು ರದ್ದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಮೇರಿಕಾದವರು ಯಾವುದನ್ನು 10 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದು ನಿರುಪಯುಕ್ತವೆಂದು ರದ್ದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅತುರತೆಯಿಂದ ಕಾತುರತೆಯಿಂದ ತಜ್ಞರನ್ನು ನೇಮಿಸಿ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿ ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಸನ್ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದು ನಿರುಪಯುಕ್ತವೆಂದು ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ರೋಗನಿವಾರಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಯಾವುದನ್ನು ಅವರು ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಅದರ ಫಾರ್ಮುಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದೇ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಯಾರುಮಾಡುವಂತಹ ರೀತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಸರವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ನ ಜೀವನವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಉದ್ಧಾರವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಾವು ಏನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಮಗು ತಾನು ಹೊರಲಾರದ ಭಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ; ಅದರಿಂದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮಗು ಕಾಲಿಟ್ಟ ಕೊಡಲೇ ತನ್ನ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿ, ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ವೈವಹಾರಿಕ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಜೀವನದ ತರಿಸರಕ್ಕೆ ದೂರ ದೂರವಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮಜೀವನವನ್ನು ತನ್ನ ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೂರ ದೂರಕ್ಕೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ನಗರದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ನಗರದ ನಾಗರಿಕತೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿತನಾಗಿ ತನಗೆ ಜನ್ಮವಿತ್ತವರನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಹೊದೆಯುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾವು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣವೇನಿದೆ, ಕೊಳೆತುನಾರುವ ಹಳಸಿದ ಶಿಕ್ಷಣ ಏನಿದೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸಮಗ್ರವಾದ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದೇ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಲೀ ಇವತ್ತು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಇರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ಇನ್ ಏಡ್ ರೂಲೇ ಇವೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಫಲಿತಾಂಶ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅನುಪಾನ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇದನ್ನು ಮನಗಂಡು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಫಲಿತಾಂಶ

ವನ್ನು ಪ್ರಕಟಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ನೂರಕ್ಕೆ 75ರಿಂದ 80ರವರೆಗೆ ಫಲಿತಾಂಶ ವನ್ನು ಪ್ರಕಟಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮೆಚೆಗೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಹತ್ತಾರು ಶಾಲೆಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿವೆ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿವೆ, ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿವೆ ಅದರ ವಾಸ್ತವಾಂಶವೇ ಬೇರೆ ಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಏಕಕೃತ್ಯ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿರುವವರನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಅಂಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿರುವವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಫಲಿತಾಂಶ ಬಂದಾಗ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಫಲಿತಾಂಶ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಂದಿದೆ, ನೂರಕ್ಕೆ 75ರಿಂದ 80ರಷ್ಟು ಫಲಿತಾಂಶ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯವರ ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರ ದುಡಿಮೆಯಿಂದ ಅದು ಆದದ್ದಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿರುವವರನ್ನು ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಫಲಿತಾಂಶ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಅಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರಿಗೆ ಅನುದಾನ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಓದಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾರು ದಾರಿದ್ರ್ಯದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ, ಯಾರಿಗೆ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂತಹವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಓದಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕೊಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವರ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವ ಕಡೆಗೆ ಯಾರು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅನುದಾನ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದೆ ಸರಿ. ಮೆರಿಟ್‌ನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಅನುದಾನ ಪಡೆಯತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನೀವು ಕಾನೂನಿನಿಂದ ತಡೆಹಾಕಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ನೀವು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೀವು ಒತ್ತಕ್ಕೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ? ಇವತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ಒಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಮೆರಿಟ್ ಮೇಲೆ ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಹಂಚುತ್ತೀರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅನುದಾನ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಯಾವುದೇ ಆಗಿರಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಡವನಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಅಂಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಿರತಕ್ಕವನಿಗೆ ಇಂತಿಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಎಂದು ಸೇರಿ ಸಲೇಬೇಕು. ನೀವು ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಅದನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕಾನ್ಸ್ಟೆಬಲ್ ಇರಬಹುದು, ಇಂಜಿನ್ ಸ್ಟೂಲ್ ಇರಬಹುದು ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ದಿನದಲಿತರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಅಂಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವನಿಗೆ ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಲಿ, ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಲಿ ಯಾವುದೇ ಆದರೂ ಕೂಡ ಮೆರಿಟ್ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಮಿಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬದಲು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. There must be equal distribution of the intelligentsia as well as non-intelligents, poor and the rich : ಇಂತಹ ಒಂದು ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನೀವು ಸಮರ್ಥರಾಗಿಲ್ಲ. ನೀವು ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರಿಗೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನವಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಆಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಒಂದು ಅಭಿಮಾನವಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಪೋಷಕವಾದಂತಹ ಶಾಸನ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿ ತನ್ನ ಕೈ ತೂರಿಸಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಇದರಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. 'ಮಾನಿಗಿಂತ ಮೂಗತಿ ಭಾರವೆನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಸೂಪರ್ ವಿಷನ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇರಬೇಕು? ನಿರ್ದೇಶಕರುಗಳು ಎಷ್ಟು ಜನ ಇರಬೇಕು? ಎಂಬುದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಇದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ತಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಇನ್‌ಕ್ರೀಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾವರೀತಿ ದೋಚಬೇಕು ಆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ ಅದೆ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

'Provided that no employee of the private educational institution other than its academic head shall be chosen as the Secret ry.'

ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ರೋಗ ಏನಿದೆ ಎಂದರೆ, ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಲೆಕ್ಚರರ್ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸಕರಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಪೊಪ್ಪೆಸರ್ ಎಂದು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಅವರು ಪಾಠ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಚಾರ

ಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಓದುವುದಕ್ಕೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದರೆ ಮಿಲಿಟಿಂಗ್ ಎಕ್ಸಾಸಿಸ್ ನೇಷನ್, ಬೋರ್ಡ್‌ಮಿಲಿಟಿಂಗ್, ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ಬೇರೆ ಏನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ಮತ್ತೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅಂದರೆ, ಹಡ್ ಆಪ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಅವರನ್ನೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವರು ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳು ಯಾವರೀತಿ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿಯ ಜೊತೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಹಣದಲ್ಲಿ ವೇಲರ ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳು ಯಾವರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದರ ಕಡೆಗೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳಿಗೆ ಚಿಂತನೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಗೌರವಂಟ್ ಎಂಪ್ಲಾಯಿಯನ್ನು ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಕುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೀರೇ ಎನಹ ಇನ್ನೇನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ನೀತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ದಯಮಾಡಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾವುದೇ ಶಾಲೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣ ರೀತಿ ನೀತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ನೀವು ನಿಯೋಜಿಸಿರತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ಇನ್ನೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಹಣ, ದೀನದಲಿತನ ಹಣ, ದುಡಿಯುವ ಕಾರ್ಮಿಕನ ಹಣ, ರೈತನ ಹಣ ಯಾವರೀತಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಮುಂದೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವಾಗ ಆ ಹಣಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಗುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಿಜವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರತಕ್ಕ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಶಾಹಿಗಳ ಪೋಷಕ ಕೊಡತಕ್ಕ ಶಾಸನವೇ ಹೊರತಾಗಿ, ಶಿಕ್ಷಣಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕ ಶಾಸನವಾಗಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. 7ನೇ ವಿಧಿ ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಹೇಗೆ ಆಗಬೇಕು ? ಮುಂದೆ ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ 26-27 ತರಹದ ಆಫೀಸರ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. Abolish all this. Let there be a basic administrator the next man will be the state administrator, the next higher ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್, ಸ್ಟೇಟ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್, ಸಹ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಉಪ ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಮಹಾ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಈ ತರಹ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಂಬಳ ಹೊಡೆಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀವು ಇನ್ನೇನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಒಂದು ಆಫೀಸರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಆಫೀಸಿಗೆ ಪೇಪರ್ಸ್ ಮೂವ್ ಆಗುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಅವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಪೇಪರ್ಸ್ ಎಲ್ಲಿ ಮೂವ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಇನ್ನು ಎಕ್ಸಾಸಿಸ್ ನೇಷನ್ ಪದ್ಧತಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇದರಿಂದ ದೀನದಲಿತರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಯಾವರೀತಿ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮೇಧಾವಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಪರೀಕ್ಷಕನಾಗಿ, ಅಧ್ಯಾಪಕನಾಗಿ, ಮೌಲ್ಯಮಾಪಕನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಅದರ ಅನುಭವದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಒಬ್ಬ ಮೌಲ್ಯಮಾಪಕ ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಬರೆದ ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಒಂದು ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಬಿಡದೆ ಓದಿ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಂದು ತನ್ನ ಎದೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೇಳಲಿ, ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ಅಂತಹವರು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪುಣ್ಯ. ನಾನು ಅರ್ಧಗಂಟಿ ಬರೆದ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಪುನಃ ನಾನೇ ಓದಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರ ಅನುಭವ ಇರಬಹುದು. ಇವತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಬರೆದಂತಹ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು, 300 ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ 15 ದಿವಸಗಳ ಕಾಲ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಅಂದರೆ, ಅವರು ಯಾವರೀತಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು ? ಬೆಳಗ್ಗೆ ಯಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲದೊಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಮೌಲ್ಯಮಾಪಕ 15-20 ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಯಾರೂ ಕೂಡ ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಏನಿದ್ದರೂ One or two sentences in the beginning or one or two sentences in the end. ನೋಡಿ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೊಡತಕ್ಕ ಅಂಕಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮೆರಿಟ್‌ನ ಆಲತೆ ಗೋಲು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪರೀಕ್ಷಾ ಪದ್ಧತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿವಿಧ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಅವಾಂತರಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಅನಾಚಾರಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ

3-30 p. m.

ಎಲ್ಲಾ ತರನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ತರರು ಎಲ್ಲವನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ತರರು ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವಿಶೇಷವರೆಗೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷಾ ಪದ್ಧತಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮೆಮೋರಿ, ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ, ಸ್ಮರಣಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಹಾಗೆ, ಅನಾಚಾರಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ನಾವು ಪತ್ರಿಕೆ ಓದುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ನಾನು ಎಕ್ಸಾಮಿನರ್ ಆಗಿ ಪರೀಕ್ಷಕನಾಗಿ, ಇನ್‌ಜಿಲೇಟರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ಇನ್‌ಜಿಲೇಟರ್ ಆಗಿರತಕ್ಕವರು ಎಕ್ಸಾಮಿನೇಷನ್ ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಯುವಾಗ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು; ಅಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಪರೀಕ್ಷಾ ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಜಿಲೇಟರ್ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಎಷ್ಟೋ ಉತ್ತಮ. ಅದೇ ಬಿಹಾರ್, ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆದರೂ ಕೂಡ ಇನ್‌ಜಿಲೇಟರ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಲೇಖನಿ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಚಾಕು ರಿವಾಲ್ವರ್ ತಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಯಾವ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲೂ ಪರೀಕ್ಷಕರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಈ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ: ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಕರು ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು "ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ" ಎಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪರೀಕ್ಷಾ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಏಕೆ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ಈ ವಸೂಲೆ ತಯಾರುಮಾಡಲು ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮ ವಹಿಸಿದ್ದೀರಿ, ನಾನು ಒಬ್ಬ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಆದರೆ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕಂಥ ಅವಕಾಶವೂ ಏನಿದೆ, ಈ ಚಾಕು ಚೂರಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲದೆ ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಎಲ್ಲಾ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕೇಂದ್ರದ ಮುಂದೆಯೂ ಪೋಲೀಸ್ ವ್ಯಾನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇವತ್ತು ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈ ಪರೀಕ್ಷಾ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಏನಾದರೂ ಹೊಸ ಯೋಜನೆ ಇದ್ದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ವಸೂಲೆಯನ್ನು ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಲ್ಲ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಕಳೆದ ಸಾರಿ ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆಗ ಇದ್ದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವಯವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಏನೆಂದರೆ, ಈ ವರ್ಷ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಜನ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗಮ್ಮ ಕೀಶವರ್ಮೂರ್ತಿ ಯವರು ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು. ಅನುಶ್ರೀರ್ಣರಾಗಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು? ಅನುಶ್ರೀರ್ಣರಾದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದರೂ ಶೇಕಡಾ 68ರಷ್ಟು ಮಂದಿ ಅನುಶ್ರೀರ್ಣತೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಇರಲು ಕಾರಣ ಏನು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ, "ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಹುದ್ದೆಗಳು ಖಾಲಿಯಿದ್ದವು ಅದನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ, ಎರಡನೆಯದು 1981ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸೆನಸ್ ತೆಗೆಯುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅದರಿಂದ ಪಾಠ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ, ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅದಂತಹ ನಷ್ಟ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮೊತ್ತದ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನಾದರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಅನುಶ್ರೀರ್ಣದ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಹೋಯಿತು. ಇವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟು ಲಾಭ ಪಡೆದಿದ್ದಾದರೂ ಏನು? ಅನುಶ್ರೀರ್ಣರಾದರೂ ಇಲ್ಲವೇ ಬಿ.ಎ. ಪದವಿ ಪಡೆದರೂ ಸಹ ಅದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ ಹಣ ಸರ್ಕಾರದ್ದು. ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸ್ವಂತ ಹಣ ಅಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಬಿ.ಎ. ಪದವೀಧರನನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿದರೆ ಕೊನೆಯವಕ್ಕೆ ಅರವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ, ಸೈನ್ಸ್ ಗ್ರಾಜ್ವುಯೇಟ್ ತಯಾರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಎಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಗ್ರಾಜ್ವುಯೇಟ್ ತಯಾರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಮೂವತ್ತೈದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ, ಒಬ್ಬ ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್. ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಅಂದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಪದವೀಧರರನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ, ಪದವೀಧರರು ಎಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ? ಆರು ಲಕ್ಷ ಜನ ನಿರು

ದೋಗಿಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ವರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ, ಈ ಹಣಕ್ಕೆ ಸತ್ಪಲ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಒಬ್ಬ ತಜ್ಞರು ಒಂದು ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 1979ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಪದವೀಧರರು ಇದ್ದರು ಎಂದರೆ 6 ಕೋಟಿ 69 ಲಕ್ಷ 91 ಸಾವಿರ. ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗಾಲ್ಫ್‌ಸ್ಟೇಟ್ ಅದವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಇದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಶೇರು ಎಷ್ಟು ಇದೆ? 26 ಲಕ್ಷದ 48 ಸಾವಿರದ 579. ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ಒಟ್ಟು ಪದವೀಧರರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಭಾರತದ ಶೇರು ಒಂದರಲ್ಲೇ ಐದನೇ ಒಂದರಷ್ಟು ಪದವೀಧರರನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಕೂಡ ಉತ್ತರೋತ್ತರವರ ಪ್ರಮಾಣ ಶೇಕವಾ 38ಕ್ಕೆ ಏರಿತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ನಮ್ಮ ದೇಶ....

Sri M. S. Krishnan.—Both in children and producing graduates.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಸ್. ಆಚಾರ್ಯ.—ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಪದವೀಧರರು concentrated in India. This is an anomalous situation. Only 30% of our population is literate. Such a country has produced maximum number of graduates.

Sri M. S. Krishnan.—In Karnataka the maximum number of graduates are in South Kanara.

Sri V. S. Acharya.—We produce about 8,000 of them every year.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಇದರ ತರ್ಕವೆಂದರೆ, ಈಗ ನಾವು ಪದವೀಧರರನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಹಣವನ್ನು ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾದ ಪದವೀಧರರನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವರ್ಚಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. We are spending the money of a common man for non-development production.

ಡಾ|| ವಿ. ಎಸ್. ಆಚಾರ್ಯ.—ಒಬ್ಬ ಪದವೀಧರ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಯಬೇಕಾದರೆ 30 ಜನ ರೈತರು ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಫಸ್ಟ್ ಗ್ರೇಡ್ ಕಾಲೇಜು ಬೇಡ, ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳೂ ಬೇಡ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಡಾ|| ವಿ. ಎಸ್. ಆಚಾರ್ಯ.—ಇನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ, ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಬೇಕಾದರೆ ಕೊಡಲಿ. ಈ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಪದವೀಧರರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಅದಮೇಲೆ ಜೈನಾ ದೇಶದವರು ಪದವೀಧರರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಣವ್ಯಯ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆಲಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಯುವಕನಿಗೆ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನೀಡಬೇಕಾದರೆ 150 ಜನರ ಮ್ಯಾನ್‌ಪವರ್ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಬಿ.ಎ. ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ 170 ರೈತ ಕಾರ್ಮಿಕರ ದುಡಿಮೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಪದವೀಧರ ಪದವಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ 200 ಜನ ರೈತ ಕಾರ್ಮಿಕರ ದುಡಿಮೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಬಿ.ಇ.ಗೆ 250, ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್.ಗೆ 300 ಜನರ ದುಡಿಮೆಯ ವಿನಿಯೋಗ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನರ ದುಡಿಮೆಯ ಫಲವನ್ನು ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನರ ಬೆವರಿನ ಫಲವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಈ ಪದವೀಧರರನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಅವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು. ನಾವು ಕೂಡ ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು....

ಒಬ್ಬರು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು.—ಸಂಪ್ರದಾಯಬದ್ಧವಾಗಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಯಾರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಇದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ವಿಕಿ ಎಂದರೆ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರು ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಆತನಿಗೆ ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯ ಬಲದಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡುವಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನಾವು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ನಾವು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪದವೀಧರರಾದವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿ ಸಿಗುತ್ತದೆಂಬ ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೂ, ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿವೇಚನೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿ ಆಕರ್ಷಣೆಯಾಗಿದೆ. ದಿನ ಬೆಳಗಾದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವಲ್ಲಿ ನಾವು ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿರುವ ಮೂರು ಕೋಟಿ ತೊಂಬತ್ತು ಲಕ್ಷ ಜನರ ಮೇಲೆ ಅದೇಶ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ....

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಲೋಕಸಭೆಗೆ, ಶಾಸನಸಭೆಗೆ ಆರಿಸಿ ಬಂದಿರುವ ಸದಸ್ಯರು ಯಾರಿಗೋಸ್ಕರ ಹೊಡೆದಾಡುತ್ತೇವೆ, ಯಾರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ನಾವು ಜನರ ಕಡೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡದೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಮುಂದುವರಿಸೋಣ ? ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಅರವತ್ತು ಸಾವಿರ ನೌಕರಿಗೆ ಅಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಸಚಿವಾಲಯದ ಅಧಿಕಾರಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ತಾಲೂಕು ಕಚೇರಿ ಜವಾನನವರೆಗೂ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ 32 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ದಿನೇ ದಿನೇ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಮೂರು ಕೋಟಿ 90 ಲಕ್ಷ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಚಿಂತನೆ ಏನು ಇದೆ, ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲರೂ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಏತಕ್ಕೆ ಆತುರರಾಗಿದ್ದಾರೆ ? ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಅದೇ ನಂದೆರೆ ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 40 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ, ಒಂದು ಡೆವ್ವುಟ ಕಮಿಷನರ್ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸಿ, ಐದು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ, ಪೊಲೀಸ್ ಸಬ್ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸಿ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ವಿಷಯ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ನಾನು ಶಿಕ್ಷಣದ ಕ್ರಮ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ದೇಶದಲ್ಲಾಗಲೀ, ಯಾವುದೇ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಾಗಲೀ ಜನ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಯನ್ನು ಆಪೇಕ್ಷೆಮಾಡಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಖಾಸಗಿ ನೌಕರಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ 90 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾದಂಥವರನ್ನು ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಏತಕ್ಕಂದರೆ ಬೇರೆಯವರು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಗೆ ಬರುವುದು ಕಡಿಮೆ. 70-80 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾದಂಥವರನ್ನು ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಜ್ಯೂರಿಸ್ಟ್‌ಪ್ರಿಡೆನ್ಸ್ ಬರೆದಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ 90 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದಾಗ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು, ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 55ರಿಂದ 58 ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಿವೃತ್ತಿ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೋರಾಟಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣ, ಪಾಠ ಹೇಳುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇದೆ ಎಂದು ಯಾರೂ ಮುಂದೆಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಆರಾಮವಾಗಿರಬಹುದೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಬಗ್ಗೆ ದ್ವೇಷದಿಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ವರ್ಧವಾಗಿ, ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ತಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ಆದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು 300 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನೂರಾರು ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಐವತ್ತರಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡದೆ ಎಲ್ಲಾಕಡೆ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಸರ್ಕಾರ 150 ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. 150 ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಐದರಿಂದ ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಅಂದರೆ ಐದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬದಲು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದೇ 25 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಉಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು, ಕಾನೂನಿ

ಗನುಗುಣವಾಗಿ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳವರು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು. ಹಾಗೂ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಐದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ತರಹ ತಾವು ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ನೀವು ಹೇಳಿದ ತತ್ವವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಕೃಷ್ಣನ್ ರವರೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ; ನಾನೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ನೀವು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು, ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಈ ವಿಷಯ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನ್ಯಾಯ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಕೆಲವು ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗಳು ಜೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅಂಥ ಕಡೆ ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಒಂದು ಕಾಲೇಜನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಂಜೂರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹುಡುಗರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಬೇಕಾದರೆ ಆ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹೊಸದಾಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡುವ ಬದಲು ಆಯಾ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನೇ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹೊಸದಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಆ ಕಾಲೇಜು ಅಥವಾ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗ, ಖೀರೋಪಕರಣಗಳು, ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯ ಉಪಕರಣಗಳು ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದುವು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜನ್ನೇ ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಈ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಳಿಸಬಹುದಲ್ಲವೇ ? ಈಗ ದೊಡ್ಡ ಬಳ್ಳಿಪುರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಕೊಂಗಡಿಯಿತ್ತು ಕಾಲೇಜು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಇದನ್ನೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಬದಲು ಶ್ರೀ ಜಾಲಪ್ಪನವರೇ ಯಾರೋ ಹೇಳಿದರೆಂದು ಹೇಳಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೀರಿ, ಅದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಈ ತರಹ ಆದರೆ...

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಅದು ಇನ್ನೂ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಇದು ತಪ್ಪುಬೇಕು. ಈ ತರಹ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಒಂದೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಬಸ್ಸುಗಳು ಯಾವರೀತಿ ಓಡುತ್ತಿದ್ದವು, ಖಾಸಗಿ ಬಸ್ಸುಗಳು ಯಾವರೀತಿ ಓಡುತ್ತಿದ್ದವು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದೆ ಖಾಸಗಿಯವರು ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಜನರು ಬಸ್ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದರೆ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ನಂತರ ಏನಾಯಿತು ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಅದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣದ ತಪ್ಪಲ್ಲ, ಯಾರು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅವರದು ತಪ್ಪು. ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದರೆ ಏತಕ್ಕೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ? ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಬೇರೇ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಯಡಿಯೂರಪ್ಪ.—ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಅಂದರೆ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಲಿಂಕ್ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಆದಮೇಲೆ ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿವೆ ? ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಅಂದರೆ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಲಿಂಕ್ ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಅರ್ಥ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್.—ಚ್ಯಾಂಕಿನ ವಿಷಯ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಯಡಿಯೂರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಮೊದಲು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಟಾಟಾ, ಬಿರ್ಲಾರ್‌ಗಳವರೇ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಆ ಹಣ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಆಗುತ್ತಿದೆ. ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಬುಲೆಟಿನ್ ಓದಿ. ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಇರಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣದಿಂದ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣದಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಪಡಿಸಬಹುದು. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಕನಕಪುರದಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿ ಹೊಸ ಕಾಲೇಜು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊಸದಾಗಿ ಕಾಲೇಜು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡುವ ಬದಲು ಮಾನ್ಯ ಕರಿಯಪ್ಪನವರ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಡೆಸಲಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. 6ನೇ ವರ್ಷದಿಂದ 14ನೇ ವರ್ಷದವರೆಗೂ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿದೆ. ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ, ಅವು ಅನುದಾನ ಪಡೆಯುವ ಶಾಲೆಗಳಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಪಡೆಯದ ಶಾಲೆಗಳಾಗಿರ

ಬಹುದು, ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಯಾವರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ? ಒಂದುಕಡೆ ನಿರ್ಗತಿಕರಾದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಯಲ್ಲಿ ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನುಕೂಲಸ್ಥ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಡೆ ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಒಂದೇ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಿಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾದರೂ ತರೋಣವೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಈ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆಂತ ಮುಂಚೆ ಪ್ರಬುದ್ಧ ಮಾನದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸತಕ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೋ ಪಕ್ಷದ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೇ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತಪ್ಪಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇವೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರೀ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲೂ ಸರ್ವಮಾನ್ಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನ ರದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ? ತಾವು ಆ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಿಡಬೇಕು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ತಪ್ಪು ದಾರಿಗೆ ಎಳೆದು ಜಾತೀಯತೆಯ ಜಂಜಾಟವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಂತಹ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸಾವು ಇಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ದುರ್ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಆದರೆ ಇವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಆಗಿಲ್ಲ. ವೈಸಚಾನ್ಸಲರ್ ಆಗಬೇಕು, ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಇವರು ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಬಿಗಿ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ ? ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಆಗಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರ ಆದರ್ಶವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥಹ ಶಾಲೆಗಳು ಅವಶ್ಯಕವಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಇವತ್ತು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಬೇಕೆ ಅಥವಾ ಬೇಡವೇ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿ ಅವರ ಮುಖಾಂತರ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸಿ ಹಾಗೂ ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ನೋಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಇವರಿಗೆ ನಾನಾ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಗ್ರಂಥಾಲಯಕ್ಕೆ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಹಣ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ತೇಗದ ಮರ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಾಡಿನ ಮರ ಹಾಕಿ ಬಿಲ್ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಥಹ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಕೇವಲ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಳಾಗುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಪರ್ನೀಚರ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕದೇ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾಳೆ 31ರ ಒಳಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಲ್‌ಗಳು ವೈಸಲರ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಹತ್ತಿರ ಜಾತ್ರೆಯೇ ಜಾತ್ರೆ. 31ರ ಒಳಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಲ್‌ಗಳು ಪಾಸಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೋಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಹಣ ಅವ್ಯಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಹಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವು ಸರ್ಕಾರೀ ಶಾಲೆಗಳಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಶಾಲೆಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿಯ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿ, ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹಾಗೂ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಬಂದಿವೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು ? ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಪರಿಶೀಲನೆ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 300 ಗ್ರಂಥಭಂಡಾರಗಳಿವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ಶಾಸಕರಿಗೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಗ್ರಂಥಭಂಡಾರವಿದೆ. ಹಾಗೂ ಶಾಸಕರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಲೈಬ್ರರಿ ಸಮಿತಿ ಇದೆ. ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವು ತಜ್ಞರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಈ ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ತುಂಬುತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಹಾಗೂ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳ ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರಗಳಲ್ಲಂತೂ ಕೆಲವೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವೇ ಜನ ಗುತ್ತೆದಾರಿಗಳ ಕೈಕೆಳಗೆ ಈ ಲೈಬ್ರರಿಗಳಿವೆ. ಅವರು ಯಾವ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಾರೆ, ಅವನ್ನು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ

ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಲ್ವೆಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬೇಕು ; ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಕಳೆದ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಟೆಡ್ ಆಗಿ ಈ ಒಂದು ಮಸೂದೆಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಿ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಓದುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ :

“With reference to section 23 (old), prescribing manner of recruitment of teaching and non-teaching staff cannot be binding on minority institution, as that would be infringing their right to select and appoint the staff of their own choice.

The special provision for SCs rights cannot be applicable to the minority institutions for the same reason.

ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಮೈನಾರಿಟಿ ಎಂದು ಇದೆ. ಮೈನಾರಿಟಿ ಬಗ್ಗೆ ಆಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.

“Regarding composition of Managing Committee, powers and functions of the Secretary, the President and the members of the Managing Committee, the mode of removal of the Secretary referred to under Sec. 33 cannot be infringing their right to the administer their own institutions.

The minority institutions have a right to grant-in aid from the Government ; while conditions for eligibility for grant-in-aid to minority institutions are welcome, but these conditions can never be such as to force the institutions for forgo their basic rights.

ಬೇಸಿಕ್ ರೈಟ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಆಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಮೈನಾರಿಟಿ ರೈಟ್ಸ್ ಏನಿದೆ ಅದು ಮಾತ್ರ ಬದಲಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ರಿಲೀಜಿಯಸ್ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷರ್‌ಗಳನ್ನು ಇಡಬಹುದು, ಆದ್ದರಿಂದ, ಬೇಸಿಕ್ ರೈಟ್ಸ್ ಅಂದರೆ ಎಂತಹದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಆಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

“Hence the Competent Authority cannot compel the management of such institutions in matters relating to the appointment dismissal, reinstatement of employees as a condition for grant-in-aid.

ಅಂದರೆ ನಡು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಖುಷಿ ಬಂದಹಾಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಇಡಬಹುದು ; ಖುಷಿ ಬಂದಾಗ ಡಿಸ್ ಮಿಸ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ಖುಷಿ ಇವತ್ತು ಎಜುಕೇಷನ್ ಫೀಲ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಎಲ್ವೆಟ್ ಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ, ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದು, ಏನು ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳರಲಿ ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅವು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಎನ್ನುವಂಥ ವಿದ್ಯಾ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದು ಇವುಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

2-30 p.m.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.— ತಾವು ಬೇಗ ಮುಗಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.— ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಬೇಕು. ನಾನೊಬ್ಬನೇ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಿಂದ ಮಾತನಾಡುವವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಸಮಯ ಕೊಡಿ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.— 5 ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡಿ.

"Under a foreign Government, intent only a proceeding agents of its Raj, mere general knowledge sufficed. Now, our energies have to flow through various channels and in many directions to fertilise the entire field of national life and progress....."

ಅವರು ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ :

"This is future strengthened by needs and necessities of the enormous growth in the number seeking higher education. If they are all allowed to flow in one narrow channel, it will be disastrous and that is the ground of anti-social elements and organisations.

Unfortunately it was a paper displacement. Schemes adopted were not operated. My idea then was and now is that in every school of any magnitude—middle and high there should be amongst the optionals, Agriculture and Domestic Science and also the other subjects provided for in our S.S.L.C., as far as possible."

ಇವತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣದ ಸುಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ.

3-00 p.m.

ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ 5ನೇ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿ Promotion of education of the weaker sections and the handicapped ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ವೇನೋ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಇದು ಮಾಡುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ? ಅದರ ರೀತಿ ನೀತಿ ಏನು ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದರ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ ಇದು ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಈ ರೀತಿ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಕೆಲವು ಆದರೆ, ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. 7(2) ರಲ್ಲಿ The curricula under sub-section (1) may also include schemes in respect of moral and ethical education ಇತ್ಯಾದಿ. ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ Promotion of national integration; of civic sense to value and preserve the rich heritage of our composite culture; to safeguard public property and to abjure violence" ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದ್ದರೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೇಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ರೀತಿ ನೀತಿಗಳು ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ತಾವು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥದ್ದರ ಮೇಲೆ ಬರೆದಿದ್ದೀರಿ. The curricula under sub-section (1) may also include schemes in respect of moral and ethical education etc. They have also included Section 5 re: promotion of education of the weaker sections and the handicapped." ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದಂಥಾದ್ದು. ರಾಜ್ಯಾಂಗ ರಚನೆಯಾಗಿ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಏನು ಇದೆ ಅದನ್ನು ಫಂಡಮೆಂಟಲ್ ರೈಟ್ಸ್ ಆಗಿ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ವೀಕರ್ ಸೆಕ್ಷನ್ ಫಿಸಿಕಲ್ ಹ್ಯಾಂಡಿಕಾಪ್ಡ್ ಪ್ರಸೆನ್ಸ್ ಗೆ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕೊಡದಹೋದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ? ನೀವು ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ದೇಶದ ಜನತೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರುಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಜನರು ಐದು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಒಟ್ಟನ್ನು ಕೊಡುವುದೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಳನೇ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ತಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮಗುವಿನ ತಂದೆ ತಾಯಿ

ಏನು ಕ್ರಮವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇರುತ್ತದೆ ? ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಂಥ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸತಕ್ಕಂಥದೇ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ತಾವು ಮೊದಲೇ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದಿರಿ ನಮ್ಮ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕು, ಹೇಗೆ ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ :

“High School education should on no account be considered simply as a preliminary to University education but as a stage complete in itself. While it will remain a very important function of the high Schools to pass on their most able pupils to the University or other people of equivalent standard, a high majority of high school students should receive an education that will fit them for direct entry into occupations and professions though a certain percentage of them may be expected to require further training for a period of one to three years either full time or part time in order to qualify themselves for the posts that require special skill.”

ಈ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಂಥದನ್ನು ಆಳವಡಿಸಿಕೊಂಡ ರೀತಿನೀತಿಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ತಾವು ಆಲೋಚನೆ ಹೇಗೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಎಂದರೆ ಈವರೆಗೆ ದಿವಸ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಖಾಸಗಿಯವರು ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಇನ್ನೊಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕಂಥ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬಹುಪಾಲು ಅನುದಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಡೆಸುತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಒಂದು ವಿಷಯ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ಜನತೆಯ ಶೋಶಿತಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿವೆ. ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಹಣವನ್ನು ನುಂಗಿ ನೀರುಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡದೆ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿದರೂ ಈವತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಫಲವಾಗಿದ್ದರೆ ಈವತ್ತಿನದಿವಳೆ ಒಂದು ಸಮರ್ಪಕವಾದಂಥ, ಸಮಗ್ರವಾದಂಥ ಯೋಜನೆಯ ನ್ನಾದರೂ ತರಲು ಸಾಧ್ಯತೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ....

ಶ್ರೀ ಮಹೇಶ್ವರಪ್ಪ — ಮಾನ್ಯ ರಂಗನಾಥ್‌ರವರು ಒಬ್ಬರೇ ಸದಸ್ಯರು ಆ ಕಡೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್. — ನಾನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲೇನು ? ಬೆಳಗ್ಗೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಕುಳಿತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ತಿಪ್ಪಯ್ಯ. — ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉತ್ತರ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ತಾವು ಕುಳಿತಿದ್ದೀರಿ !

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್. — ಆಗಬಹುದು, ಆಗಬಹುದು ; ಅಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದವನು ನಾನು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್. — ಈ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಾಗ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಸರತು ಮಾಡಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಾಹಸ ಮಾಡಿ ಇಂಥ ಒಂದು ಬೃಹತ್ ವಸೂದೆಯನ್ನು ತರತಕ್ಕಂಥ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಧಿನಿಯಮಗಳನ್ನು ಕಲಮುಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಂಟ್-ಇನ್-ಎಡ್ ನಲ್ಲಿಯೇ ಆಳವಡಿಸಿದ್ದರೆ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಶಿಕ್ಷಣ ಯಾವುದು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ, ಅಂಥ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ಯಾವುದು ಇದೆ ಅದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅದು ನಿರಾಶೆಯಾಗಿದೆ. ನಾನು ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಈಗ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಶಿಕ್ಷಣವೆಂದರೆ ವೃತ್ತಿ ಪ್ರಧಾನ ಶಿಕ್ಷಣ. ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ವ್ಯವಸ್ಥಾನನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಸ್ವಾಭಿಮಾನವಂತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈವತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂಬುದು ನಿಯಮಾ

ವಳಿಗಳ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾವುದೇ ಶಿಕ್ಷಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾಗಿ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಯಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಅಂತ ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಿದೆ ಎದಿಯಿಲ್ಲ :

ಈವತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಗುವಿಗೂ ಸಮಾನ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯಬೇಕು. ಅದು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಣ ಇರುವಂಥವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೊರೆಯತಕ್ಕಂಥ ಶಿಕ್ಷಣ ಬೇರೆ, ದೀನದಲಿತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೊರೆಯತಕ್ಕಂಥ ಶಿಕ್ಷಣವೇ ಭೇದವಾಗಿದೆ : ಯಾರಿಗೆ ಕಾನ್‌ವೆಂಟ್‌ಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಚಿತ್ತವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯತಕ್ಕಂಥ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೂ, ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಂಥ ಮಕ್ಕಳು ; ಸಗಣೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬೇವನ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೊರೆಯತಕ್ಕಂಥ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸರ್ವಸಮಾನವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಈವತ್ತಿನದಿವಸ ಇರತಕ್ಕಂಥ ದೌಂಡ ನೀತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ದೌಂಡ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹಾಗೂ ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬೆನ್ನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ 60 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬ್ಯಾಂಕುನೀ ಇರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಇಂತಹದ್ದು ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 35 ವರ್ಷ ಮುಗಿದರೂ ಬಹವನ ಮಗ ಸರ್ಕಾರ ದೊಡ್ಡ ಒಡಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಂತನ ಮಗ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದಂತಹ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಬೇಕು. ಇಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೇಗೆ ಸುಧಾರಣೆ ತರುತ್ತೀರಿ ? ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸುಧಾರಣೆಯೊಂದು ಕರೆಯಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿರತಕ್ಕ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಆಗಿವೆ ; ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ತರಹ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಅದನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನೀವು ಯಾವರೀತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ? ನೀವು ಶಿಕ್ಷಣ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೀವೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿ ಮಾಡುತ್ತೀವೆ ಅಂದರೆ ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ದೇಶಕ್ಕೆ ದೋಹ, ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ದೋಹ ನಿಮಗೆ ನೀವೇ ದೋಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸಮಾಜದ ಉದ್ಧಾರದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ, ಸಮಾಜದ ಉನ್ನತಿಗೆ ಸಮಾಜದ ಹಿತರಕ್ಷಣೆಗೆ ದೋಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಎಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಬಡವನಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ. ದುಡ್ಡಿದ್ದವನಿಗೆ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಭೆ ಪುಣ್ಯವೆ ಬೀರತಕ್ಕವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ. ಅಪ್ರಭಾವಿತರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ; ಇವೆರಡರಲ್ಲೂ ಇರತಕ್ಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ? ಇದು ಬಹಳ ವಿಷಾದನೀಯ ಸಂಗತಿ. ಇವತ್ತು ನಾವು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳ ಸ್ಥಿತಿ, ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ಥಿತಿ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತುಲನೆಮಾಡಿ ನೋಡಿದಾಗ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಳೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಓದಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮೆರಿಟ್ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ನೌಕರಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಮುಂದೆ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಮತ್ತು ಐ.ಐ.ಎಸ್.ಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೂ ಕೂಡ ಮೆರಿಟ್ ಮೇಲೆ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಅಂಕಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನೌಕರಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ? ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳ ರೀತಿ ನೀತಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ತನ್ನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತಿರುವ ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹಾಗೂ ಪರಿಸರದ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ತರಹ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ. ಮತ್ತು ರಿಸರ್ಚ್ ಮಾಡಿರತಕ್ಕವರು ತುಂಬಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಯಾವರೀತಿ

ತುಂಬುತ್ತಾರೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಹಾಗೂ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪುಟವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾಗದಿದ್ದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ತೂಕಕ್ಕೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ತೂಕಕ್ಕೆ ಹಾಕುವಂತ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದು ತುಂಬುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಅವನ್ನು ನಾವು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ರಾಜಸ್ಥಾನದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಒಬ್ಬ ಗ್ರಂಥಪಾಲಕರೇ ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಬಡವರ ಹಣ ಇವತ್ತು ಧೂಳು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದೆ. ತಾವು ಎಚ್‌ಕೇಪನ್‌ಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ರಾಜ್ಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಲೈಬ್ರರಿ ಅಥಾರಿಟಿ ಇದೆ. ಹಾಗೂ ಸಿಟಿ ಲೈಬ್ರರಿ ಅಥಾರಿಟಿಗಳಿವೆ. ಮತ್ತು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೂ ಇಂತಹ ಅಥಾರಿಟಿಗಳಿದ್ದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳಿಂದ ಚುನಾಯಿಸಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥಹ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಾರಿ ಯಾರು ಯಾರು ತಜ್ಞರಿದ್ದಾರೆ ಸಾಹಿತಿಗಳಿದ್ದಾರೆ ಅಂಥಹವರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಆದಮೇಲೂ ಕೂಡ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಎರಡರಷ್ಟು ಮೂರರಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ನಿಜವಾದ ಬೆಲೆ ಏನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಟೆಂಡರ್ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೂ ಬರೀ ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕವಿಗಳು ಬರೆದಿರುವಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರಕಬೇಕೆಂದು ಮೊದಲನೆ ಬಾರಿ ಇದನ್ನು ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಈ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥಹ ಅನಾಹುತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಜೀವನವನ್ನು ಪುಳಕಿತಗೊಳಿಸತಕ್ಕ ಸಾಹಿತಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥಹವರ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ಹೊರಬರಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ಸಿಗುತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥಹ ಕೃತಿಗಳೇ ಬೇರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕಳೆದ 6 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಸತತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ದೇಶದ ದೀನದಲಿತರ ಬಗ್ಗೆ ನೋಡಿದಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ಡಾ|| ಅಂಬೇಡ್ಕರ್‌ರವರ ಸಮಗ್ರ ಕೃತಿಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಭಾರತದಂತೆ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಏನು ನಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಇದನ್ನು ಓದಿ ಅವರ ಒಂದು ಆದರ್ಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಕೆಲಸದ ಕಡೆ ತಾವೇಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಜವ್ವರಯ್ಯ ಅವರು ಇವರನ್ನು ಬೇಡಿ ಒಂದು ಕೃತಿಯನ್ನು ಟೈನ್‌ಲೇಟ್ ಮಾಡಿ ಪುಟ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ನೂರು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಸಹ ನಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಾಲಯದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ರಾಜಾರಾಮ್ ಮೋಹನರಾಯ್ ಮೆಮೋರಿಯಲ್ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ನೂರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಈ ಗ್ರಂಥಾಲಯದಲ್ಲಿ ಬರೀ ಕಾಗೆ ಗೊಬ್ಬಳ ಕೆಥೆಗಳಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳಿವೆ. ಇವತ್ತು ದೀನದಲಿತರ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ಕನಕದಾಸರ ಚಿರಸ್ಥರಣೆಯ ಕೃತಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಎಟುಕಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಏನು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇಂಥಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಾವು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕುವ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಗತಿ ತೀಲವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ರೀತಿ ಹಣವನ್ನು ದುಂದು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತು ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಏನು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಶೋಕ ಹಾಗೂ ಅಕ್ಬರನ ಚರಿತ್ರೆ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಹುಟ್ಟು ಸಾವುಗಳ ದಿನಾಂಕಗಳೇನು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಭೂಗೋಳದಲ್ಲಿ ಏನು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲೇ ಈ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಅದರಲ್ಲೂ ಇತಿಹಾಸ ಭೋಧನೆ ಮಾಡಲು ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಲೆಕ್ಚರರ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದರೂ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ. ರಾಜಾಜಿನಗರದ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ಇತಿಹಾಸ ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಇದರ ಬೋಧನೆಗೆ ಬೇರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಏನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಯಾರ ಹಣ ಇವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಈ ಹಣವನ್ನು 'ಮಿನಿಮ್ಯುಮ್' ಮಾಡು

ವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರೈತರ 112 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನೀವು ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಕೇವಲ ಬೆಂಗಳೂರು ಒಂದರಲ್ಲೇ ಇತಿಹಾಸದ ಪಾಠವನ್ನು ಹೇಳಲು 100 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಅನಾವಶ್ಯಕ ಖರ್ಚು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಇತಿಹಾಸ, ಜಾಗೃತಿ, ಎಕಾನಮಿಕ್ಸ್, ಪೊಲೀಸಿಂಗ್, ಸೈನ್ಸ್, ಕನ್ನಡ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಭೋಧಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ರೇಡಿಯೋ ಸ್ಟೇಷನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ವಿಚಾರ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಮೂರು ಜನ ಪೈಪ್‌ಸರ್ಸ್ ಇರಲಿ. ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಾರಗಳ ಕಾಲ ರೇಡಿಯೋ ಮೂಲಕ ಇತಿಹಾಸ ಭೋಧನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿತಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಅವಶ್ಯಕತೆ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇಂತ ಧ್ವನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಈ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಸಂಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರನ್ನು ಬಡವರನ್ನು ತಲೆ ಹೊಡೆದು....

4-p.m.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ವೆಸ್ಟ್ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅಚರಣೆಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣವನ್ನು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೇ ? ನನಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗಬಹುದು. ನನಗೆ ಸಂಬಳ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಸಂತೋಷಪಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ ? ಅವನ ಗತಿ ಏನು ? ದೇಶದ ಗತಿ ಏನು ? ಹೀಗೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವಂತಹ ಹಣವನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ನೀರು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ, ದುಡಿಯುವ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕೊಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ. ಅವನಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಡವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ. ನಾವು ಇದನ್ನು ಮಾಡದೇಹೋದರೆ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವತ್ತು ಅಂತಹ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರ ಕಡೆಗೆ ನೀವು ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕಾಯಿದೆ ವಿನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಂತೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ನಿರ್ಯಂತ್ರಣ ಕಾಯಿದೆಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ದೋಷ ಇದ್ದರೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅನಾಚಾರಗಳು ಇದ್ದರೂ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರತಿಭೆ ಇರುವವರನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ರೂಪ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. 1-1-79ರಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಇಡೀ ಭಾರತದ ಲೆಕ್ಕ ಹೇಳಿದರೆ, ಇವತ್ತು 4398 ಜನ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು 8346 ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು, 7223 ಜನ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

Sri K. H. Ranganath.—Developing nations are supplying these things. Phillipines and India are the biggest exporters of the technically qualified people. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ? ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ನೀವು ಇವತ್ತು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದರೆ, ಅವರನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ ಹೊರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ತಾನು ನನ್ನ ಆಳಿಯ ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇರು ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂತಾದ್ದು ಒಂದು ನೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ನಾವು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಎಂ.ಆರ್.ಸಿ.ಎಸ್., ಎಫ್.ಆರ್.ಸಿ.ಎಸ್.ಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಎಂ.ಡಿ.ಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಆನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಅದರೂ ಶ್ರೀಲಂಕಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಜನರಿಗೆ ಆನುಕೂಲವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದು. ಇವರು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನೀವು ತಯಾರು ಆಗಿದ್ದೀರಾ ? ಅಥವಾ ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದವರು ಏನಾದರೂ ತಯಾರು ಆಗಿದ್ದಾರಾ ? Are you mentally prepared for that ? We should

export our technical people we should not export our medical men, technical people and scientists. ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷವಾಗಲೀ, ಜನತಾ ಪಕ್ಷವಾಗಲೀ, ಸಿಪಿಎಂ, ಸಿಪಿಐ, ಬಿಜೆಪಿ ಅವರಾಗಲೀ ಈ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ, We can make use of those technically qualified people : otherwise, you will have to send them ; allow them to earn their bread there.

ಶ್ರೀ ರಾಮಭಟ್.—ನೀವು ಕೆಲಸ ಕೊಡುವ ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಕೂಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ನೀವೇನಾ ದರೂ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ? ಸುಮ್ಮನೆ ಏತಕ್ಕೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಖಚಿತವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri K. H. Ranganath.—If all the political parties take such a decision that we would never and no more export these people to other countries and we would make use for our own purpose. ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಅಂಕಿಂಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಸರಿಹೋಗುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲದೇಹೋದರೆ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳನ್ನು, ಡಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು, ತಯಾರಿಸಿ, ಹೊರಗಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಕೆಲವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪ್ರತಿಭಾವಂತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಸ್ವಂತ ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚಮಾಡಿಲ್ಲ, ಅವನು ಪ್ರತಿಭಾವಂತರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆಯವರು ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ನೀತಿ ಆಗಬೇಕು, ಅಲ್ಲದೆ ಇವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಗಳು ಮುಂದಾಗಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಏನು ತಪ್ಪು ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಚರ್ಚೆಯಾಗಬೇಕು. 1976ನೇ ಇಸವಿಯ ಒಂದು ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ, ಪ್ರತಿಭಾ ಪಲಾಯನದಿಂದ ನಮಗೆ 40 ಸಾವಿರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಏನು ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ When an Indian doctor settles down in America, India losses Rs. 3.33 lakhs and USA gains Rs. 51.71 lakhs. In all India never the lost was estimated as Rs. 787 crores in 1976.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಅವರು ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಅರ್ನ್‌ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗಂಗಾಧರನ್.—ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ 787 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ ಜನರ ದುಡಿದಮೆಯ ಹಣದಿಂದ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ, ಅವರ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೊರಗಡೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನಾವು ಏನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ ? ನಿಜವಾದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕ್ರಮ ಎಂದರೆ, ಅವನು ದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಇದು ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಾನು ಇದುವರೆಗೂ ಹೇಳಿದಂತಹ ವಿಚಾರಗಳು, ನೀವು ತರತಕ್ಕ ಈ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಮನೋಧರ್ಮ ಮುನ್ನೂ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

* ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ (ಸೊರಬ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇದರ ಮೇಲೆ ವಿವರವಾದಂಥ ಚರ್ಚೆಮಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇದು ಇಷ್ಟೇ ಮಾತಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ.—ಜಂಟಿ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಚಾರಮಂಥನ ನಡೆದ ನಂತರ ಒಂದು ವರದಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವರದಿ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಎಷ್ಟು ದಿನ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯ ?

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಜಿ. ಗೋವಿಂದೇಗೌಡರು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದರು)

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಇದರ ಮೇಲೆ ವಿವರವಾದಂಥ ಚರ್ಚೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಜಂಟಿ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಅದು ಯಾವರೀತಿ ಇರಬೇಕು, ಖಾಸಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದ ಹತೋಟಿ ಯಾವರೀತಿ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಮಸೂದೆ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟಿತ್ತು ಮತ್ತು ಈಗ ಅದು ಎಷ್ಟಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರನ್ನು ಅಕ್ಷರಸ್ಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಮುಂದೆ ಬರುವಂತಹ ನಮ್ಮ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವಂತಹ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ದಿಕ್ಕು ಜಿಯಾಗುವಂತಹ ಕಾನೂನನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯೆ ಇಲ್ಲದ ಸಮಾಜದಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಹಿಂದಿನ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಜನರು ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯದೆ ಎಷ್ಟು ಪಾಡುಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಗಂಗಾಧರನ್ ಅವರು ಕೆಲವು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಾತನಾಡಿದರು. ನನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 18ರಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾವಂತರಿದ್ದರು, ಈಗ ಇದು 38 ಪರ್ಸೆಂಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾವು ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಲೆಕ್ಕ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದರ ಒಂದು ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಇನ್ನೂ ಶೇಕಡಾ 62ರಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ 62 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಈಗ ನಡೆದಿದೆ. ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಕ್ಕಂಥ ವಯಸ್ಸು ಮೀರಿದ ವಯಸ್ಕರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸಲು ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಮಿತಿ ಅಂಕುಡೊಂಕುಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಏರುವೇರುಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಇವ್ದಿತ್ತು. ಮೂಲೆಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಏನನ್ನೂ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲಾಗದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಿತಿ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—3 ಮತ್ತು 4ನೇ ತರಗತಿಗಳವರೆಗೆ ಓದಿದ ನಂತರ ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಇವೂ ಸಹ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ ರಾಗುತ್ತವೆಂಬ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೂಡ ಇದೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 3 ಮತ್ತು 4ನೇ ತರಗತಿವರೆಗೆ ಓದಿ ಶಾಲೆ ಬಿಟ್ಟವರು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ ರಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂತಹವರು ಇಂದಿಗೂ ಸಹ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಓದುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವರದಿಯೇ ಇದೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 2-3ನೇ ತರಗತಿವರೆಗೆ ಓದಿದವರು ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನ ಪರ್ಯಂತ ಓದಿದ್ದನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ರಂಗನಾಥ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿತಿರುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಮರೆತುಹೋದಂತಹ ವಯಸ್ಸು ಎಂಬಂತಹಂಥ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಕೂಡ ಇದೆ. ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿತಿದ್ದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮನಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಂದರೆ ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ 7ನೇ ತರಗತಿ ವರೆಗೆ ಕಲಿತವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕ ಶಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ 3ನೇ ತರಗತಿವರೆಗೆ ಓದಿಬಿಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ಈ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರ ಸಂಖ್ಯೆಯೇನೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊಸ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅಕ್ಷರಸೇನೆಯನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮಿತಿ ಜೊತೆಗೆ ಇದೂ ಸಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯ. ಇದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಒಂದು ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣ ಆಗಬೇಕು. ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳು ಶಾಲೆಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಸಾಕಷ್ಟು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಿವೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು, ತಮಿಳುನಾಡು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಎಂ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರನ್‌ರವರು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉಟದ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆತಾಯಿಯೇ ಜೊತೆ ಕೂಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೂ ನೀವು ನೋಡಿರಬಹುದು, ಈ ಬಹು ಅಂತಸ್ತಿನ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವವರು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವವರು, ಈ ಕೂಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನ ಏನಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಗುಲ್ ಗಾಫ್, ವಿಜಾಪುರ ಕಡೆಯವರು, ತುಂಬಾ ಜನ ಬಂದು, ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ಕುಮಾರಾಪಾರ್ಕ್ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಗಂಡನ್ನು ಪೇಟ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಹೆಂಗಸರು ಕಚ್ಚಿ ಪಂಚಿ ತರಹ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಹತ್ತಿರ ನಾನು ಮಾತನಾಡಿದೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ, 8-10-12 ವರ್ಷದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸೋಣ ಎಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ, ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೋ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಅಂದರೆ ಬನಶಂಕರಿ ಕಡೆಗೋ ಬೇರಲ್ಲಿಗೋ ಹೋದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಅವರನ್ನು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಹಣ ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೂ ತೊಂದರೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಇವರು ಕೆಲಸ ಮುಗಿದ ತಕ್ಷಣ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅನ್ನ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದೇ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ಅವರು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಗುರಿ ಅದು ಮೊದಲನೆಯದು, ಎಜುಕೇಷನ್ ಅವರಿಗೆ ಸೇರಿದರೆ, ಅದರ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ವಿದ್ಯೆಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಅನ್ನ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ. ಅನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಒಂದು ಆಧಾರವೇ ದಿನಹ ಅನ್ನ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಪರ್ಶವೇ ನಾವು ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ನಾವು ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಅದಕ್ಕೆ “ವಿದ್ಯಾ ವಿಹೀನ ಪಶು” ಎಂದು ಬಿಟ್ಟರು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ವಿದ್ಯಾ ವಿಹೀನಹ ಪಶು ಸಮಾನಹ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ ವಿದ್ಯೆ ಇಲ್ಲದಿರತಕ್ಕವನು ಪಶುವಿಗಿಂತ ಕಡೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದಿನನಿತ್ಯದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಮಾತು ಇದು. ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗಾದರೆ ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಗತಿ ಏನಾಗಬೇಕು ? ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳೂ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಇದೆ ; ಬೆಳಕಿರುವ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಕೆತ್ತಲೂ ಕೂಡಾ ಇರುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡಬಹುದು ; ತರಕಾರಿ ಹೊತ್ತು ಕೂಲಿ ಮಾಡುವವರ ಮಕ್ಕಳೂ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಕೂಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಮಕ್ಕಳು ಅನ್ನ ಕೊಳ್ಳಿಸ್ತರ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದ ತಕ್ಷಣ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಹಾಗೆ. ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ಕಡೆ ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಜನ ಬೇರಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ನೆಲಮಾಡಿಕೆ ಟ್ರೈಬ್ ಎಂದು ಬೇರೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಊರಿಂದ ಊರಿಗೆ ಗುಳೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಜನ. ಇವರನ್ನೂ ನಾವು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಡೆ ಗುಡಾರ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಜೀವನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್.—ಇಂತಹವರು ಕಡೂರು ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದಾರೆ ; ಮಾನ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಯ್ಯನವರು ನೋಡಿರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆಗೂ ಇವರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ವರ್ಗ ಇದೆಯಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಬೇಕು. ಅವರಂ ವಿ.ಎಲ್. ಪಾಟೀಲರ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು ; ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟು ವಸತಿ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ವಿದ್ಯೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವೇ ಅಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ನಾವೇ ಅಲ್ಲಿರಲಿ, ಅದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಮೊದಲು ಈ ವರ್ಗದ ಜನರನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಒಂದುಕಡೆ ಇರಿಸಿದರೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ವಯಸ್ಸು ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲಕವೇ ಬರಲಿ ಅಥವಾ ಅಕ್ಷರಸೇನೆಯ ಮೂಲಕವಾದರೂ ಮುಂದೆ ಬರಲಿ, ಆದರೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಬಹಳ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ, ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕು. ಬಹು ಅಂತಸ್ತಿನ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನ ಏನು ಇದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಕಾನೂನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ? ಈ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಸೂದೆ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರು ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ; ಅಂತಹ ವರ್ಗವನ್ನು ನೀವು ಯಾವರೀತಿ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾನೂನಿನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯೊಳಗೆ ತರುತ್ತೀರಿ ?

ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರ ಧಾರೆ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಆಳವಡಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಕಾನೂನು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಾನೂನುಗಳು ಇವೆ, ಆದರೆ ಅದರ ಉಪಯೋಗ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರಬಹುದು ಎಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯಲು ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳ ಪರಮೋನ್ನತಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಎಂ.ಜಿ.ಆರ್. ರವರು ಮಿಡ್-ಡೇ-ಮಿಲ್ಸ್ ಪೋಗ್ರಾಮನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 100 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಅದು ಇಲ್ಲಿ ಬೇಡ ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಉಪಯೋಗ ಏನು ಎಂದರೆ, ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಕೂಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೆ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಅನ್ನಕ್ಕೋ ಸ್ವರ ಅವರನ್ನೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅಲ್ಲಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಿಂದ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಇಡೀ ತಮಿಳುನಾಡು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ಏಕಾಏಕಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗ ತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಮಾಣ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ನಾನು ಎಂಟು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದುಸಾರಿ ಎಂ.ಜಿ.ಆರ್. ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಬೇರೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಮಿಡ್-ಡೇ ಮಿಲ್ಸ್ ವಿಚಾರ ಬಂದಾಗ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದ್ದೆಂದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ 100 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳು ಜನರ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ರೀತಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ನಿಜ. ಆದರೆ ರಿಸೋರ್ಸ್ ನಾವು ಹುಡುಕಬೇಕು. ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಕೊಡಿಸತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಿಗುತರವಾದ ದೋರಣೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಮಿಡ್-ಡೇ ಮಿಲ್ಸ್ ಪೋಗ್ರಾಂ ತರದೇ ಇದ್ದರೆ, ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡಿದ್ದೇವೆ. ತಂದೆ, ತಾಯಿಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅನ್ನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೆ ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಕೂಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅನ್ನ ಕೊಡಿಸುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯೆ ಕೊಡಿಸುವ ಕೆಲಸದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ ಲೇಬರ್ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಕೊಡಿಸಲು ವಿಶೇಷವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ತರದೇ ಇದ್ದರೆ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ತಿದ್ದುಪಡಿ ತನ್ನಿ. ನಾವು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ; ಮುಂದೆ ತರುವುದು ಬಿಡುವುದು ನಿಮಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ನೀವು ಸೇರಿ ತರೋಣ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀವು ಈ ರೀತಿ ಮನೂಬೆ ತಂದರೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಏರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಮಾಣೀತೆಯನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಮಾಣೀತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಗೌರವವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅನಿಸಿಕೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ದುರ್ಬಲವರ್ಗಗಳ ಹಾಗೂ ತಳಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ವರ್ಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಾವೂ ಇಂತಹ ಸಮಾಜದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಿ. ನಾವೂ ಅನೇಕ ಜನ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಬರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ಅದರ ವಿವರಗಳಿಗೆ ನಾನು ಈಗ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

4-30 p.m.

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಠಾರಿ ಆಯೋಗವನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದರು ಆ ಕೊಠಾರಿಯ ಆಯೋಗದವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ವರದಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಆ ವರದಿಯನ್ನು ಓದಿದ ನೆನಪು ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು ತುಂಬುವವರಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆ ಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯೆ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ನಾವು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಕೊಠಾರಿ ಆಯೋಗದವರು ತಮ್ಮ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವಂಥ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಏನೇನು ಸಾಲದು. ನಮಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಸಮಗ್ರ ಹೆಜ್ಜೆಗಾಗಿ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಕ್ಷರಸ್ಥರು ಒಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಯೋಜನೆಗಳು ಕೂಡ ಅಷ್ಟ

ಯೋಜನಕಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಇದುವರೆಗೂ ಮಾತನಾಡಿದಂಥ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅನೇಕರು ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿರಬಹುದು. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚು ಗಿ ಹೋಗುವುದು ಏತಕ್ಕೇಂದರೆ, ತಾಯಂದಿರು ಮಕ್ಕಳ ಕಾಟವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಬೇಕು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ನಾಗರಿಕ ಪ್ರಜೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಂಥ ಶಿಕ್ಷಣ ಇವತ್ತು ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಸೇರಬೇಕಾದರೆ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಶುಲ್ಕ ಕೊಟ್ಟು ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಪೀಜು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟ ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದ ಮೇಲಾದರೂ ಕೂಡ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಖಾಸಗಿಯವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ರಕ್ತವನ್ನು ಹೀರತಕ್ಕಂಥ ರಕ್ತದ ಪೀಪಾಸೆಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೂಡ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂರು ರೀತಿಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಎಂದು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇದು ಕೂಡ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ಶಾಲೆಗಳು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಹ ಇವೆಯೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ, ಇದನ್ನು ನಾವು ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕೂಡ ಇದೆ. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಯು.ಪಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಯವರು ಯಾವುದೇ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಕರೆದರೆ ಅಹುದು ಕನ್ನಡ ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಬರದಿದ್ದರೆ ಅಗೆ ಅವರು ಆ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಫೀಜ್ ರಿಕ್ಲಾಜ್ ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರದ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒತ್ತಾಯ ತರಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರದ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಕುಳಿತು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾವು ಕುಳಿತು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಭಾಷೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ನೀವು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪರವಾನಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪರವಾನಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪರವಾನಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಫೀಜ್ ಸಹ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಅದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವ ಜನರಿಗೆ ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದಂಥ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರು ಯಾವ ಯಾವ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಈ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ.

ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಮದ್ರಾಸ್‌ನಲ್ಲಿದೆ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಆ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ. ಈಗ ಒಂದು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣ ಆ ಮಗುವು ಕಲಿಯಬೇಕಾದಂಥ ಭಾಷೆ ತನ್ನ ಮಾತೃ ಭಾಷೆ. ಆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಆತ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ ಮೊದಲು ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ. ಆ ನಂತರ ಆತ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಬೇರೆ ಎರಡನೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡುವಂಥ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆಯಾ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ತೆಲುಗು ಇರಬಹುದು, ಹಿಂದೀ ಇರಬಹುದು, ಮರಾಠಿ ಇರಬಹುದು ಅಥವಾ ತಮಿಳು ಇರಬಹುದು, ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯಾಗಿರಬಹುದು, ಈ ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅನೇಕ ಸಂಪರ್ಕ ಭಾಷೆಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಅದು ಕೂಡ ಲಿಂಗ್‌ ಲಾಂಗ್‌ವೇಜ್ : so far as that young child is concerned. ಅದು ಏನೇ ಇರಲಿ, ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಲಿಂಗ್ವಿಸ್ಟಿಕ್ ಮೈನಾರಿಟಿಯವರು ಏನಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿತರೆ ಅವರಿಗೇ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದವರು, ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಆಗ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಲೀನ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯಾದ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾತೃ ಭಾಷೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗೆ ಸಂಪರ್ಕಭಾಷೆ, ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಅದು ಸಂಪರ್ಕಭಾಷೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಭಾಷೆ ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಭಾಷೆ ಎನ್ನತಕ್ಕದ್ದು ಅದು ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪೂರಕವಾಗಿ ಬರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗೆ ನೀವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಆ ರೀತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರ ಒತ್ತಡವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಅನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಲಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಲಿಂಗ್ವಿಸ್ಟಿಕ್ ಮೈನಾರಿಟಿ ಮುಖಾಂತರ ಯಾವರಿಗೆ ತೋಂದರೆ ಬರುತ್ತದೆ ಅದು ಏನೆಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಸಚಿವರ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗಡಿಭಾಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನ ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕವರು ಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಗಡಿಯ ಒಳಗಡೆ ಇರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಸೋಲಾಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕವರು ಲಿಂಗ್ವಿಸ್ಟಿಕ್ ಮೈನಾರಿಟಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ : ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕವರು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಭಾಷಾ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಆಯೋಗವನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಅಥವಾ ಎರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾಲವನ್ನು ನಾನು ಮರೆತಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ತನ್ನ ವರದಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಏನೊಂದು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಲಿಂಗ್ವಿಸ್ಟಿಕ್ ಮೈನಾರಿಟಿಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆಯವರು ಕಡಿಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ : ಕಡಿಮೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅವರು ಕಾಪಿ ಕೊಡಲಿ. ಮಹಾಜನ್ ವರದಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದ್ದು ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾರಾರು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಭಾಷಾ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯಾಂಗಬದ್ಧವಾಗಿ ನಾವು ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ನಾವು ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದು ನಮ್ಮದೇ ಆದ ರಾಜ್ಯಾಂಗ. ಉರ್ದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕವರು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿಸಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ. ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನ ಜಡ್ ಮೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಜಡ್ ಮೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಅದರ ವಿವರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಾಲ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ. ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಇಷ್ಟೆ-ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಬದ್ಧವಾಗಿ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನ ಏನೇನು ತೀರ್ಪುಗಳಿವೆ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವುದೇ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಲಿಂಗ್ವಿಸ್ಟಿಕ್ ಮೈನಾರಿಟಿಯವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಡಿ. ಅದು ಅವರ ಹಕ್ಕಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯತೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ತಂಬಾಕೆ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಕೋಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ ಈ ಒಂದು ಮಕ್ಕಳ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲ್‌

ಕುಟಿಗೆ ಹೋದಮೇಲೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಅದನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಲಾಡಿಷಾ ಟ್‌ಫೆಂಟಿನವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ್ವಿಸ್ಟಿಕ್ ಮೈನಾರಿಟಿ ಅರ್ಟಿಕಲ್ 129, 130 ಮತ್ತು 131ರಲ್ಲಿ ಏನು ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಇದೊಂದು ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸೆಕ್ಷನ್ 140ರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅಧಿನಿಯಮದ ಅನ್ವಯ ಈ ಅಧಿನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅದರ ಮೇರೆಗೆ ಮಾಡಿದ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ 30ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದ ಮೇರೆ ನೀಡಿರುವ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಅನುಸಂಕೇತವಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಅನ್ವಯ ವಾಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಅದು ಚೊಕ್ಕವಾಗಿದೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ನಡಾಫ್.—ಸರ್ಕಾರದವರು ಲಿಂಗ್ವಿಸ್ಟಿಕ್ ಮೈನಾರಿಟಿ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ದಿವಂಗತ ದೇವರಾಜ ಅರಸರವರ ಕಾಲ ದಲ್ಲೂ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿ ಪುನಃ ಇದು ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗುತ್ತದೆಂದು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಭಾಷಾ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಮೇಲೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ದೌರ್ಜನ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೈಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಾವು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿವರಗಳನ್ನು ತಾವು ಕೊಡಬೇಕು, ತಾವು ಮತ್ತು ಕಾನೂನು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹಠ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನೆಂದರೆ the rights of the minorities that are guaranteed under the relevant Articles of the Constitution of India are safeguarded here. Subject to those things ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ನೀವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೆಕ್ಷನ್ ಇದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ (ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದರು)

ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವೊಂದು ರಿಲೆವೆಂಟ್ ವಿಚಾರಗಳು ಬಂದಾಗ ಒಂದು ಸಾರಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ, ಈ ವಿಧಿನಿಯಮ ಜಾರಿಯಾಗಿ ಈ ಎಜುಕೇಶನ್ ಬಿಲ್ ನಾಳೆ ಆಕ್ಟ್ ಆಗುವುದು ಬಹಳ ಅನುಮಾನ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಅವರಿಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಕೆಲವು ರಿಲೆವೆಂಟ್ ಪ್ರಾವಿಜನ್‌ಗಳು ಏನೇನು ಇವೆ, ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸೂಚನೆಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದು, ತಪ್ಪೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು : ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಮತ್ತು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾಷಾ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಪುನಃ ಅವರು ಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಹೋದರೆ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಅವರಿಗೆ ಸಿಗತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕಸಿದಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. After all mention will have to be made under that particular Section.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ ತಪ್ಪು ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ರಿಪರೇಷನ್ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ನನಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಲ್ಲಿ ಜಡ್ ಆಗಿರುವವರನ್ನು ಅನುಭವಶಾಲಿಗಳನ್ನು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಬಾಂಧವರನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ ; ಅವರು ಇಷ್ಟು ಬರೆದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ನೋಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. I assure the minorities that nothing that is guaranteed by Article 30 of the Constitution will be touched. The minorities are as much a section of the people as others are. I assure that Government will use its powers to issue notifications under clause 132 of the Bill to ensure whatever has been assured in the Constitution. 132ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಅವರಿಗೆ ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಫ್ರೀ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಅವರೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ನಡಾಫ್.—ನಮಗೆ ಭಯವೇನೆಂದರೆ, ರೂಲ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸದನದ ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಆ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತಾವು ಏತಕ್ಕೆ ತರಬಾರದು ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ಶ್ರೀ ನಡಾಫ್‌ರವರು ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ರೂಲ್‌ನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಬಿಲ್‌ನ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವುದನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನು ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಡಾ. ಬಹೀರ್ ಅಹಮದ್, ರಜ್, ಕಾನೂನು ತಜ್ಞರು ಅಡ್ಡೋಕೇಟ್ ಇವರೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನು ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಾವು ಸ್ಟೆಪಿಕ್ ಆಗಿ ಈ ಒಂದು ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಅನ್ನು ಹಾಕದೇ ಹೋದರೆ ನಾಳೆ ದಿವಸ ಇದು ಏನಾದರೂ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದೆ ಹೋದರೆ ಅವಾಗ ಬಹಳ ತೊಂಕರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ದಯಮಾಡಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದೇ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಉರ್ದು ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡುವವರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ಮತ್ತೆ ರಿಟಿಫಿಕನ್ ಆಗಿದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ಸೆಕ್ಷನ್ ಇದೆ. ಏಕ್ಸ್ ಪ್ರೆಸೆಂಟರಿ ನೋಟ್‌ನಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಅದರ ಬದಲು ಶ್ರೀ ನಡಾಫ್ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇದು ರೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ದಿವಸ ಇದೇನಾದರೂ ಕೂಡ ಹೈಕೋರ್ಟ್ ಮುಂದೆ ಹೋದರೆ ಕಾನ್ಸಿಟ್ಯೂಷನ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೋದರೆ Whether the section is ultra vires or not ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ನಾವು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದರೆ ತಪ್ಪೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. Of course, you have got to safeguard the interest of minorities but while doing so, please make a mention under those relevant provisions. ಅದು ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಏನೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮೈನಾರಿಟೀಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಉಳಿದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾವಿಷನ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೂ ಸಹ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಾವು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತೀರೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಮೈನಾರಿಟೀಸ್ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ. ಇನ್ನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಜಂಟಿ ಸಮಿತಿಯವರು ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿವರವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್‌ರವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿವರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇರಬಹುದು ಅವು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅಭಿಮತವೇ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಬಿ ಜೆ ಪಿ ಸ್ಟೇಟುಟರಾಡ್ ಡಾ. ಅಚಾರ್ ಅವರೂ ಕೂಡ ಇದು ಕಾಂಪ್ರಹೆನ್ಸಿವ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಿಲ್ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಇದರ ಮೇಲೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿರಬಹುದು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥಾ ವಿಚಾರಧಾರೆ ಏನು ಇದೆ ಅದು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಈ ಮಸೂದೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅವರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಕಾಲ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಅಮಂಡ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೂ ಸಹ ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಇಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬೈರೇಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈ ಚರ್ಚೆ ಮುಗಿಯಲಿ ಅಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬೈರೇಗೌಡ.—ನಾನು ವಿವರಣೆ ಕೊಡುವಾಗ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸದಸ್ಯರು ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಡಿ. ಸೋಮಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾವತ್ತು, ಯಾವಾಗ ವಿವರಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಾವು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕರೆಸುತ್ತೇನೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮೊದಲು ಈ ಚರ್ಚೆ ಮುಗಿಯಲಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ 5 ನಿಮಿಷ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಡಿಸಾಕು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಾನು ಮೊದಲು ತಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದಾಗ ತಾವು ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ.—ನನಗೆ 5 ನಿಮಿಷ ಕೊಡಿಸಾಕು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಮಗೆ 3 ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಬೇಗನೆ ಮುಗಿಸಿಬಿಡಿ.

* ಶ್ರೀ ಕೆ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ (ಭರಮಸಾಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ನನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರಗಳು ಇವೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಗ್ರಾಂಟ್ ಇನ್ ಎಡ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಖಾಸಗೀ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಏನು ಇವೆ. ಇವು ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಕೆಲವೇ ಜನ ಶ್ರೀಮಂತರ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ಇವು ಇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈವೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಗ್ರಾಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಖಾಸಗೀ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ಮಿಡಲ್‌ಸ್ಕೂಲ್, ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಖಾಸಗೀ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನಾಗಲಿ, ಲೆಕ್ಕರರನ್ನಾಗಲಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಆ ಹುಡುಗರ ಹತ್ತಿರ ದೊನೇಷನ್ ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಕಾಲದ ನಂತರ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ತತ್ಕಂಠಾದ್ವಾರವನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಖಾಸಗೀ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆದರೂ ಕೂಡ ತಮಗಿಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥಾ ಇಂಥಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇವು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳ ಇಲ್ಲವೇ ಶ್ರೀಮಂತರ ಕೈಯಲ್ಲಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಒಂದು ದಾಖಲಾತಿ ನೋಡಿದರೆ, ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥಾ ಶಾಲೆಗೂ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥಾ ಶಾಲೆಗೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಓದುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಓದುವ ಹುಡುಗರು ಯಾವಾಗಲೂ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ತಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, 6-7-8 ವರ್ಷಗಳ ಹುಡುಗರು ಕುರಿಗಳನ್ನೋ ಮೇಕೆಗಳನ್ನೋ ದನಗಳನ್ನೋ ಕಾಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈವೊತ್ತು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥಾ ಅಲೆಮಾರಿ ಮತ್ತು ಗುಡ್ಡಗಾಡಿನ ಜನ ಏನು ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಫುಟ್‌ಪಾತ್‌ನಲ್ಲಿ, ರೈಲ್ವೇ‌ಜ್‌ನಲ್ಲಿ, ರಸ್ತೆ ಅಂಚಿನಲ್ಲೆರುವ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರೀ ದಾಖಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕಂಥಾ ಜನರ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಇದಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಖಾಸಗೀ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ 18 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಏನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಯೇ ಈಗಾಗಲೇ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೇಸಸ್‌ಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ? ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ, ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ, ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ 18 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಏನು ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಂಟ್ ಹಾಗೂ ಅನೇಕ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಈ ಖಾಸಗೀ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನವರು ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್ ಆಗಿ ಹರಿಜನರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ನಿಯಮ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿರುವವರು ಇದ್ದಾರೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸದೇ ಅದನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿರುವವರ ಬಗ್ಗೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಾವೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನಾನು ಈ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡಿ, ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಇಷ್ಟ ಮಾತನಾಡಲು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ನನ್ನ ಮೂತ್ರನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

* ಈ ಚಿಹ್ನೆಯೂ ಮಾನ್ಯಸದಸ್ಯರು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಅಥವಾ ಭಾಷಣವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಪಂಪಾಪತಿ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು 10 ನಿಮಿಷ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಿ. ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಿಮಗೆ ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ 5 ನಿಮಿಷ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. Discussion is concluded. Now reply by Hon. Minister for Education.

5 p.m.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ (ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಿದಂಥ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದಂಥ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶಿಕ್ಷಣ ಮಸೂದೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಗದೇ ಕೆಲವರಿಗೆ ನೋವಾಗಿರಬಹುದು ; ಆದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ವಿವಾದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ತರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು ; ಕೊನೆಗೆ ಹಿಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದು, ಜಂಟಿ ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಜಂಟಿಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ 5-6 ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ, ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾತ್ಮಜರನ್ನು, ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂಥ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು, ಇನ್ನಿತರ ಬೇರೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂಥ ಅನುಭವಿಕರನ್ನು ಕಂಡು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಮೂಲ ಮಸೂದೆ ಏನಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ತಿದ್ದುಪಾಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡದೇ ಕೇವಲ 5-6 ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಪೀಠಿಕೆಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆ. ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರತಕ್ಕದ್ದು.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಸಂವಿಧಾನದ ಅಂತರಗತ ನಾಗರಿಕ ಭಾಧ್ಯತೆಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒತ್ತಿಹೇಳಿದ್ದೇವೆ, ನೀತಿ ಛೇದ ಬಗ್ಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ದುರ್ಬಲವಾದವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಖಾಸಗೀ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡುವಾಗ ಮೀಸಲಾತಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಪರೀಕ್ಷಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತಹ ದುಷ್ಪ್ರವರ್ತನೆಗಳು ; ಮಾಲ್ ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸಸ್‌ಗಳನ್ನು ಹತೋಟಿಗೆ ತರುವ ಬಗ್ಗೆ ಉದ್ದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಖಾಸಗೀಯಾಗಿ ಪಾಠ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಜಂಟಿ ಸಮಿತಿಯವರು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು ಎನ್ನುವುದು ಅವರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ, ನನಗೂ ಅದರ ಅರಿವು ಇದೆ.

ಅನೇಕ ಕಡೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳದೆ, ತನ್ನ ಕಾಲವನ್ನು ಖಾಸಗೀಯಾಗಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಕಳೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಇನ್ನು ರಿಲಿಜಿಯಸ್ ಲಿಂಗ್ವಿಸ್ಟಿಕ್ ಮೈನಾರಿಟೀಸ್ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂಥ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಸರಿಯಾದಂಥ ರಕ್ಷಣೆ ಇಲ್ಲ ; ನಿಯಮಾವಳಿಗಳಿಲ್ಲ ; ಸರ್ಕಾರದ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾದಾಗ, ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದಾಗ ಜಿಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಮುಂದೆ ಅಪೀಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟದಂತೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದಂಥ ಡೆಪನೀಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ಇಲಾಖೆಯವರು ತಪಾಸನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಕಾಯಿದೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು; ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಈ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ವಿದ್ಯಾಭಾಸದ ಗುರಿ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಬೆಳೆವಣಿಗೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಮತೋಲನವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಮೂಲಭೂತಭಾಧ್ಯತೆ ಏನಿದೆ, ಅವುಗಳ ಅರಿವು ಇರಬೇಕು ; ವೈಚಾರಿಕತೆ ಸೆಕ್ಯೂಲರ್ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಒಂದೇ ಸಾರಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಪೀಠಿಕೆಯಾಗಿ ಕೆಲವೊಂದನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಅದ್ವೈತಮನಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಜಂಟಿ ಪರಿಶೀಲನ ಸಮಿತಿಯವರು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾದ್ದರಿಂದ ಬೇರೆ ಆಕ್ಷೆನ್ನಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, ವಿಷದೀಕರಿಸತಕ್ಕ

ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳು ಯಾವುದು ಯಾವುದು ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರತ್ನ, ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಅವರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಂಥಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಗುರಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಬೇಕು ; ಮತ್ತು ಸ್ವಾಭಿಮಾನ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೂಡ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರವರ ಅಭಿರುಚಿಗಳಂತೆ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅವರ ಮುಖಾಂತರ ವರದಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಈಗ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಈಗ ಕೆಲವಾರು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಗುರಿ ಏನಿದ್ದರೂ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುದಾನ ಪಡೆಯುವಂಥ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದು ; ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಏಕರೀತಿಯಾದಂಥ ನಿಯಮಾವಳಿ ಇರಬೇಕು. ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಇದು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲ ; ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಮಸೂದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ; ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳು ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೂಡ ಇದರೊಳಗೆ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಶಿಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆಯಾ ಕೋರ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ, ಹಠಪ್ರಸಕ್ತಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ತಜ್ಞರುಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಮೂರು ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ; ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಗಳಿಗೆ ಅನುದಾನ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ತಜ್ಞರ ಸಮಿತಿ ನೇಮಿಸಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಅನುದಾನ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇವೆಯೋ ಅವುಗಳ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಹೊಸದಾಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯತಕ್ಕವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ದಿವಸದೊಳಗಾಗಿ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕ್ರಮ ಬದಲಾಗಿ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅನೇಕ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ದೂರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಏನಾದರೂ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಎಲೆಮಂಟರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಅಕ್ಟೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಾವೀಣ್ಯಗಳನ್ನು ಏನು ಹಾಕಿದ್ದೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಂಟ್ ಇನ್ ಏಡ್ ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಹಾಕದೇ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೋರ್ಡೀಕರಿಂಗ್ ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಾಗ ಬಹುಶಃ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರುಗಳೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲ್‌ಕ್ವೆ ಸಮಿತಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಅದರಂತೆ ಕಳಿಸಲಾಯಿತು. ನಂತರ ಆ ಸಮಿತಿಯವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದನಂತರ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಈ ನಮ್ಮ ಮಸೂದೆ ಏನಿದೆ, ಇದು ಅಂಥ ಮತ್ತು ಕೇರಳ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಸೂದೆಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಮಸೂದೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಈ ಕಾನೂನಿನ ನಿಯಮದೊಳಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ದತ್ತವಾಗಿ ಮೈನಾರಿಟೀಸ್‌ನವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಲಿಬರಿಯಸ್ ಮೈನಾರಿಟೀಸ್‌ನವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಲಿಂಗ್ವಿಸ್ಟಿಕ್ ಮೈನಾರಿಟೀಸ್‌ರವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ನಾವು ರೂಲ್ ಮಾಡುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮೈನಾರಿಟೀಸ್ ಅಥವಾ ಲಿಬರಿಯಸ್ ಮೈನಾರಿಟೀಸ್‌ರವರಾಗಲೀ ಇಲ್ಲವೇ ಲಿಂಗ್ವಿಸ್ಟಿಕ್ ಮೈನಾರಿಟೀಸ್‌ರವರಿಗಾಗಲೀ ರಾಜ್ಯಾಂಗ

ದತ್ತವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹಕ್ಕುಗಳು ಏನಿವೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಅಡ್ಡಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಮೈಕಲ್ ಫರ್ನಾಂಡೀಸ್‌ರವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು, ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಥವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ ಬಹುಶಃ ಯಾವುದೇ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ಅಲ್ಲಿಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟಿನವರು ಸಹ ಅಡ್ಡಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಆಂಗ್ಲೋ ಇಂಡಿಯನ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಸೀಟು ದೊರಕುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತಕ್ಕ ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್‌ಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. In the name of religion the Anglo-Indian communities are not getting seats and they have to pay heavy capitation fees and therefore, we will have to make some provisions to see that whatever provisions have been made in the name of Anglo-Indian community, those people are benefitted by those provisions. If that is not so, the purpose will be defeated. Therefore, I have some idea to see that those candidate under that community could get some benefit out of these schools run by the Anglo-Indian Community. Then, also we will have to appoint certain committee to watch the progress of the Anglo-Indian Community about their education. The Government's view is that some committee should go into these matters. I hope Mr. J. A. Fernandes will be satisfied and he will agree for whatever provision we have made for providing protection to this minority.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್‌ರವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಟಿ. ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಹೆಗಡೆಯವರು ಮತ್ತಿತರರು ಮಾತನಾಡಿ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಅದಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯವಾದ ರೂಪರೇಖೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಸೆಕ್ಷನ್ 7ರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಗೆ ಹೊಂದಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಅವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಬಹುಶಃ ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಕಂಡು ಬಂದರೆ ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಮುಂದೆ ಸಹ ಈ ಕಾಯಿದೆಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಎಚ್. ಪಟೇಲ್.—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಅಗಿಂದಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ, ಅದರ ಈಗ ಅವರು ಯಾರೂ ಅಡ್ರೆಸ್ಸೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ?

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಡಿ. ಸೋಮಪ್ಪ.—ಅಡ್ವೈಜರಿ ಕಮಿಟಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಚ್. ರಂಗನಾಥ್‌ರವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯಗಳು ಸಹ ಇವೆ. ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೂತು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಾವು ಈ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಅವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮ ಹೇಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳಿದರು ; ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಬೇಸಿಕೆ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕೊಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾವು ಹಳ್ಳಿ ವತ್ತಿಯನ್ನು ಕಲಿತಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ರಂಗನಾಥ್‌ರವರು ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತೆ ಅವರೇ ಮೆಕಾಲೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಾವು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ; ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಕಮಿಟಿ ಆಯಿತು, ಅೂರಾರಿ ಕಮಿಟಿ ಆಯಿತು,

ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ ಕಮಿಟಿ ಆಯಿತು, ಎ. ಸಿ. ದೇವೇಗೌಡ ಕಮಿಟಿ ಆಯಿತು, ಆ ಎಲ್ಲಾ ಕಮಿಟಿಗಳ ವರದಿಗಳು ಬಂದವು. ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟ ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿದೆ, ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ನುಂಗಲಾರದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತುರುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಇದಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರು ಬರೆಯತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು : ಕೇಂದ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಒಂದು ಲೈನ್ ಹಾಕಿ ಈ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ.ಯಲ್ಲಿ ಓದಿದಂಥ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಇವತ್ತು ಬಾಲ ಭೋದೆಯಲ್ಲಿ ಮೆನಾಪನ್ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸುವುದಾಗಲಿ, ವ್ಯಾಕರಣ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಆಗಲಿ, ಕಾಗುಣಿತ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದಾಗಲಿ, 4ನೇ ತರಗತಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿ ಬರೆಯತಕ್ಕಂಥ ಅಭ್ಯಾಸ ಹಿಂದಿನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿತ್ತು. ಇವತ್ತು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರು ಬರೆದಿರತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕಂಡರೂ ಕೂಡ ಫಲಪ್ರದವಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅರಣ್ಯ ಸಚಿವನಾಗಿದ್ದಾಗ ಯೂಕಲಿಪ್ಸಸ್‌ನ್ನು ಎವರ್‌ಗ್ರೀನ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದಾಗ ಚೀಫ್ ಕನ್ಸರ್ವೇಟರ್ ಅವರು ಇಂತಹ ಟೆಕ್ನಿಕ್‌ನ ಪಾಯಿಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಕೈಹಾಕಿದರೆ ಹೇಗೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ? ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಬೋಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ತಜ್ಞರು ಅಂದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರು ಏನೋ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಳಹದಿಯಿಂದಲೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸ, ಒತ್ತಕ್ಷರ, ಕಾಗುಣಿತ ವ್ಯಾಕರಣ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಹಾಗೂ ಬರೆಯತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು, ಆದರೆ ಇದಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ನಾವು ಪದೇ ಪದೇ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ ಗಂಗಾಧರನರವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಹಿಸ್ಪರಿಯಾಗಲಿ ಜಾಗರ್ಫಿಯಾಗಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಏಕೆ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತೀರಿ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಏಕೆಬೇಕು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಟೆಲಿವಿಷನ್ ಇಟ್ಟು ಅದರ ಮುಖಾಂತರ ಪಾಠ ಹೇಳಿಸಬಾರದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮುಂದೆ ಅಂತಹ ಕಾಲ ಬರಲೂ ಬರಬಹುದು. ಈಗಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಯೇ ಏನು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದೇ ಸಲ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ನಾನಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗುಣಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿ ಬೇಕಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಶಾಲೆಗಳು ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರಬೇಕು, ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕೂಡ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಕಾಯಿದೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಲೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲಿ ಮೂರು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ; ಎಲ್ಲಿ ಮೂರು ಶಾಲೆಗಳು ಬೇಕಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಲೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದು, ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು, ಬೇಕಾದ ಹಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಇದೆಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಏಕರೂಪದ ಕಾಯಿದೆ ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಂಗಾರಪ್ಪನವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಜೀವನಕೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಅಲೆಮಾರಿ ಜನರ. ಕೂಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಕಡುಬಡತನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂತಹವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ಇದು ಏನಿದ್ದರೂ 38 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಕ್ಕಳು ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ; ಇನ್ನುಳಿದ 62 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಕ್ಕಳೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ವಿಶೇಷವಾದಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಬಹುಶಃ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ 4ನೇ ತರಗತಿವರೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ 4 ವರ್ಷಗಳೂ ಮಕ್ಕಳು ಓದಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವರ ಹಾಜರಾತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಿಡ್ ಡೇ ಮಿಲ್, ಹಾಜರಾತಿ ವೇತನ, ಮೆರಿಟ್ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪ್-ಇಂಥಾದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. 1990ರೊಳಗೆ 75 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ವರೆಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಹಾಜರಾತಿ ಬರಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅಡಲ್ಮ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ನಲ್ಲೂ ಕೂಡ, ಓದಬೇಕು ಎಂದು ಇಪ್ಪಪಡತಕ್ಕ 15 ರಿಂದ 35 ವರ್ಷದವರಿಗಿನ ವಯಸ್ಕರಿಗೂ ಕೂಡ ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸ ಕಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಕಿ

ಕೊಂಡಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ. ಈ ವರ್ಷ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 18 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೂ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕಲಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ತಳಹದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ 4 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕಾರ್ಕುಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಅನುದಾನ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಆಗತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೆಲವು ಕಾಯಿದೆಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಈಗ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟು ಗೊಡಿಸಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಮಸೂದೆ ಪಾಸ್ ಆದಮೇಲೆ ರೂಲ್ ಮಾಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಪಂಪಾಪತಿಯವರ, ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ಕೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಪಂಪಾಪತಿ.—ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮದೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ಣ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಬಿ. ಶಾಣಪ್ಪ.—ನಾನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದುವಂಥ ಟೀಚರುಗಳಿಗೆ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಇಲ್ಲ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಈ ಸದನದ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆ ; ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಬರಲಿಲ್ಲ ;

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆ ರೀತಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೇ ಹೋದರೆ ಎಂಪ್ಲಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ನೋಂದಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಆ ರೀತಿ ನೋಂದಾಯಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ನಾವು ಒಂದು ಲಿಸ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪುನಃ ಅವರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ,

ಡಾ| ವಿ. ಎಸ್. ಆಚಾರ್ಯ.—ವೇಜ್ 89ರಲ್ಲಿ ಸೆಕ್ಷನ್ 98 ಸಬ್ ಸೆಕ್ಷನ್ 2ರಲ್ಲಿ

“Where any retrenchment of the member of the teaching staff in any aided Educational Institutions is effected the State Government or the competent authority shall subject to prescribed rules or orders governing the reservoir in posts to Scheduled Castes and Scheduled Tribes and other Backward Classes appoint such person to a similar post where available in any other aided educational institution.”

ಎಂದು ಇದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ 6 ತಿಂಗಳೊ ಅಥವಾ ಒಂದು ವರ್ಷವೊ ಅವಧಿ ಹಾಕುವಂಥ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—3 ತಿಂಗಳು ಸಂಬಳ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದು ಇದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಸರ್ವಿಸ್ ಮಾಡಿದವರ ಲಿಸ್ಟ್ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಯಾರು ಯಾರನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ಎನ್‌ರೋಲ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಖಾಲಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

5-30 p.m.

ಡಾ| ವಿ. ಎಸ್. ಆಚಾರ್ಯ.—ಈ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸದನದ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ರಂಗನಾಥ್‌ರವರು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಈಗ ಸುಮಾರು 33 ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ನೇಮಕದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಅನುದಾನ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗುವ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ಉಸ್ತುವಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸದನದ ಕಮಿಟಿ ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಾದರೂ ಈ ಸದನದ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡುವಂತಹದ್ದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಏಕೆಂದರೆ ಹುಡುಗರ

ಬಗ್ಗೆ ಕೋಟಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿರತಕ್ಕಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಇಲಾಖೆಯಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗಂಗಾಧರನ್‌ರವರು ಹಾಗೂ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಮೂಲದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ಈ ಪದ್ಧತಿಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆದ ಕ್ಷೊಂದು ರೂಪ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೊಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಂತರ ಈ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಇದರ ಪರವಾಗಿ ಕೂತು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇರಬಹುದು. ಮಾನವನ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವನು ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದು ಮೊದಲೇ ತೀರ್ಮಾನ ಆಗಬೇಕು. ಮಾನವನ ಚಟುವಟಿಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅನೇಕ ಉತ್ಪಾದನಾ ವಸ್ತುಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಬಣ್ಣದ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಸಕ್ಕರೆ, ಕಬ್ಬಿಣದ ಅದಿರು ಇನ್ನೂ ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅತಿ ಅಗತ್ಯ ಇರುವ ಇಂತಹ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯುವಕರಿಗೆ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಪುನರ್ ರೂಪಿಸುವಂತಹ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಉಂಟು. ಜಂಟಿ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲೂ ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯ ಪರವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ಅಂದರೆ 5 ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಟರಿ ಬಗ್ಗೆ, ಹೌಸ್ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದರು, ಆ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ, ನಾವು ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅದೇ ರೀತಿ ಕಾಪಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗಂಗಾಧರನ್‌ರವರು ಒಬ್ಬ ಬಿ.ಎ. ಪದವೀಧರನನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಬೇಕಾದರೆ 30 ಜನ ರೈತರು ವರ್ಷವಿಲ್ಲಾ ದುಡಿದು ಅದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂತಹ ಆದಾಯವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾವು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಈ ಪದವೀಧರರಿಗೆ ಈ ಒಂದು ಕಷ್ಟದ ಅರಿವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರದವರೊಬ್ಬರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿರುವ ಪದವೀಧರರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಈ ಪದವೀಧರನಿಗೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ರೀತಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಲ್ಪನೆ ಇಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಐದೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಒಬ್ಬರಂಗವಾಗಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿರು ವಂತಹ ಮಹತ್ವದ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಕಲ್ಪನೆ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಇಜ್ಜಾ ನಿಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉದ್ಯೋಗ ಮೂಲದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ನಂತರ ಆಳವಡಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಾಢವಾದ ಚಿಂತನೆಯಾಗಬೇಕು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಸಹ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ಹಳೇ ಪದ್ಧತಿ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸದನದ ಸಮಿತಿ ರಚನೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಒತ್ತಾಯಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಮ್ಮ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆ ಬಂದಿದ್ದಂತಹ ಸಂದರ್ಭ ದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಆ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾದ ವಿಚಾರ ಮತ್ತೊಂದು ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಸದಾದ ಕಲಮನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಆಳವಡಿಸುವಂತಹದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ವರೆಗಿನ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಆಕ್ಷೇಪ ಇಲ್ಲ. ಆದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಆದನಂತರ ಏನು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಸಿನ್, ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್, ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಸಾಧಾರಣ ಬಿ.ಎ. ಬಿ.ಎಸ್ಸಿ. ಈಗಾಗಲೇ ನಾನು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಕೇವಲ 39 ವರ್ಸೆಂಟ್ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರು ಇರುವಂತಹ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪದವೀಧರರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಆದರೆ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಸ್ವಯಂ ಉದ್ಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಪರಿಜ್ಞಾನ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಲಾದರೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಂತ ಲೇಕೆಯಿಂದ ಈ ಸದನದ ಮುಖಾಂತರ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ, ಇಂತಹ ಸಮಿತಿಗಳು ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಇಂತಹ ಸಮಿತಿಗಳು ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಈ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ 4 ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಸದನದ ಸದಸ್ಯರೂ ಇರಬಹುದು.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಶಾಸಕರ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಮುಂದೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಗತ್ಯ ಕಂಡುಬಂದಾಗ, ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಈಗಲೇ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದೆಂದು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳಿಗಲ್ಲಾ ನಾನು ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈಗಾಗಲೇ ಕೊಲಂಕುಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಮುಂದೆ ಕ್ಲಾಸ್ ಬೈ ಕ್ಲಾಸ್ ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಈ ಪೂರ್ಣ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ನದಾಫ್.—ರೂಲ್ಸ್ ನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡುವಾಗ 43ನೇ ಸಬ್‌ಕ್ಲಾಸ್ ಎನಿದೆ ಅದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ನಾಳೆ ಕ್ಲಾಸ್ ಬೈ ಕ್ಲಾಸ್ ಓಟಿಗೆ ಹಾಕುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಇದರಲ್ಲೇ ಸಾಕಷ್ಟು ರಕ್ಷಣೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಟ್ ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಅಬ್ರಕ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೀಜನ್ಸ್ ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಮುಂದೆ ಆರ್ಟಿಕಲ್ 132ರ ಪ್ರಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಏನೇನು ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಗೌಡ ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಕೆಲವೊಂದು ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮೈನಾರಿಟೀಸ್ ಅವರಿಗೆ ತೆರೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಾವು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತು ಆ ಒಂದು ಭಾವನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿ ಗಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಕೂಡ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ತಾವು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರಿ ? ಈ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ? ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳೂ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲಾದರೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಒಂದು ಕಲಮು ಅನ್ನು ಈ ಸಮಗ್ರ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕದಿದ್ದರೆ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ರೈತರ ಮಕ್ಕಳು ಯಾವರೀತಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ? ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರೂ ಸಹ ಈ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬರಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಮೀಡಿಯಂ ಅಫ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಅಂತ ಏಕೆ ಇರಬಾರದು ಅಂತ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಂಗನಾಥ್‌ರವರು ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತು ಇದರ ಇಂಡಿಕೇಷನ್ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶ ಒಳ್ಳೆಯದಿದ್ದರೂ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಏನು ಪರಿಣಾಮ ಉದ್ಭವಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡವೇ ಮೈನ್ ಅಂತ ಹೇಳಿದರೂ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬೈ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಮೂಲಕ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಗೌಡ ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಹೆಸರನ್ನು ಗಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ? ಎರಡು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಾಂನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಅವೇ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದಾದರೆ, ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹವರು ಓದಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ನಿಮಗೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ನಾವು ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಮೀಡಿಯಂ ಎರಡನ್ನೂ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದರೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಲೇ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂತಹ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವೇನೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದರೆ ನನ್ನದೇನು ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ಮಕ್ಕಳೂ ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಗೌಡ ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ತಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯ ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಅನುಕಂಪ ಬದಲರ ಬಗ್ಗೆ ಇವೆ ಎಂಬುದು ಹೊರಗೆ ಬರಬೇಕಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಾಟೀಲ್‌ರವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂನಲ್ಲಿ ಕಲಿಯತಕ್ಕಂತಹದ್ದು ಅಗತ್ಯ ಇದೆ ಎಂದು ಈ ಸಭೆಯು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಿಗೌಡ ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಸ್ವಾಮಿ, 10-15 ಸಾವಿರ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಹೆಚ್. ಪಟೀಲ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಇದು ಎಷ್ಟು ಅವ್ಯವಹಾರಿಕವಾದುದು. ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬೆಳೆಯುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವಾಗ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ತೆರೆಯಬೇಕು?

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಿಗೌಡ ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು, ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಬಿಗಿಯುವುದು ಸರಿಯೆ?

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಚ್. ಪಟೀಲ್.—ರಷ್ಯಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಮಾಧ್ಯಮ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ ಮುಂಬೈಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಇರಲಿ.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಿಗೌಡ ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮಕ್ಕಳು, ಶಾಸಕರ ಹಾಗೂ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿತು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳು ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೇ ಇರುವುದು ಸರಿಯೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬೈರಪ್ಪಾಜಿ.—ಖಾಸಗೀ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಹಾಗೂ ಖಾಸಗೀ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಡಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ; ಅದರ ಈ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಹಣ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಬರೀ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ; ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈ ಹಣದಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಸಂಬಳ; ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳು ಹಾಗೂ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವಂತೆ ಹುಕ್ಕಾಂ ಹೊರಡಿಸುತ್ತೀರಾ? ಈಗ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಟ್ಟು, ಹಳ್ಳಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಡಿ. ಸೋಮಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಹಳ್ಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದು ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವುದು ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಬೈರಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಹಳ್ಳಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಟ್ಟು ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಲ್ಲದೆ ಹಳ್ಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಲು ಅನುಮತಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?

ಡಾ|| ವಿ. ಎಸ್. ಅಚಾರ್ಯ.—ನಿನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಾಗ ಅನೇಕ ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು; ಮತೀಯ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು; ಭಾಷಾ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಪ್ರಾಚಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 'ರಾಜ್ಯಾಂಗದ 30ನೇ ವಿಧಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಇಂಥ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ವಸ್ತು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಫರ್ನಾಂಡೀಸ್ ರವರು ಹೇಳಿದಂಥಾ ವಿಚಾರ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಅದು ಮಿಸ್‌ಕೋಟಾಗಿ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಭಾಷಾ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ, ಮತೀಯ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ, ಕೆಲವು ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಹಿಂದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಂಖ್ಯಾಬಲದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಇಂಥ ರಕ್ಷಣೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಬಹುವಾಗುತ್ತಾರೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಸೂದೆಯ 140ನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ಇದನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಾಳೆ ಮೈನಾರಿಟೀಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ನೇಮಕಾತಿ ಮಾಡುವಾಗ ಸಂವಿಧಾನ ಬದ್ಧವಾಗಿ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರು ಹಾಗೂ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಮೀಸಲಾತಿಯಂತೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಸಿಗಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಅನುದಾನ ಪಡೆಯತಕ್ಕಂಥ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೀಸಲಾತಿ ರಕ್ಷಣೆ ಇರಬೇಕು. ಮುಂದೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಅವಕಾಶ ಬಂದಾಗ; ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣವನ್ನು ಅನುದಾನವಾಗಿ ಪಡೆಯುವಾಗ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಗುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಡಾಯಿಸುವಾಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಈಗಲೇ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನಿಧಿಯಿಂದ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ದುಡ್ಡು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆ ನಮಗೆ ಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಹುದು. ಇಲ್ಲವೇ

ಅಗತ್ಯ ಬೀಳದೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸದೇ ಇರಬಹುದು. ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಕಡೆಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಗಬಹುದು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಜಂಟಿ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಆ ವೇದಿಕೆಯಿಂದಲೂ ಆ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ಈ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮೂಡಿಬರದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಸದನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ದಿವಂಗತ ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ ಅವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ದಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು.....

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಕ್ಯಾಸ್ ಬೈ ಕ್ಯಾಸ್ ಬಂದಾಗ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಮಾತನಾಡಿ.

ಡಾ|| ವಿ. ಎಸ್. ಅಚಾರ್ಯ.—ಮತೀಯ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೂ ಈ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್‌ಕ್ಯಾಸ್ ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಪ್ರೈಜ್ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಇನ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವ ಕಡೆ ಇದನ್ನು ಪುನರ್‌ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಬೈರಪ್ಪಾಜಿಯವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಸೋಮಪ್ಪನವರು ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲವೋ, ಎಲ್ಲಿ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗಿಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪುನರ್ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಿಗೌಡರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಇದರಿಂದ ಕೆಲವು ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ನನಗೂ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಏನು ಮಾಡುವುದು ? ಇದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಬಂಗಾರಪ್ಪನವರೂ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಸ್ಥಳೀಕ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಹೇಗಿದೆ, ಬೇರೆ ಕಡೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವುಗಳು ನೋಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮತ್ತೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಿಗೌಡ ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಈಗಲೇ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಏತಕ್ಕೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದು ? ತಾವು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಹಲ ಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ತಾವು ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ರೈತ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬೈರಪ್ಪಾಜಿ.—50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಡಿಪಾರ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಏನಿದೆ.....

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಎ. ಕೊಪ್ಪದ್.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಮಲ್ಲಾರಿಗೌಡ ಪಾಟೀಲರು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ತೆರೆಯಬೇಕು. ಈಗ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ರೈತರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಶಾಲೆಗಳು ಅವಶ್ಯಕ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಕ್ಕುಲುತನವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಿರಿ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡೆ 80ರಷ್ಟು ದುಡಿಯುವವರಿದ್ದೇವೆ. ಹೊಸ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕೃಷಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ರೈತರ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಚ್. ಪಟೀಲ್.—ಕೊಪ್ಪದ್ ಅವರು ಕೃಷಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೋಸ್ಕರ ತೆರೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿರಬೇಕೋ ? ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿರಬೇಕೋ ? (ನಗು)

ಶ್ರೀ ಕೊಪ್ಪದ್.—ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬೈರಪ್ಪಾಜಿ.—ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವ ಕಡೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಪಂಪಾಪತಿ.—ಈಗಾಗಲೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ವಿಧೇಯಕದ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಕ್ಯಾರಿಕ್ಯೇಷನ್ ಕೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಪಂಪಾಪತಿ.—ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿ ಸಮಂಜಸವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣ ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದ

ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಯೋಗ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಆರೋಗ್ಯ ಉತ್ತಮವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಅವರು ಮುಂದೆ ಉತ್ತಮ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಮೈಕೇಲ್ ಫರ್ನಾಂಡಿಸ್.—ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಆರ್ಟಿಕಲ್ 31ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ

“All minorities whether based on religion or language shall have the right to establish and administer educational institutions of their choice”.

ಎಂದು ಇದೆ. ಈ ಹೊಸ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂದೇಹ ಬರುತ್ತದೆ. ಥೊಲ್ಸ್ ಮಾಡುವಾಗ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಗೊಂದಲ ಇದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಭಾಷಾ ಮಾಧ್ಯಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಡಿಸ್‌ಪ್ಯೂಟ್ ಇರುವಾಗ ಮತೀಯ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವರೀತಿ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಸ್ವಾಮಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಒಂದರಿಂದ 4ನೇ ತರಗತಿಯ ವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವರವರ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟು 5ನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಅದರಿಂದ ಯೂನಿಫಾರಂ ಆಗಿ ಎಲ್ಲರು ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ 4ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಅವರವರ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಬೇಡಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

6-00 p. m.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಮೀಡಿಯಂ ಆಫ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನೋಟಿಫೈ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿಯಲೇಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೆ 1983ಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ಯಾರು ಯಾರಿಗೆ ಅಂದರೆ ರಿಲಿಜಿಯಸ್ ಮೈನಾರಿಟಿ ಹಾಗೂ ಲಿಂಗ್ವಿಸ್ಟಿಕ್ ಮೈನಾರಿಟೀಸ್‌ಗೆ ಸೇರಿದವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟರೋ, ಅವರೆಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಾಂಗಟದ್ದಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇವೆ. ಆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಿಂದೆ ಇವನ್ನು ಯಾರು ಕನ್ನಡಿಗರು ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ ಅವನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸದಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಮೈಕೇಲ್ ಬಿ. ಫರ್ನಾಂಡಿಸ್.—ಮಾನ್ಯ ಜೆ. ಎ. ಫರ್ನಾಂಡಿಸ್‌ರವರು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮೈನಾರಿಟೀಸ್ 30 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದ್ದರೂ ಸಹಾ ಸ್ಟೇಟ್ ಎಜುಕೇಷನಲ್ ಆಡ್ವೆಂಟೇಜ್ ಸರಿ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಅವರು 3 ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಅದನ್ನು ಮಾಡೋಣ ಸ್ವಾಮಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ.—ಈ ವಿಧೇಯಕದ ಸೆಕ್ಷನ್ 98(2)ರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ.

“ಸಹಾಯ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಯಾವುದೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬೋಧಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದ ಸದಸ್ಯನನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಿರುವಲ್ಲಿ, ಸರ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಸಕ್ಷಮ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವು ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಅನುಸೂಚಿತ ಪಂಗಡಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಹುದ್ದೆಗಳ ವಿಸ್ತರಣಾತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಿಯಮಿಸಲಾದ ನಿಯಮಗಳು ಅಥವಾ ಆದೇಶಗಳಿಗೊಳಪಟ್ಟು

ಸಹಾಯ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಇತರ ಯಾವುದೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಆ ಹುದ್ದೆಗೆ ನೇಮಕಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.” ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಅವರಿಗೆ ವಯಸ್ಸು ಗಿರುವುದರಿಂದ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಆತ ವಾಸಸ್ ಬಂದಾಗ ಅದೇ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ನಾನು ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಜಯ್ಯ.—ಅದನ್ನು ಆಗಲೇ ಸೇರಿಸಿದ್ದೇವೆ.

Mr. Deputy Speaker.—I will now put the consideration Motion to vote. The question is :

“That the Karnataka Education Bill, 1983, as reported by the Joint Select Committee be taken into consideration.”

The Motion was adopted.

Mr. Deputy Speaker.—Now, the House stands adjourned to meet at 8-30 A.M. tomorrow.

(The House adjourned at Five Minutes past Six of the Clock to meet at Thirty Minutes Past Eight of the Clock on Friday, the 30th March 1984.)

ANNEXURE

THE KARNATAKA MUNICIPALITIES (AMENDMENT) BILL, 1984.

(L.A. Bill No. 32 of 1984)

(As passed by the Legislative Assembly and as amended by the Legislative Council)

A Bill further to amend the Karnataka Municipalities Act, 1964.

Whereas it is expedient further to amend the Karnataka Municipalities Act, 1964 (Karnataka Act 22 of 1964) for the purposes hereinafter appearing ;

Be it enacted by the Karnataka State Legislature in the Thirty-Fifth Year of the Republic of India as follows :—

1. Short Title and commencement —(1) This Act may be called the Karnataka Municipalities (Amendment) Act, 1984.

(2) Sections 5 and 7 shall be deemed to have come into force on the seventh day of April, 1964 and the remaining provisions shall come into force at once.

2. Amendment of section 43.—In sub-section (3) and (5) of section 43 of the Karnataka Municipalities Act, 1964 (Karnataka Act 22 of 1964) (hereinafter referred to as the principal Act), for the word “Commissioner” the words “Municipal Commissioner” shall be substituted.